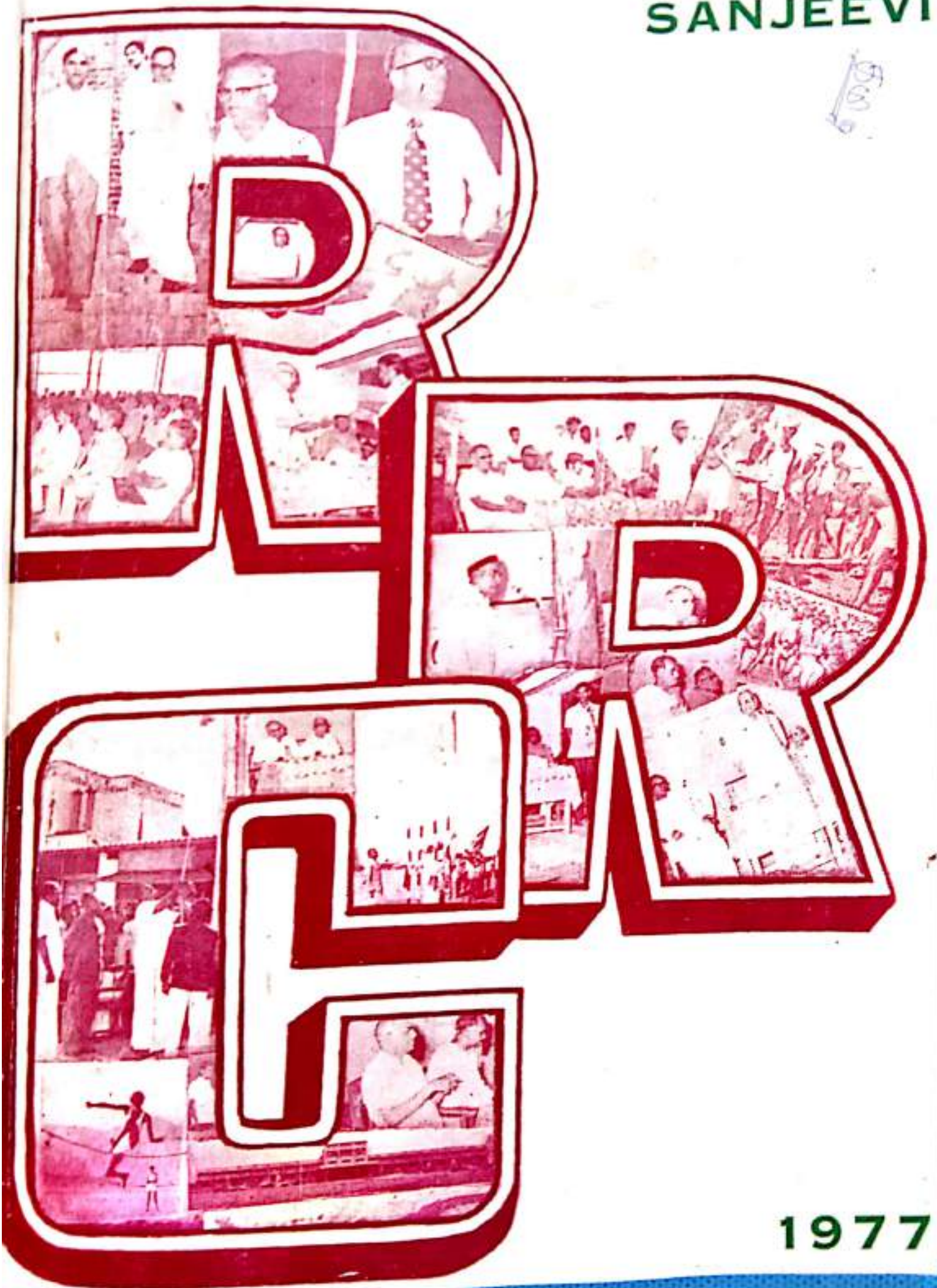
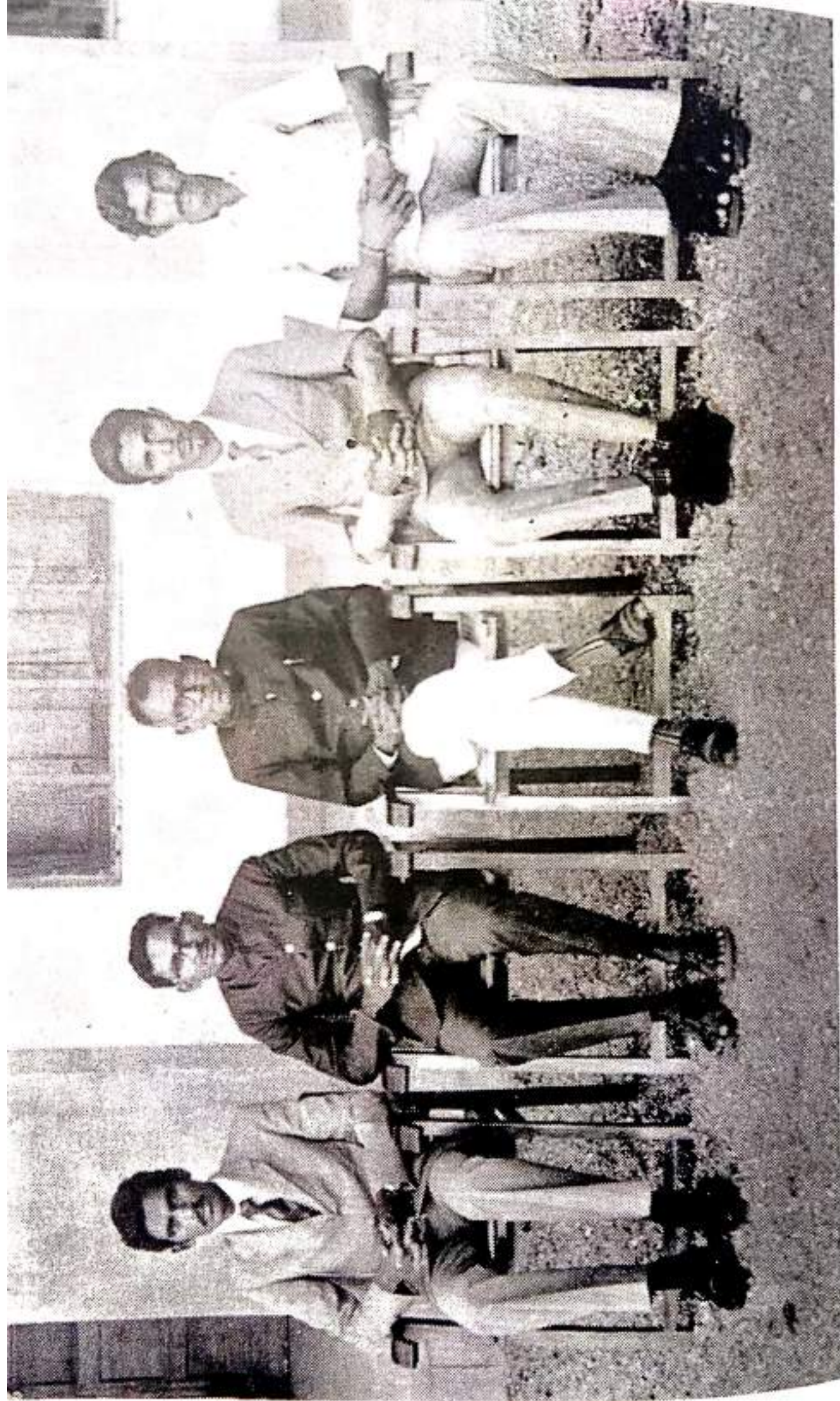

SANJEEVI

1977

M/s. R. Narayanan, M.A.
B. Sadasivan, B.P.Ed.

P. Ramachandran, M.A. (Editor)
R. Ramasubramanian, II B.Com. (Student Representative)

I. Kandaswamy, M.Com. (Patron)

SANJEEVI

RAJAPALAYAM RAJUS' COLLEGE
RAJAPALAYAM

MAGAZINE

VOLUME IV

MARCH 1977

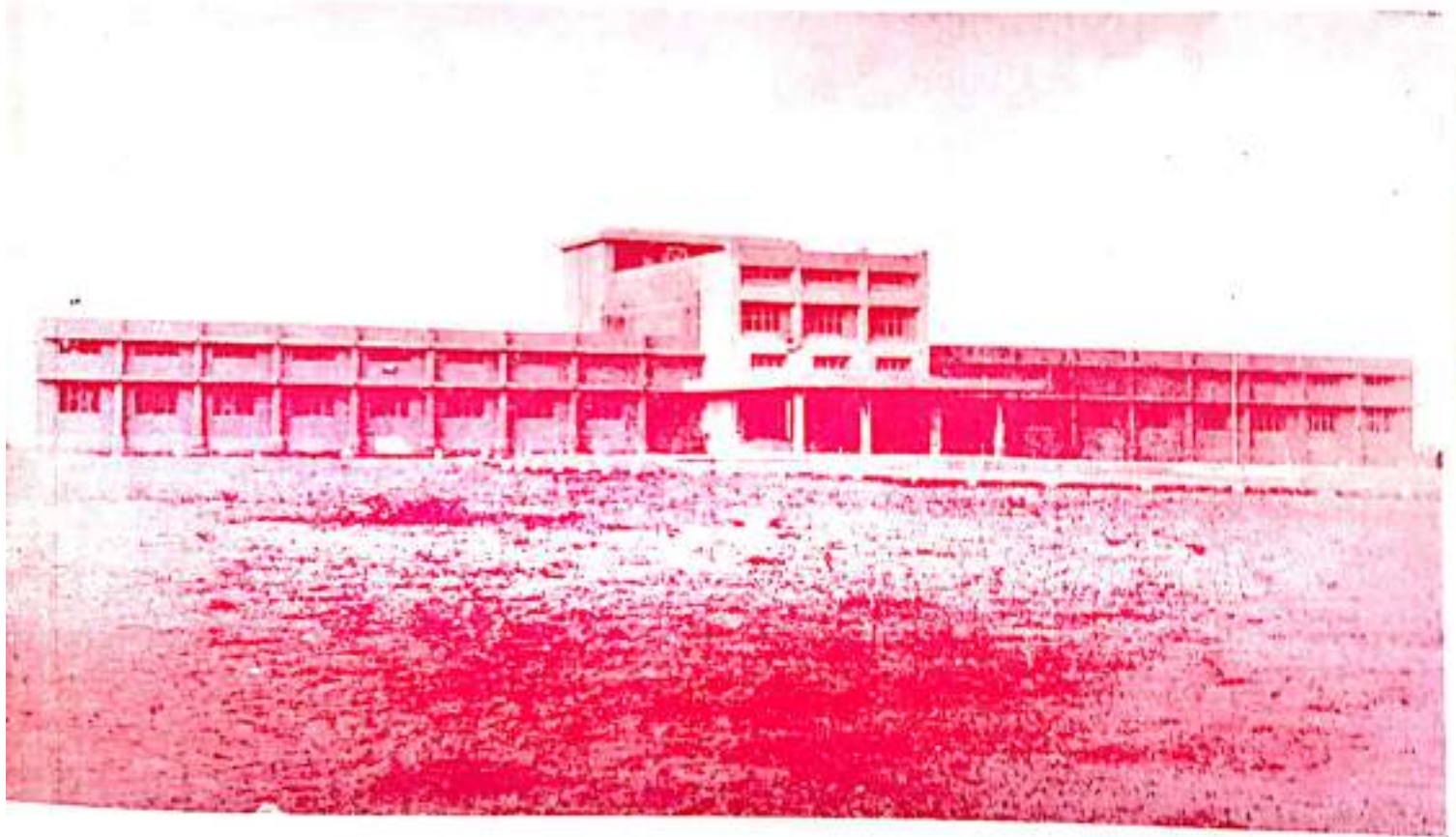

Rome was not built in a day
A rolling stone gathers no mass
Jack of all trades but master of none
All that glitters is not gold
Prevention is better than cure
Action without thought is folly
Law maker shouldn't be law breaker
All is not lost that is in peril
You cannot have the cake and eat it too
Art is long life is short
Misfortunes never come single

Repentance comes too late
All is well that ends well
Judge not, that ye be not judged
Union is strength
Slow and steady wins the race

Charity begins at home
Of two evils choose the lesser
Lend your money and lose your friend
Little things please little minds
East or west, home is best
Give a dog a bad name and hang him
Every man has his faults

OUR NEW BUILDINGS

OUR VICE - CHANCELLOR

Prof. S. V. Chittibabu, M.A., B.T.

OUR DIRECTOR

Prof. K. Mohanarangam, M.A., B.T.

OUR COLLEGE

Thiru N. A. Ramachandra Raja
President

Thiru M. S. D. Chandrasekara Raja
Correspondent

Thiru A. A. Subba Raja
Member

Thiru N. R. Krishnama Raja
Member

GOVERNING COUNCIL

Thiru M. P. V. Ayyanar Raja
Member

Thiru P. R. Ramasubramania Raja
Member

Thiru K. R. Srizenga Raja
Member

Principal T. Sakthivelu, M. A.
University Representative

OUR COLLEGE CABINETS

STAFF COUNCIL

இதழரை

நம் கல்லூரியின் நான்காம் ஆண்டு மலரை மகிழ்வுடன் வெளியிடுகின்றோம். ஐந்து லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள நிரந்தரக் கட்டிடத்திலிருந்து இம்மலர் வெளிவருவது, இம்மலருக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பாக அமைகின்றது. பெரும் பொருள் செலவு செய்து கல்லூரிக் கட்டிடத்தை உருவாக்கிய கல்லூரி நிர்வாகக் குழுவினருக்கு எங்கள் நன்றி.

நமது கல்லூரிக் கட்டிடம் நமது நகருக்கு மேற்கே இரண்டு கல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. கல்லூரி அமைந்துள்ள இடம் குறிஞ்சியும், மருதவளமும், செழுமியது. கல்லூரிக்கட்டிடத்திலிருந்து எப்பக்கம்பார்த்தாலும் ஒரே பசுமை, மலைகள், பைங்கூழ்கள். மாணவர்கள் அமைதியாகப் படிப்பதற்கேற்ற தூழ்நிலையில் இக்கட்டிடம் அமைந்துள்ளது என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இக்கல்வியாண்டில் புதிதாக மூன்று துணைப் பேராசிரியர்கள், ஒரு நூலகர் சேர்ந்து தம் பணியினைச் சீரிய முறையில் ஆற்றி வருகின்றனர். அவர்களில் திரு. S. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.காம்., திரு. G. சந்திரசேகரன், எம்.காம்., அவர்கள் வணிகவியல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு. V. லட்சுமி நரசிம்மராகவன், எம். எஸ்சி., அவர்கள் கணிதத்துறையைச் சேர்ந்தவர். திரு T. இராமகிருஷ்ணன், எம். ஏ; (தமிழ்) எம். ஏ; (வரலாறு) பி. லிப். எஸ்சி. அவர்கள் நூலகர், இவர்களை இன் முகத்தோடு வருக என வரவேற்று, அவர்களது பணி சிறந்திட வாழ்த்துகின்றோம்.

இம்மலரில் நல்ல கட்டுரைகள், கவிதைகள், பழமொழிகள், ஆகியவை இரு மொழிகளிலும் அமைந்துள்ளன. இவை மாணவர்களாலும், ஆசிரியர்களாலும் படைக்கப்பெற்றவை.

இம்மலர் சீரிய முகையில்த் தருவாக அம்மப்போது
அழிவுடை கூறிய நம் கண்ணுர்த்தாளாளர் அவரகட்கும்,
ஆசிரியர் பெரியோர்கட்கும், விளம்பரம் தந்து உதவிய
வள்ளல் பெருத்தகையோர்கட்கும், சீரிய முகையில்த்
அச்சிட்டு உதவிய ஸ்ரீ விஜயா அச்சகத்தார்க்கும் எங்கள்
நன்றி.

அன்புள்ள வாசகர்களே! இவ் இதழினைத்
தீர்ப்புகள், படிப்புகள், உவகை அடைப்புகள்,
நன்றி, வணக்கம்,

மெ. இராமச்சந்திரன்,

இதழாசிரியர்.

**RAJAPALAYAM RAJUS' COLLEGE
RAJAPALAYAM**

**ANNUAL REPORT
1976 - 77**

Read by
Principal I. Kandaswamy, M. Com.

on the occasion of the
4th College Day Celebrations
on the 4th of March, 1977

under the Presidentship of
Mr. P. DORAI, I. P. S.,
D. I. G. of Police, Tirunelveli Range.

Mr. President, Distinguished Guests,
Dear Colleagues and Beloved
Students,

It gives me immense joy to
extend a most cordial welcome to all
of you this evening. With the kind
permission of our Chief Guest, I now
present the Annual Report of the
College for the academic year
1976 — 77.

Our College, inaugurated on
22nd of June, 1973 is a philanthro-
pic enterprise of the Raju Community
of Rajapalayam, open to men stu-
dents of all castes and creeds. Its aim
is to shape the students in its care
into worthy citizens of Mother India
through faithful care in the formation
of character and industrious pursuit,

in an ethical atmosphere of edifying
knowledge. And I am really very
happy to mention that within a span
of four years, the College has grown,
both in strength and stature. The
strength of the students has increased
from 240 to 360 this year. With the
introduction of B.Com. Degree Course
in July, 1975 the College has been
upgraded into an affiliated College.

Accommodation & Endowment :

Our College which commenced
functioning in the cramped atmo-
sphere of the Pudupalayam Chatram
Buildings right on the Madurai-
Courtallam Road, has been shifted to
its own spacious modern buildings,
situated on the Mudangiar Road. The
College site, 42 acres and 15 cents
in extent, was purchased by the
Palayapalayam Rajus' Mahumai Fund
at a cost of Rs. 1,14,275 and gifted
to our College. The site is indeed an
ideal one for a College. And the
buildings were constructed at a cost
of about Rs. 5½ lakhs.

It will not be out of place for me
to mention about the contributions
liberally made by the Palayapalayam
Rajus' Mahumai Fund:

Cost of College Site	Rs. 1,14,275
Agricultural lands	Rs. 5,31,700
Cash Endowment	Rs. 1,00,000
Cash for meeting	
Expenses	Rs. 76,200
Total	Rs. 8,22,175

All these funds contributed by the Mahumai Fund are administered by the Palayapalayam Rajus' College Committee. This Committee has constituted the Rajapalayam Rajus' College Governing Council, a registered body, which is in immediate charge of the administration of the College. We place on record our deep sense of gratitude to the Palayapalayam Rajus' Mahumai Fund and the College Committee for making the gifts of over Rs. 8,22,000 to the College.

Strength & Results:

The number of students admitted was as follows:

Pre - University : Mathematics, Economics and Commerce — 50 ; History, Economics and Commerce - 80 ; Economics, Commerce and Adv. English - 30 ; and History, Economics and Adv. Tamil (Tamil Medium) - 80
I B. Com. - 60. Inclusive of the II B. Com. the total strength was 359. Four students - two from P. U. C. and two from B. Com. - discontinued their studies and the present strength has therefore come down to 355

The results in the University Examinations held in March — April, 1976 continued to be good.

Pre - University :

Tamil	— 96 %
English	— 80 %
Mathematics	— 64 %
Economics	— 88 %

Commerce	— 95 %
History	— 97 %
Adv. Tamil	— 97 %
Adv. English	— 100 %

I Class — 16

II Class — 54

III Class — 80

Overall Passes — 67.87 %

I B. Com.

English — 71 %

Economics — 75 %

Accountancy — 90 %

If we remember that ours are only the arts subjects in the Pre-University Course and the B. Com. - rightly regarded as a professional course-is a tough one. our results are really astounding! When I say this I need not be mistaken that we, the Teaching Staff, view our results with perfect complacency. Instead, we are actually putting greater efforts to produce better results so as to obtain a rank in the University.

Staff:

Mr. R. Ramakrishnan, M.Sc. Asst. Prof. in Mathematics left us during the summer vacation and his place was filled up by Mr. V. Lakshminarasihma Raghavan, M.Sc. M/s. S. Krishnamoorthy, M.Com. and G. Chandrasekaran, M.Com. joined us as Asst. Professors in Commerce. Mr. T. Ramakrishnan, M.A. (History) M.A. (Tamil) B.Lib sc. was appointed as our College Librarian. Thus there are now 15 staff members in our College - One Professor, ten Asst. Professors, Two Tutors, one Physical Director and one Librarian.

Students:

As mentioned earlier, the total strength of the College is 355. Though

mostly rural biased and just average in their studies, our students are, I am happy to point out, sincere and serious minded and strive to do well in their examinations and tests. We have ensured that the students should realise the importance of attendance. Strictness and affection are the double edges of our sword and our students have to really struggle for obtaining sanction for leave. Thus the average daily attendance has been relatively high but my most cherished desire of having cent per cent attendance still remains a dream. And I am seriously thinking of awarding prizes to those who get cent per cent attendance.

Academic Matters :

During the year under review as may as twenty two Weekly Tests, and two Terminal Examinations were conducted. In the first term the performance of the students, like the pendulum of a clock, oscillated from disappointment to encouragement but from the beginning of the Second Term it has been uniformly satisfactory.

Special Coaching Classes for the Scheduled Caste, Backward Class and educationally backward students have been conducted from October, 1976 in the evening hours i. e. from 4-10 to 5-10 p. m. These classes have helped the students to make up their deficiencies and to gain self-confidence to appear for the ensuing University Examinations.

Scholarship :

Besides the free education provided to the P. U. C. students, various kinds of financial aids and scholar-

ships are given to students in the Degree Class also. A total sum of Rs 54,725-50 has been sanctioned by the Government under various schemes of financial assistance. Out of a total strength of 355 students in our College, more than 300 students i. e. 83% of the students receive some kind of scholarship, loan or aid. Thus the Government has been very generous in the matter of providing financial aid to the student population.

A sum of Rs. 4,000 was sanctioned by the Government as Book Allowance for the Tamil Medium students. The University Grants Commission has sanctioned Rs. 606 as their contribution to the students' Aid Fund.

Tutorial System :

We have an effective Tutorial System, each student being allotted to the care of a Tutor. Each member of the Staff has about 25 students as his wards. This system establishes friendly and helpful relations between the teacher and the taught.

Library :

Considerable additions have been made to our College Library which is still in its infant stage. Mr. S. N. R. D. Ramasubramania Raja, M. A. has promised us an annual contribution of Rs. 500/- for the purchase of books. On behalf of the Management and on my own behalf I express my sincere thanks to him. We are getting as many as 24 dailies and periodicals for the Library.

Book Bank :

The Book Bank was started in October, 1976.

Mr. A. Janardhanan, M. Com.

Asst. Prof. in Commerce is in charge of the Book Bank. The Management has made a liberal contribution and the Staff, Students and our well-wishers have donated books. The Rotary Club of Rajapalayam imported Text Books worth more than Rs. 1'800/- from England and donated them to our Book Bank. The Jaycees have also promised us their contribution. Our heart-felt thanks to them all.

Co-operative Stores:

In accordance with our Prime Minister's Twenty Point Programme, Students Co-operative Stores was started this year. This would enable our students to get their stationeries and other articles at cheap prices. As the Hostel too will get the supplies through this stores, there is every possibility for the daily rate to fall. I take this opportunity to acknowledge the services rendered by Mr. Srinivasan, Co-op. Sub-Registrar in connection with the promotion of the stores. My thanks to him. The Principal is the Ex-Officio President; Mr. A. Janardhanan, M. Com Asst. Prof. in Commerce is the Secretary. And there are three Staff Directors and two Student Directors.

Co-curricular Activities:

Our College Atheneum was inaugurated on 25—6—76. by Dr. K. Alaga Raja, M. A., M. Sc., Ph. D. The Independence Day was celebrated in a fitting manner. Rtn. A. K. D. B. Gopalakrishna Raja hoisted the National Flag and delivered the Independence Day Address, the Principal presiding. Republic Day was celebrated under the presidentship of our Principal. Ln. S. N. R. D. Ramasubra-

mania Raja, M. A. hoisted the National Flag and addressed the staff and students.

The members of the Social Service League have been very active this year also and deserve my congratulations for their excellent and splendid work.

The University has permitted us to have the National Service Scheme from this academic year. Mr. R. Dhamodaran, M. A. Asst. Prof. in Economics is the Programme Officer. He attended the Orientation Course conducted in Coimbatore. 100 students of the B.Com. Classes have been selected as volunteers of the N. S. S. The volunteers rendered yeomen services during the Family Planning Camp conducted at Rajapalayam. Their help was so impressive and so much appreciated that our District Collector was prompted to issue Certificates duly signed by himself. Bravo NSS Volunteers!

The main objective of the N. S. S. is the rendering of social service by the students to the people in the adjoining village. This is more aptly called the Rural Reconstruction. Our N. S. S. unit has adopted P. S. K. Malayapuram, the nearby village. I am very glad to report the members of N. S. S. under the leadership of Mr. R. Dhamodaran, M. A. Programme Officer and the guidance of M/s. V. Vijayaraghavan, M. A. and B. Sadasivan, B. P. Ed have done some good work. From 21st to 31st December, 1976 the N. S. S. conducted a ten-day camp in the Village.

The camp was inaugurated by Mr. Kanthimathinathan, B. A Panchayat

Union Commissioner, Rajapalayam and the validictory address was delivered by Mr. A. A. Subba Raja, member of our College Governing Council and Ex-Chairman of Rajapalayam Municipality. Again a one-day camp was conducted on 6—2—1977 in the College Campus itself. The road with thirty feet width and the lawn just in front of the College are the creations of our N. S. S. Volunteers and members of Social Service League. My hearty congrats!

Under the joint auspices of the National Service Scheme and Social Service League Tree Planting Scheme and the Small Saving Scheme were inaugurated on 19—11—1976 by our revered Correspondent Mr. M. S. D. Chandrasekara Raja. Fifty nine Savings Pass Books were issued to the Depositors by Mr. S. Thiagarajan, M A C A I I B Branch Manager, State Bank of India, Rajapalayam.

Sports & Games:

Our Athletic Association seems to be more active ever since we have shifted to our new buildings. Though we participated in the 'C' Zone of the Madurai University Inter-Collegiate Tournaments in many a game, it is our Basket ball Team that brought laurels to the College. As the Winners in the Finals, the team participated in the Inter-Zone Exhibition match conducted by the University in connection with its Decennium Celebrations. Our hearty congratulations to Asst. Prof. in Physical Education and the Basket Ball Team. I am happy to mention here that R. Ramasubramanian of II B. Com. class represented Madurai University in the Inter-Uni-

versity South Zone and the Ramana-thapuram District in the Inter-District Pongal Tournament.

The Sports Day was celebrated on 16—2—1977.

Thiru R. V. Ramasundaram Pillai, Rajapalayam Pannayar, presided over the function and distributed the prizes. The Red House won the championship both in Sports and Games.

Hostel:

As many as 41 students i. e. about 11% were admitted into the Hostel which is now housed in Pudupalayam Chatram Buildings. As there has been heavy pressure for accommodation, the management has sent up proposals to the Government of India for the construction of Hostel at an estimated cost of Rs. 4½ lakhs. We are now awaiting the sanction of the Government for taking up this work. Thiru R. Dhamodaran, M. A. is the Deputy Warden, ably assisted by M/s, S. Krishnamoorthy, M. Com. and G. Chandrasekaran, M. Com the two Residential Superintendents. I express my thanks to them for their co-operation in running the hostel smoothly and efficiently.

Conclusion and Thanks giving:

A few more words of thanks and I will end this report which is longish already.

I am in duty bound to express my sincere gratitude to the members of the College Governing Council, Mr. N. A. Ramachandra Raja, President and Mr. M. S. D. Chandrasekara Raja, Correspondent in particular, for the kindness and co-operation extended to me in the discharge of my duties.

I should express our gratitude to all the donors who have liberally contributed to the College Building Fund.

I express my thanks to the Trustees of Gandhi Kalai Manram for placing the Kalai Manram at our disposal for conducting our meetings and other functions at the beginning of this academic year.

I place on record my sincere thanks to my dear colleagues for their understanding and co-operation

Let me also record my deep sense of appreciation of the loyal and devoted service of the administrative staff.

I wish my students all success in the ensuing University Examinations.

My thanks are also due to the guests who have been kind enough to respond to our invitation to the College Day Celebrations.

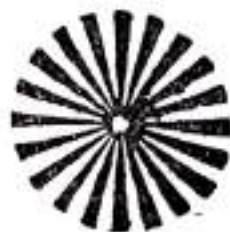
Now, Sir we consider ourselves very fortunate in having you as the Chief Guest for our College Day Celebration. It is extremely kind of you to have accepted our invitation so very gracefully and promptly even though the time is very pressing on the eve of the elections. I pray to God that He should bless you and your family with long life and all prosperity. Now I request you Sir, to distribute the prizes and deliver the College Day Address.

Thank you,

Place: Rajapalayam,

Date : 28—2—1977.

I. KANDASWAMY
PRINCIPAL

4th COLLEGE DAY

4th MARCH, 1977

Welcome - By our President
Mr. N. A. Ramachandra Raja

Message Reading

Annual Report - Principal

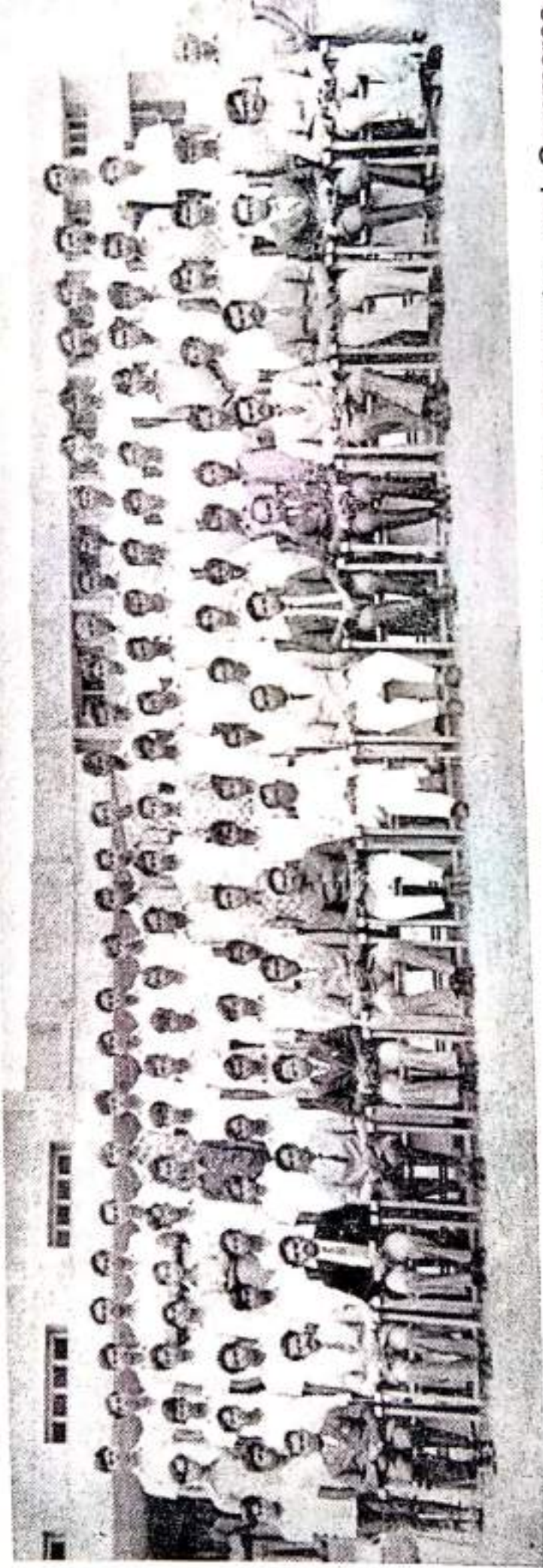
Presidential Address -
Mr. Kanthimathinathan, B.A. B.D.O.

College Day Address -

Section of the Audience

I Section - Maths / Adv. English, Economics and Commerce

III Section - History, Economics and Adv. Tamil (Tamil Medium)

OUR HOSTEL

OUR STAFF

TEACHING

ADMINISTRATIVE

CHARLES LAMB

S. VARADARAJAN, M.A.,

Asst. Prof. in English

"Literature deals with the essences of life", so says a Spanish Philosopher. In Charles Lamb's writings, one may see life presented in its variety and luxuriance. As a lover of archaism, he uses a quaint language in all his expressions. Rarely we come across an ego of the 'Lambian type' in the whole range of English Literature. With his unique originality, exceptional imaginative power, unparalleled descriptive and narrative vigour and remarkable story telling ability he can very aptly be called 'the Shakespeare' of English Prose. It is true that a few writers like William Hazlitt, DeQuincey and Landor soar up to the Lambian pitch rarely, but one must admit that Lamb is never excelled by any of these artists.

Lamb belongs to the third generation of romantic writers and his prime begins with his "Essays of Elia", in 1820. Many interesting but not insignificant similarities can be observed between the emotional Lamb and passionate Keats. In being artists, both of them are resolute to do only what they were born to do

and what no one else can do and to let the rest pass. They do not seem to be under any real temptation to swerve.

Apart from his criticisms and letters, the best of Lamb's prose and verse is reminiscent - the clear ethereal essence of memories that had lain by nearly a quarter of a century.

Lamb came to the essay when he was thirty-five and groped about a while indeed for the best part of a decade, before he was at ease in his own manner. In the pre-Elia days, Lamb has been a critic and his criticism, it is true, penetrates and informs his essays as it does his letters.

Lamb did not weary his friends with his troubles and reminiscences; but many of them he has confided to the world and to the world only. Like the poets of the time, he has been under the necessity of making such confidences. We know as much of him from his own lips, as of Wordsworth and Byron, from theirs. He has recorded his hidden history, impulsively. Such a habit is one of the deeper as well as the more palpable marks of the new literature. Thus his

Essays are the fruits of his ripe experience and exhibit a fully developed style. They form a medley of autobiography, soliloquy, parable and criticism. As Hamilton remarks, "The essays reflect a variety of the author's moods but in none of these, is he the victim of the disposition to preach to his readers. His observations upon life are personal confidences which ask for our sympathy..."

Oliver Elton considers Lamb's essays as poems in prose for the collection is emotion recollected in tranquillity. They are not the work of understanding but creations of imagination. It is a prose poem proceeding from a brooding fancy without blurring or falsifying truths. MacCarthy has gone to the extent of calling them "facts, recalled in the form of essays, having lain many years beneath the level of deliberate recollection-which have turned into vision". Each essay presents an integrated experience of life and creates an impression of completeness. We can say that there is a lyrical quality in his essays, for they have a beginning, a middle and an end. As a true work of art, Lamb's essays have unity and there sounds no impertinent tune in the harmony of design. In Lamb, past is not so past but fresh and green in his memory. "The presentness of past" as remarked by T. S. Eliot, appears to allure Lamb and one feels that they are pieces of music, modulating from one note to another, from gravest meditation into gay resentment".

Lamb's essays which are in a tranquil mood of recollection, deal with certain essential experiences of

life. He distils his impressions and wisdom in a complete form that has a deliberate method of execution. We also perceive an unmistakable atmosphere of poetry about his more serious prose, especially in the humorous essays.

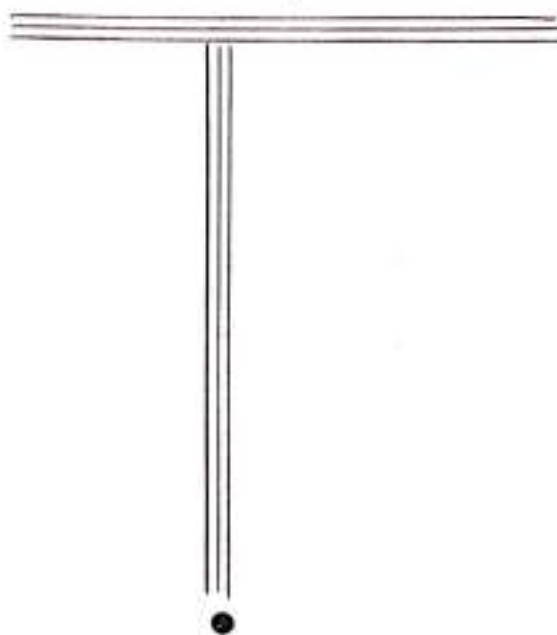
Lamb may very truly be called a humorist in a nation of humorists. Although tragedy was written across the stage of his life, he possesses an unconquerable disposition of sweetness through which he conveys his rich humour to the readers of 'London Magazine'. Lamb is of the opinion that humour is the anaesthesia of heart. His humour has neither the sneer of Pope nor the sting of Swift. "It belongs", says Ainger, "to the profound humanity of its author". His humour, with the tinge of pathos like that of Goldsmith's always appeals to our sympathy. Lamb exploits fully the various sources of humour, like incongruity of character, of mind and even of body. Wit and fancy embroider with unexpected variations his delightful study of characters, showing his keen sympathetic perception of their oddities. His humour is that of an eccentric directed against other eccentrics. Humour ending in pathos or pathos arising out of humour, appears to be the governing principle of Lamb. Humour without sympathy will be grave and sympathy without humour will turn into cheap sentimentality. Hamilton finds in Lamb the perfect type of humour which shows the perception of the fact that everything in life can at one and the same time be serious and trivial. His humour occasionally

depends on the caprice of the moment but it takes a boisterous turn and becomes neither a whimsical farce nor a diluted nonsense. Prof. Nicol remarks that humour is the laughter of an eccentric directed against himself.

Lamb's escape into the past (antiquity) is not due to the dissatisfaction of the present. His essays are akin to the lyrics of Shelley, charged with emotion. One may notice the Wordsworthian egotistical sublime in his essays. He also draws a veil of mystery and romance over familiar and common things. Absence of social criticism and preaching in Lamb, helps him to carve a niche in the temple of fame. Lamb's writings mark a perfect blend of Thomas Browne and Walton. If Shakespeare is considered to have elevated the dramatic literature, then Lamb through his craft, is mainly and greatly responsible for giving prose the unique place, it enjoys today.

With best compliments from

S. N. Ramasamy Raja & Co

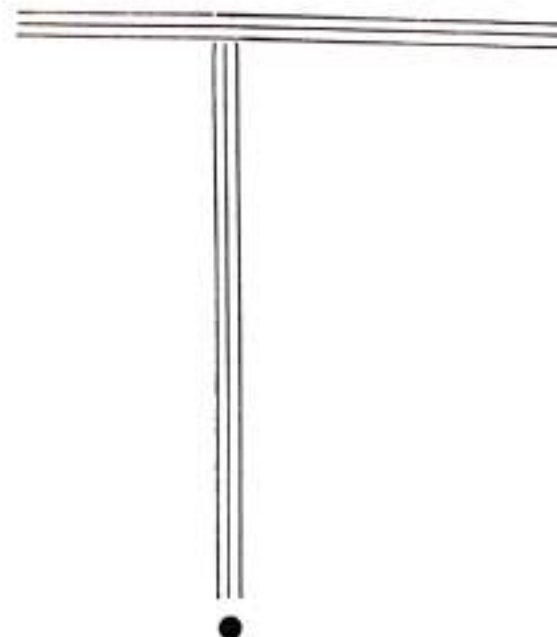
Cotton & Chillies Commission Merchants

Cotton Market

173, Tenkasi Road

Rajapalayam

Phone No. 441

With the best compliments of:

THE SOUTH INDIA BANK LTD. (Tinnevelly)

Regd. Office: 62, East Car Street,
TIRUNELVELI - TOWN

Savings for Future - South India Bank takes care of
you - your deposits earn more Interest at South India
Bank Ltd. $1\frac{1}{4}\%$ more on Fixed Deposits - $1\frac{1}{2}\%$ more
on Savings Bank Deposits

VARIOUS SCHEMES

Lay One Hatch Three Scheme
Reinvestment Scheme
Cash Certificates
Recurring Deposits

VALARNIDHI SCHEME

Chit Funds - Rs. 1,000/- to Rs. 1 Lac at important centres

Branches all over TAMIL NADU

PROMPT SERVICE IS ASSURED

DOWRY

N. MADASAMY

II B. Com.

"Men may come and men may go, but dowry goes on for ever" perhaps, would be the poetic outburst of 20th century Tennyson. 'Dowry' may not be a word as such, for each letter in it may represent the horrors it inflicts on the society. 'D' stands for its Dangerousness while 'O' may represent its Omniuous qualities. 'G'etting dowry, is 'W'rong whereas giving dowry is 'R'otten. Perchance the last letter 'Y' makes us think 'WHY' should such an evil practice exist in the improved society of today.

In a broad and general sense, dowry may be taken as an income to the parents of a boy at the marriageable age given by the parents of a girl who has the necessity of being married to a boy. The different kinds of dowry paralyse the parents of many a girl, for some parents of boys are Shylocks and are enamoured of money. There are others who aspire for gold, silver and silk when their sons are wedded. Whatever may be the form of dowry, it certainly affects the parents of a girl, especially. The system of dowry originated in our land, chiefly among the middle class families. The practice of dowry must

have been based on the principle of socialism, for a poor parent improves his financial status through dowry when a sufficiently rich parent happens to be the other party. From this level of equalising the wealth and property, the practising of dowry has gone to other extreme of taxing the poor parents of a girl. It has almost become inevitable and a 'must' in marriages; and there are very many weddings which have met with tragedies on account of this dowry. Some wiseman said, "Marriages are decided in Heaven" which is to be modified now as, "Marriages are decided by the thickness of the purse." Many think that the rate of dowry must be commensurate with their own status sometimes and with the qualifications and profession of the boy. The result is that dowry has gone to the extent of deciding a marriage rather than be a supplementary factor in the holy union.

A statistical report on marriages in India will undoubtedly give us the most alarming information that almost all the families practise it not only as a must but also as a sign of their prestige and family honour. Dowry

With best compliments from

THE JANAKIRAM MILLS LIMITED

(SPINNING MILLS)

Post Box No. 4

RAJAPALAYAM - 626 117

Telegram: "SAKTHI"

Phone: 302

Total Spindles 25,300

need not necessarily be payment of some cash alone. It may involve the giving and taking of valuables like ornaments, vessels, jewels, costly clothes and things which one can imagine. There are parents who lay as a condition to the poor aggrieved party that they must undertake the task of educating their son abroad.

It is not necessary to emphasize the worst effects of practising dowry. In spite of the effective implementation of the family planning, many families which have more than two or three daughters will be much affected after the marriage of the eldest daughter. Moreover dowry is insisted not only at the time of marriage but also extended to other occasions like nuptials, child-birth, the first anniversary of the child and so on. Thus the marriage of one daughter in a family seems to be the sole root cause of the ruin of the whole family when dowry becomes a matter of chief concern. In fine, dowry helps the financial growth of one family while it totally devastates another, on the other hand

Such an evil system like dowry is to be eradicated positively in a healthy society. The Government of India has passed certain ordinances to check the practice of dowry. The Government can only check the practice while individuals must make an honest attempt to wipe it out. It is the individual who started this affair; so, only he has to stop it.

Students may play a vital role in the eradication of dowry, if they really intend to do so. A student who is educated to the highest levels, should

be really the recipient of the richest values of such an education. As a true sign and symbol of culture, a well educated student must raise his voice whole-heartedly against any marriage, thrust on him in the name of dowry. Marriage symbolizes the union of two souls on the principle of loyal love. It should not be soiled by the greed of wealth and things, in the name of dowry. It will not be wrong even if the present pattern of education is rehashed to build up young men of strong character and good principles so that they will revolutionize the field of marriage by the utter abolition of dowry, which has become the chief criterion in marriages. The only honourable terms in marriage are mutual love and mutual consent. The young girl to be married, instead of becoming the queen of his heart and home, is converted into a slave and hateful servant. The better half becomes the bitter half at last for the girl has the idea that she has bought her husband by giving dowry. Loss of peace in the family circle, degradation in the honour to be maintained on the part of the husband, are the outcome of such marriages in which dowry gains dominance. It is time that at least the educated population must avoid making marriages as contracts and agreements. Only opposition from young boys and girls can effectively solve this problem of dowry for they are the most appropriate persons to raise vehemently a hue and cry against this very strong evil in society. The field of education must be reoriented, to arm young boys and

girls, to draw out the latent powers in them, and to solve efficiently the problems in every walk of life.

Since the system of 'Dowry' has reached the extreme level of a kind of punishment to a man who has a daughter, it has become a matter of grave concern. Every Indian youth must solemnly take an oath to avoid taking dowry in his marriage. Recent news in the papers regarding the efforts taken by the youth to stop it completely, is quite heartening to hear. Let us hope free India will free the poor parents of daughters from the grip of this horror in no time.

With best compliments from

SRI VENKATESA & CO.,

Cotton Merchants,
RAJAPALAYAM.

INTERNATIONAL TRADE- THE HECKSCHER- OHLIN APPROACH

S. KRISHNAMOORTHY, M. Com.
Asst. Prof. in Commerce.

Haberler's approach to international trade theory lifts it out of a real cost straight-jacket in which it had been held for so many generations. It demonstrates that when production possibilities differ countries will gain from free trade. But it fails to explain why production possibilities differ between countries. Why does the production possibility curve in country A differ from that of country B? An explanation was, in fact provided by Bertil Ohlin in 1935. He based his analysis on a hitherto little-read work of one of his masters, the Swedish economist Eli Heckscher.

Heckscher emphasised the differences in factor endowments of countries as a pre-requisite for profitable international trade. His articles first appeared after the end of the I World War and was little read outside his own country; it certainly failed to receive the attention it deserved. Ohlin, however, developed Heckscher's ideas into a fuller explanation of the pattern of international trade. Factor Endowments:

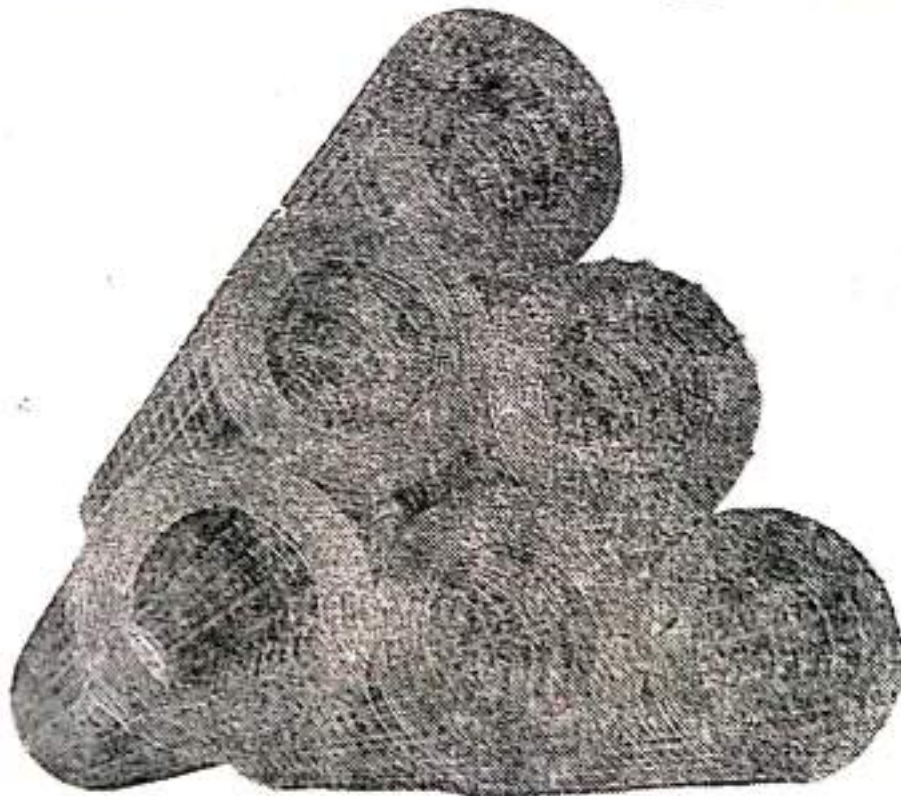
According to Ohlin, trade between nations is profitable when it

enables them to take advantage of their differing factor endowments. In a country relatively rich in national resources, for eg. land, but with a small labour force, land intensive products are relatively cheap, whilst labour intensive products are relatively dear. Such a country will tend to export products with a relatively high land content for eg. arable crops, importing those with a relatively high labour content eg. manufactures. Unlike Ricardian comparative cost doctrine, Ohlin, approach takes units account of a multiplicity of factors. It also differs from the English classical approach in emphasising differences in relative quantities of factors rather than differences in relative qualities. Ohlin holds that the most important "raison d'être" international trade is the differing endowments of regions or countries with the various factors of production. He accepts, however, that even if two countries are equally endowed, opportunities for profitable trade might still exist since differences in factor prices (and hence in export product prices) could arise from differences in

Welded Wire Mesh
EST. 1959

**it gets rolling only
after a testing time.**

CI-IRC-154

Irc welded wire mesh is tested at every stage of manufacture: from raw materials to the finished product. Reinforcing or protecting, you can trust Irc — for its strength, economy and durability.

Versatile Irc welded wire mesh for • Concrete reinforcing
• Partitions • Screens
• Machine guards • Ventilation openings • Window guards
• Lift enclosures • Trays
• Cages • Shelves • Gates
• Security fencing.

choose Irc welded mesh

Manufacturers:

INDIAN REINFORCING CO. (Welded Mesh) Pvt. Ltd.,
4, Mount-Poonamallee Road, Madras 600 089
Phone: 431989/431009, Telex: MS-7459.

demand patterns between the two countries. Dissimilarities or differences in demand patterns may be due to different patterns of income distribution or differences in tastes and institutional arrangements. Dissimilar domestic demand conditions in prospective trading countries might offset differences in factor endowments. Accordingly a country might be relatively rich in a certain type of labour, but if its internal demand for the product of that labour is sufficiently great, the advantage might be offset.

In this connection it is important to make the distinction between relative abundance of a factor in the sense of physical quantity and of cheapness. In the latter sense, the price of a factor depends upon demand as well as supply; the influence of demand may well outweigh that of supply. Accordingly it is possible for a country to be physically well endowed with, say capital, but for domestic demand conditions for capital intensive goods to be such that the price of capital is relatively high; so that exports are labour intensive rather than capital. A further complication arises from the fact that it is sometimes technically possible to substitute one factor for another at the margin if relative factor price changes. When factor-substitution is feasible, a rise in, say, wage rates might cause hitherto labour intensive goods to become capital intensive. We have a phenomenon what is known as factor intensity reversal.

Trade and Income Distribution:
In his book Ohlin presented a somewhat static theory, but it is a short step from arguing that the trade

pattern is a function of factor endowment to a realisation that these endowments are themselves affected by trade. Accordingly one of the most fruitful results of the Heckscher-Ohlin approach is an awareness of the relationship between trade and domestic economic structure. In particular it raises directly the question of the import of trade upon income distribution within a country. Heckscher argued that free trade tends to equalise the relative returns to factors of production among trading nations. Thus if Australia is well endowed with land and relatively poorly endowed with labour in which the opposite is true of Britain, Australian wheat will be relatively cheap and Australian manufactures relatively dear. British wheat on the other hand will be relatively dear and British manufactures relatively cheap.

Australia starts to export wheat to Britain in exchange for manufactures. Australia, now undertakes to supply wheat to Britain in addition to its home market. The additional demand for Australian wheat in Britain market tends to raise the returns to land in Australia and hence an increase in rents, while the decline in demand for British wheat causes rents in Britain to fall. On the otherhand, British factories start to produce and export manufactures to meet Australian demand, in addition to their supply to domestic market demand. The additional demand from Australia causes wages in British manufacturing industries rise. In Australian manufacturing industry wages fall, since manufactures are being supplied from

Britain. Accordingly, there is a tendency for free trade to force down British rents but raise Australian rents and to force down Australian wages but raise British wages. There is a tendency towards international equalisation of rents and wage rates. Free trade thus results in some income redistribution. In an example, the redistribution favours wage earners to the detriment of land-owners in Britain, but in Australia land owners gain at the expense of industrial workers.

International Movement Substitution:

If in trading countries, the relative returns to factor of production are changed in the way outlined above free trade has an effect in relative factor prices similar to an international movement of the factor themselves. Thus relative wage rates in Britain can be varied either by an increase in the demand for these British products with a high labour content or by a movement of labour away from Britain to a country where it is relatively less abundant. Free trade thus becomes a substitute for the movement of factor. Economists have argued as to whether free trade is a partial or complete substitute for factor mobility. Ohlin himself was careful to argue that free trade would not completely equalise factor prices between the trading countries; in other words free trade was only a partial substitute for the free movement of factor.

Appraisal:

In certain respects, the Heckscher-Ohlin doctrine fits neatly with the story of the development of pure trade theory. It takes us one stage further

back from the Haberler approach by explaining what lies behind comparative cost differences. On the other hand, as an explanation of trade patterns there are important differences between the Heckscher Ohlin view and traditional comparative cost doctrine. The classical position assumes that differences in productivity of one factor namely labour is the main explanation of differences in trade patterns. The Heckscher Ohlin model on the other hand assumes a multiplicity of factors. Secondly, traditional comparative cost theory emphasizes differences in relative factor inputs as between countries; for eg. in one country more labour is required to secure a given output of a commodity than in another country. Country A produces Cotton goods with less labour in relation to other factor than country B. Implicit in this approach is the idea that a different amount of labour in association with other factors is required in one country than in another, or to use a slightly more technical expression productive functions differ between countries. Ohlin, on the other hand, assumes that as between countries production functions are identical. To produce a given commodity, the same combination of factors is required in country A as in country B. The advantage which one country has over another is in its relatively abundant endowment of a particular factor or factors.

A much fuller study of the question was however made by Leontief in 1954. Leontief computed the direct and indirect capital and labour required to produce a given value of out

put in a number of U. S. industries. He then assumed that the U. S. A. transfers the factor of production, formerly engaged in export industries to import replacement. If the U. S. A. is relatively more capital intensive than her trading partners one would expect the contraction in export industries to release relatively more capital and relatively less labour than the import replacement industries absorb. The ratio of capital to labour would be lower in the import replacement industries than in the export industries. Accordingly, Leontief concludes that "American participation in the international division of labour is based on its labour intensive rather than capital intensive lines of production. In other words this country resorts to foreign trade in order to economise its capital and dispose of its surplus labour rather than vice-versa.

Trade and factor movement

Ricardian doctrine was based on the hypothesis that factor movements between countries were insignificant as compared with factor mobility within countries; both he and his successors accordingly failed to work out the relationship between factor movements and commodity trade. Pigou believed that free trade in commodities tended to equalise factor prices as between countries.

Is it possible that rents and wages in the two countries actually become equal? If they do, trade can be seen as leading to equalisation of factor prices. The opening up of trade might indeed lead to a situation where the price of similar types of

land is the same the worldover; where there is one world rate of interest and a world wage-rate for similar types of labour. The corollary is that where there is free trade in goods, factor rewards in the trading countries are equalised without the factor themselves moving. To what extent does free trade in goods in fact eliminate the need for factor movements?

Heckscher himself suggested that free trade in commodities would lead to factor equalisation, thus eliminates the need for movements of the factor themselves. He was, however, careful to state his assumption that similar production techniques were used in all the trading countries. Heckscher believed that in practice productive techniques are unlikely to be similar; he instances the U. S. A. before large scale immigration, where food steps were produced with relatively larger quantities of lands and relatively less labour than in Europe. Because land was so plentiful and labour so scarce, U. S. rents were low and wages high. Accordingly trade alone could not even out the discrepancy between factor returns in the U. S. A. on the one hand and in Europe on the other. Some movement of labour from the old world to the new was necessary.

In contrast to Heckscher, Ohlin insisted that free trade could not bring about complete factor price equalisation. This could be attained only by the free movement of factors. Free product mobility without free factor mobility would result in only a tendency towards factor price

equalisation. The mobility of goods to some extent compensates the lack of inter-regional mobility of the factors.

Unfortunately, Ohlin nowhere states precisely why the factor price equalisation is only partial.

The Samuelson theorem

The first systematic analysis of the relationship between trade and factor prices was that of Samuelson who showed that given certain assumptions free trade leads to equalisation of factor prices. Samuelson was careful to state his assumptions which are highly restrictive.

Assumptions:

Following Haberler we can summarize the assumption of Samuelson's theorem as follows:-

1) There is only a limited number of factors of production.

2) Production functions in all industries are identical in both countries.

3) There are constant returns to scale in both countries.

4) There are at least two traded products for which transportation costs are negligible.

5) Among the traded products there must be at least two of which one is always relatively land intensive and the other is always relatively labour intensive.

Let us suppose that Britain produces cars, New Zealand dairy produce. Trade between two countries will tend to bring about equality in factor yields and returns. But will there be merely a tendency towards equalisation or will trade continue until returns are fully equalised? Since

we assume perfect competition, the ratio of the price of cars to dairy produce in each country will be equal to the ratio in each country of the marginal cost of producing cars to the marginal cost of producing dairy products. Moreover, since we assume that transport costs are negligible and that trade is completely free, there will be single international prices for cars and dairy products respectively. But since prices reflect marginal costs, if prices are equal, marginal costs must also be equal. Thus the marginal costs of producing cars and dairy produce are the same in both countries. Furthermore, since we have assumed identical production functions, it would be impossible for, say, Britain, to use more labour in producing butter than New Zealand. Accordingly, the marginal productivity of labour must be the same in the two countries, and since factor rewards reflect marginal products, wages in the two countries must be equal. This reasoning applies to other factor.

In order to test Samuelson's reasoning, let us assume for a moment that the wages rate in Britain is in fact lower than in New Zealand. Such a gap is compatible with equal product costs and equal prices only if compensated by a gap in rents; for if we assume identical production functions and constant returns to scale, costs must be determined solely by factor prices. If British wages are lower than those in New Zealand, the cost of labour intensive British cotton goods would be lower than if wages in the two countries were equal.

There is accordingly a tendency for demand to switch from New Zealand to British made cottons, and away from British produced foodstuffs. This demand switch continues until the price equilibrium is restored. Thus the movement towards factor price equalisation will persist until factor prices are actually identical as between trading countries.

The logic behind Samuelson's reasoning is impeccable. Samuelson himself was well aware of the fact that in the real world differences in wages and other factor prices exist and indeed would continue to exist even in a regime of complete free trade. He also stressed that even when technical production functions were alike, the same labour working in one place with the same kind of equipment and other resources produces substantially different output than elsewhere. Perhaps the most systematic examination of the limitations of Samuelson's analysis is that of Professor James Meade.

Why factor Price Equalisation is Partial- Prof. Meade

Difference in Atmosphere:-

Meade suggests that there are six reasons why the assumptions made in the Samuelson's theorem are unlikely to be valid in the real world. Firstly, the theorem assumes that productive functions are identical as between trading countries. We have already noted, that Heckscher argued that because these functions were not identical, factor movements had a useful role to play in maximising welfare. A given set of resources does not necessarily produce the same

output in one country as in another. Taussig recognised this when he saw that although a country might have an absolute superiority over another in all lines of production in such a situation labour might benefit from moving from the less to the more productive country. Workers migrating in this way would benefit from the existence of a more productive 'climate' in the country to which they moved. Taussig uses the term 'climate' to include not only physical climate but also the social and intellectual atmosphere in which production is taking place. Meade takes over the point by suggesting that 'the same text books and the same brains would not produce the same thoughts in Chicago and in London. Of course, it may be that the atmosphere for the employment of one factor (eg. Labour) may be better in one country than in another, while the atmosphere for the employment of another (eg. capital) might be better in the latter country than in the former. Whatever it be, output will not be maximised until some of the factors have moved from the climately less attractive to the climately more attractive country. Differences in atmosphere between countries may clearly make it a matter of real importance that certain factors should not be employed in one country rather than in the other.

Returns to Scale ;

One of Samuelson's significant assumption was of constant returns to scales. Now if this condition is not fulfilled Meade shows that it might be advantageous to encourage the international movements of factors as

well as of goods. Given constant costs (and his other assumptions), Samuelson's arguments suggests that adjustment will continue until factor rewards are the same in both countries (Britain-car; New Zealand-Dairy products). In a regime of free trade there will be a single price for both cars and dairy products and internal equilibrium in both countries although factor rewards still differ. It may be that in New Zealand the marginal productivity of factors is higher than in Britain; or it may be lower. But where increasing returns are important it would be coincidental if the marginal productivity of factors was the same in both countries. In the absence of this coincidence it will be worth while factors moving from where their productivity is relatively low to where it is high. Only in this way will equality of factor returns be achieved.

Transport Costs:

So far we have assumed that there are Zero costs in sending butter from New Zealand to Britain and in sending cars from Britain to New Zealand. There is thus a single international price for butter and for cars. But this is unrealistic. It normally costs something to send goods from one country to another. Accordingly, the price of butter will be higher in London than in Auckland, and the price of cars higher in Auckland than in London. Thus both the British dairy farming industry and the New Zealand car manufacturing industry will be bigger than in a situation of costless transport. The corollary is that wages remain somewhat lower in Britain and higher in New Zealand than under

costless trade. Thus equilibrium is established where butter is selling at a higher price in Britain than in New Zealand but where the marginal product of labour and hence the wage remains lower in Britain than in New Zealand. Thus free trade has not secured equality of factor returns.

Complete Specialisation:

That a trading partner may have become completely specialized in the production of one of the traded products before equality of factor returns is reached. This is especially likely if one of the industries concerned is very small.

Number of products and factors:

We have so far assumed there are only two products and only two factors of production. Then given all the other assumptions free trade will ensure that the marginal products of factors in both countries will be equal. But will this necessarily be so if there are more than two factors.

Suppose a) Britain - Labour intensive - car

b) New Zealand - Land intensive - Dairy products. But this time we introduce a third factor of production viz-capital, which is used in both car manufacturing and dairy farming. Let us assume that Britain is more richly endowed with capital in relation to the other factors than in New Zealand. The rate of interest will then tend to be lower in Britain than in New Zealand. In producing both cars and butter, therefore, much capital is used in Britain, relatively little in New Zealand. Now the relative cheapness of capital in Britain might offset, for eg. the relatively high

cost of land in Britain, so that prices of cars and dairy products would be equalised and a free trade equilibrium established long before the marginal productivities of three factors were equal. Marginal products of factors would in fact be equal only if there were a third, capital intensive, product introduced into the countries' trade. For equality in factor rewards, there should be as many tradeable products as there are factors.

Factor substitution:

We have to deal the case arises from the fact that for some commodities the possibility of substituting one productive factor for another is greater than for others. The production of butter, for eg. can be more or less capital intensive. If any given country is well endowed with capital, eg. the United States, dairy farming is likely to be capital intensive, but if ample land resources are available it will be land intensive. On the other hand, for technical reasons motor manufacturing might not be susceptible to substantial factor substitution. In this situation, Britain might establish a comparative dairy farming industry, based on relatively abundant capital. There could, moreover, be an international price for dairy products in the two countries, based upon capital intensive methods in Britain and upon land intensive methods in New Zealand. But the marginal product of labour might well differ between the two countries. Thus, again, free trade equilibrium could become established without marginal products being equalised.

The six qualifications are certainly sufficiently realistic to explain why full factor price equalisation does not occur. From the point of view of policy, they provide a powerful justification for allowing the free mobility of factors between nations.

With Best Compliments of :-

SRI RAM PRODUCTS,

36, Sri Ram Nagar,
RAJAPALAYAM.

SRI RAM GELKEM INDUSTRIES (P) LTD.,

36, SRI RAM NAGAR,
RAJAPALAYAM.

GITANJALI MILLS LTD.,

Sri Gomathipuram P.O.

SANKARANKOIL.

THE BEST TIME

A. M. RAJARAM

P. U. C. II Sec.

The age between 10 and 30 is the best time for students to learn. Evil forces attract them during the period between 15 and 25. But if they understand that this period can be conquered by their very strong will power, developed by having proper activities, they can increase their power which will supply the required knowledge throughout their life.

Girls as well as boys should not waste their time in this period. We would mould our character with the help of good manners. We should earn more valuable knowledge which will be the wealth and guide for the whole of our life.

If we see the history of great leaders, we can know that they suffered much to achieve their aim. They did not waste their time. If we waste our time, our future will be dark. If we follow the principles and ideas of great leaders, it will lead us to success. Generally in this period, youngsters are tempted to be more obstinate, more mischievous and more indisciplined. Our mind will be attracted towards everything in the world. But we should concentrate on good

things in achieving our aims. We must concentrate on all good principles. This period is suitable for students to learn anything. We must think that we are the true citizens of India. We must develop this mentality. Unless we have this mentality, we shall miss the chance of learning several important things which will be very useful to us in future. So we must have good principles. This period is the best time in our life.

With the Best Compliments From

The Lakshmi Vilas Bank Ltd.,

Admn. Office:

1, Pycrofts Garden Road
MADRAS - 600 006

Regd. Office;

693, Jawahar Bazaar
KARUR - 639 001

1. Are you a salaried Person?

Then choose our RECURRING DEPOSIT SCHEME
and save monthly

2. Do you want to provide for your daughter's
marriage; or your son's higher education?

You can choose any of the following:

- I) RECYCLING DEPOSIT
- II) GOLDON JUBILEE CASH CERTIFICATES
- III) TERM DEPOSITS

3. For regular savings. open a SAVINGS BANK ACCOUNT

SCHEMES TO SUIT EVERY NEED - CONTACT the branch near
to you

LVB ... The Bank for the Masses

MANI ALAI
General Manager

D. VARTHAMANAN
Chairman

THE NUMBER SYSTEM AND THE CONCEPT OF FUNCTIONS

V. LAKSHMINARASIMHARAGHAVAN, M.Sc.,
Asst. Prof. in Maths.

The Number System and the concept of functions are the most important sections that we find in Mathematics. If one talks about Mathematics, it means one does so either about the system of numbers or the concept of functions. Mathematics has been developed to such a large extent only with these backgrounds. We will see here the different kinds of numbers and functions.

THE NUMBER SYSTEM There are different kinds of numbers that we use for our Mathematical calculations. When we talk about the numbers, we come across the Real Numbers and the Complex Numbers. That is, the whole system of numbers is divided into two broad categories the Real number system and the Complex number system.

In Real number system, we have prime numbers, composite numbers, positive integers, negative integers, rational numbers and irrational numbers. $1, 2, \dots, n, \dots$ are an infinity of positive integers and $-1, -2, \dots, -n, \dots$ are an infinity of negative integers. We can represent these points on a line and we say that the line has $-\infty$ and $+\infty$ as the end points with 0 as a middle point.

The prime number is one which can be divisible by 1 and that number. $1, 2, 3, 5, 7, 11, \dots$ are the set of prime numbers. The composite number is one which can be expressed as the product of at least two smaller integers. $4, 6, 8, 9, \dots$ are the set of composite numbers. Therefore, We see here that there is an infinity of prime numbers and composite numbers.

The rational number can be expressed as the ratio of two integers a and b , i. e. a/b and a and b should not have a common factor i. e. they are prime to each other. The examples are $7/3, 4/9, \dots$ etc. It is clear that the sum, difference, product, and quotient of two rational numbers are again rational numbers. The Laws of Algebra-commutative, associative and distributive with respect to addition and multiplication - hold good for rational numbers. The system of rational numbers is ordered and the system is dense, which means that between any two rational numbers there exists an infinity of rational numbers.

we will introduce an irrational number by the method of Dedekind's

section. We will consider all the possible divisions of rationals into two non-empty classes the lower class A and the upper class B. When the lower class A has no greatest number and the upper class B has no smallest number, we define a new number by this division. We call it an irrational number. We say that it is greater than all the rational numbers of the lower class A and is less than all rational numbers of the upper class B. Every irrational number is defined by the corresponding section (A, B). We may say that

- (1) An irrational number is not equal to the rational number.
- (2) Two irrational numbers are equal, if they are given by the same Dedekind's section.
- (3) The irrational number 'a' which is defined by the Dedekind section (A, B) is greater than the irrational number 'a'' defined by (A' B'), when the lower class A of 'a' contains all the numbers of the upper class B' of 'a'.

The system of rational numbers and irrational numbers together constitutes the system of Real numbers.

Any complex number Z can be defined as an ordered pair of real numbers x and y, that satisfies certain laws of operation. It can be written in the form $Z = x + iy$ where $i^2 = -1$, x is called the real part and y is called the imaginary part of the complex number Z and we write $R(Z) = x$, $I(Z) = y$.

The two complex numbers are said to be conjugate to one another, if they differ in sign. Thus $x + iy$ and $x - iy$ are conjugate numbers. The fundamental operations such as additions, subtractions and multiplications

of complex numbers follow the same law of Real numbers. All the laws of Algebra hold good with respect to addition and multiplication. We can represent any complex number in Argand Diagram.

THE CONCEPT OF FUNCTIONS

There are two types of functions, real valued functions and complex valued functions. A real valued function is a relation between two real numbers x and y and we write $y = f(x)$. It means that, corresponding to the values of x, there exist values of y.

If there exists only one value of y, corresponding to each value of x, the function is said to be single valued function. Eq. $y = x^2$, $y = \sin x$ etc. On the other hand if there exists more than one value of y, corresponding to each value of x, the function is said to be many valued function. Eq. $y = \sqrt{x}$, $y = \sin^{-1} x$ etc.

The function has been classified as follows: (1) Polynomial functions (2) Rational functions (3) Algebraic functions (4) Transcendental functions

POLYNOMIAL FUNCTIONS

The function of the form $f(x) = a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_nx^n$ is called Polynomial function in x of degree n where a_0, a_1, \dots, a_n are constants.

RATIONAL FUNCTIONS

A rational function is the ratio of the two polynomials. The rational function is denoted by $R(x) = \frac{P(x)}{Q(x)}$, P(x) and Q(x) are the two polynomials.

ALGEBRAIC FUNCTIONS

$y = f(x)$ is said to be an algebraic function of x, if y is a root of an equation of the form $y^n + R_1y^{n-1} + \dots + R_n = 0$ where R_1, R_2, \dots, R_n are

rational functions of x . There are two types of functions viz. implicit and explicit $y = 3/\sqrt{x} + 2x^3$, $y = \frac{3/\sqrt{x-1}}{x+1}$ are

explicit functions. If the relation between x and y is in the form of, say, $y^4 + y + x = 0$ is implicit function.

TRANSCENDENTAL FUNCTIONS

All functions other than rational and algebraic are called Transcendental functions. This includes all Trigonometric functions, $\sin x$, $\cos x$, $\tan x$, etc., their inverses $\sin^{-1} x$, $\cos^{-1} x$ etc., logarithmic function $\log x$, exponential e^x , hyperbolic functions $\sinh x$, $\tanh x$, $\sinh^{-1} x$, $\cosh^{-1} x$ etc., elliptic functions and Bessel's and Legendre's functions. These are the different kinds of Real functions.

Now we see what is meant by a complex function. A function of a complex variable is called complex function. There are two types of complex functions, single valued function and many valued function, as in Real functions. We can denote the complex function by $W=f(z)$.

The above mentioned functions and the numbers are the fundamentals to be known in Mathematics.

With the best compliments from

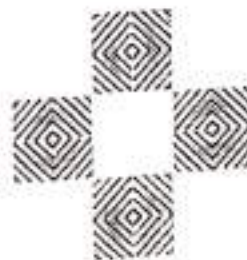

❁ *Saravana*
Traders ❁

Cotton Waste Merchants

COTTON MARKET

RAJAPALAYAM

Phone No. 628

MADRAS CHIPBOARDS LTD.,

"SRI BHAVANAM"

1089 / W-20, P. S. K. Nagar,

RAJAPALAIYAM.

Phone : { Office : 221
 { Factory: 222

Gram : 'CHIPBOARDS'

Manufacturers of:

'Lakshmi' Brand

Chipboards and Special Veneered Chipboards

Ideal for :

Partitions, False Ceiling
Furniture Making etc.,

Madras Sales Office:

Madras Chipboards Limited

'Chordia Mansion' 1st Floor,

150-A, Mount Road, Madras-2.

(Phone : 88640 & 83443)

CROOKED WAY

M. MUTHUKRISHNAN
II B. Com.

Trivandrum bound Janatha Express was speeding towards Madurai from Madras. Nothing was visible outside since it was pitch-dark. Except Guruchand, an unemployed degree holder, all the passengers were dozing, lulled by the mild jolt of the train. He was thinking of the ill-treatment - cold welcome - which he faced at his loving sister's residence. He made up his mind to survive in this vast universe by hook or crook. He was all of a sudden, shaken up by scores of cries among the passengers such as "Oh, my ornaments missing! robber! robber!! Catch hold of him!!!" The grief stricken passengers shouted at their full throat for help and protection and one lady passenger went to the extent of calling her favourite God. Before he could recollect what had happened in the compartment, he caught sight of a gang of robbers dragging a lady wearing gold ornaments.

On seeing the horrible scene, he jumped out of the compartment to rescue the lady. The gang saw someone following them. A dreadful voice supposed to be of the gang leader

stunned him from advancing further. He also threatened to kill him, if he attempted to move an inch ahead. Not minding all his threats, brave Guruchand advanced vigorously. But alas! he fell over a huge stone. Seeing his inability to walk, the gang leader ordered his men to capture him and cover the eyes of both the kidnapped lady and the victim with a cloth for not knowing the route. After an hour, the gang spotted a small lonely hut where all of them took shelter for the night. The boss called one of his lieutenants to bring the girl to his room followed by the victim.

The leader put many questions regarding the personal affairs. The victim Guruchand answered him bravely and rigidly. Impressed by his appearance, way of speaking, the boss asked his willingness to work under his command, when he accepted abruptly with a view to exploring the motive behind the gang. Then only the boss introduced Guruchand as to be their companion. In course of time Guruchand became a talented robber and his boss was full of praise for his activities.

The boss one day wanted to test his capacity in plundering a running train. So Guruchand planned, and advised the gang not to kill anybody and plunder the poors'. He ordered them to bring a virgin lady by covering her face. The train was coming fast. The gang was ready to jump into the carriages. Then their task was over leaving behind cries and shouts in the running train. The lady's face was covered by a mask and she was not allowed to cry. She was imprisoned in a cell. The gang indulged in smoking, dancing and drinking. Guruchand ordered all to go out.

In the cell, the lady was full of sorrow. Guruchand entered the cell and approached her step by step to pull her, after he switched on the light. She was shocked to hear the sounds of feet. Suddenly he was shocked to look at the mole on her shoulder. Then he rushed to his room and ordered his men to release her. He sent a letter to his boss through one of his men. He heard the cries of the lady. He rushed towards them. He knew what had happened.

His men tried their hands at her. The unwilling lady fought against them and ran away. But they caught her. In the meanwhile Guruchand came there and fought against them bravely. After violent fighting, Guruchand was killed. His last words were, 'Oh; ma'. On hearing the words, the lady saw his face clearly. Then she cried, 'Oh!. Guruchand! how have you come here? Suddenly she was shot by a hidden person.

Robbery and murder continued. The police department could not find out the cause of these crimes. As the police received complaints from the Railway authorities, they assured them to trace out the gang in no time. At last they found out two dead bodies. They found out the letter of dead Guruchand from his shirt. The police arrested a great well known marwadi and with his informations, rest of the gang was taken into custody. The leader was sent to the court. The marwadi, the boss of the gang was sentenced to death.

Readers, now imagine what would be the letter of Guruchand.

the gang to face the ups and downs to shape my future career. As far as I am concerned, there is no peace of mind in amassing wealth through crooked ways. If detected, the entire property will be confiscated apart from personal harassment. I want to assure you that I have never betrayed you.

Your faithful servant,
V. Guruchand.

Dear Boss,
I have been working under your command for 10 years. It is only because of poverty and destiny I happened to join your gang to mint money for a robber like me to come across a bitter experience like the one I had in which I was about to middle with my own sister. So I have come to a conclusion to leave

SOME ARGUMENTS FOR FOOD CONTROL AND RATIONING

A. CHITHIRAI

I B. Com.

The Indians are living almost on the verge of poverty. Democracy and socialism are of no use to starving man. To every one in the world food is essential. But food problem has become a burning problem not only in India but throughout the world. This is due to shortage, the supply not keeping pace with the demand.

In India, this shortage is due to many causes. India is never self-sufficient with regard to her food production and has to depend on imports from foreign countries, especially from Burma, America, Canada and Thailand. In 1974-75, 5.4 million tonnes were imported at an estimated cost of Rs. 652.67 crores. The 1973 target was to produce 8.1 million tonnes, but the production was only 4.31 million tonnes.

The most important and obvious cause of increase in demand for food is the rapidly growing population of the country. The population is increasing at an alarming rate of about 10-12 million a year. We may expect the Indian population of 55 crores in 1971 to become nearly 72 crores in 1981 and 95 crores in 1991.

The majority of our people are very poor and the scarcity of food mainly affects these people. The prices of foodstuff soar up and the merchants exploit the situation to their own advantage. So in order to meet the serious food situation, the Government has introduced a system of control over the distribution and sale of the most essential food articles like rice, wheat, sugar etc. By fixing their selling prices, the Government has made these essential articles available to all sections of the society at reasonable prices. For the equitable distribution of the available commodities, the Government has also introduced the rationing system in August, 1965.

The Government is not slow in recognising the fact that we should first aim at self-sufficiency in food production and to this end they sanction the construction of big irrigation projects and the reclamation of waste land suitable for cultivation. Nor do they neglect the smaller works of irrigation like deepening the tanks etc. A "Grow More Food" Campaign has been started by the Government and

the agriculturists are encouraged. Thanks to the steps taken by the Government and the advent of favourable seasons, production increases every year and India is progressing well on the road to self-sufficiency in food.

The control and rationing save the poor men from starvation. There are also some disadvantages arising out of these measures. The black marketeers have plenty of opportunities to ply their dirty trade. In this, they are helped by unscrupulous officials, who are easily corrupted. Control and rationing measures are not peculiar to this country. They have already been tried even in well advanced countries like Britain, where the public co-operated with the Government. If unfortunately these measures are to be re-introduced necessarily here, it can not be done without the people's social conscience rising to higher standards than at present. Otherwise the anti-social elements would again raise their ugly heads and torpedo any beneficent scheme of control and rationing that may be adopted by the Government. Let us however hope that this contingency may not arise at all in our country.

The Prime Minister's 20 point programme insists on hard work as the ultimate solution to attain self-sufficiency in the production of food grain. The implementation of the twenty point economic programme has actually accelerated the co-operative supermarkets of the present day to supply most of the rationed

and essential commodities to the lower strata of society. Such positive timely measures taken by the Government will certainly overcome the shortcomings and disadvantages, if any, in rationing and help our people to have a peaceful life on this earth, enjoying eternal bliss.

II B. Com.

"Distance lends enchantment to view" so goes the proverb. The best suited example for this comes from our money-lenders who plunder the poor and make themselves prosperous at the cost of the poor. To relieve the poor from the hard hearted money-lenders, moratorium of rural debts has been suggested. The fifth point of this programme has been launched almost

drowned into the abyss of debt. The duty of the students in this connection is to see how far the poor be benefited by this.

Foxes have holes; birds have nests, but in India, human beings have no shelter. In order to make the poor happy, we should try our best at least to provide the necessary needs of the poor houseless farmers and students can render considerable help to the Govt. officials in selecting them.

Though India remains a nation depending upon agriculture, no farmer has minimum land holding by which he can find a way to exist. We are lagging behind in agricultural production due to inadequate capital. Land Ceiling laws have been enacted and surplus lands are being distributed to the landless agriculturists. With a view to providing reasonable income to the landless farmers, minimum remuneration has been fixed. No prosperity can be attained so long as exploitation of landlords continues and in this connection, students can ask the landlords to follow the latest laws. Moreover valuable advice can be given to the small farmers to make better utilization of credit facilities available.

Eventhough land and labour are easily available, it is not possible to have good harvest without proper water supply and efficient water management in which we lack. Electricity, a chief source of power nowa-days, is an essential factor for developing industries and immense production of it is the norm of this

The worst-affected society due to the increased cost of cloths is the low income group which would have been naked, if the Government had not taken necessary action to provide cloths at controlled prices. The cattle of Sweden are covered with wollen mantles. We have to see to what extent, man in India is provided for protecting himself from cold. However the weavers are given incentive and encouragement to produce more.

Industrial towns are overflowing with palatial houses, but no abode is available in which the poor labourer can live. For helping them, the urbanisation is rapidly implemented. The standard of living of the middle class people is raised by increasing the taxable income range to Rs. 8,000/- per year. The labour force which is the backbone of the industry has been given due recognition in its elevation to the board of directors.

In this way, if we are able to regulate our internal activities, we can focus our concentration towards the checking up of external forces like smuggling. Students should come to the front in preventing smuggling by timely informing the authorities concerned. In reducing inflation and tax evasion within the country, also co-ordination of students with the Government is extremely felt everywhere.

It is impossible to have a good gallop even with a beautiful and vigorous horse, without an efficient rider. So also the plans may not yield fruitful results unless they are effectively implemented.

It is no exaggeration to say that the students are rendering help to their countrymen. In short, the 20 point programme is a monsoon to the withering crop. It is an instrument in the hands of the Government to uplift the poor. It has been stressed that the duty of each and every student is to participate in the implementation of one or two of this economic programme and thus they have a vital role in helping the government towards the implementation without which the success of all efforts will be only a mirage.

With best compliments from

INDIAN BANK

RAJAPALAYAM - BRANCH

With best complements from *

M. R. S. Radhakrishna Raju

Managing Partner

Universal Trading & Agencies Co.,

Exporters, Cotton Waste & Yarn Merchants

RAJAPALAYAM

Tel: "RADHA"

* Phone : 478

LAUGHABLE & QUOTABLE

'GUESS'
(EMYESDEE)

"Officer, I want to register a complaint. My husband beats me up daily, and I have already lost 14 kg."

"Do you want us to arrest him immediately?" "No, not yet. I want to lose 7 kg. more, and then you can arrest him. But you just register the complaint now."

The factory worker came out of the main gate with a wheelbarrow loaded with rubbish. The watchman carefully examined the contents, and allowed the worker to pass. The same thing happened every day till the watchman said, "Look friend, I know you are stealing something, but I have not been able to detect it. Now I am being transferred to Bangalore, so I am in confidence what you have been stealing.", "Wheelbarrows" lied the workman.

Certainly, there are lots of things in life that money won't buy. It's very funny! - Have you ever tried to buy them without money?

Put not your trust in money; Put your money in trust.

A man without knowledge,
and I have read,
May well be compared
to the one that is dead.

Insults are like bad coins; we cannot help their being offered to us but we need not take them.

Fame is a fickle food
Upon a shifting plate.

He that has learned to obey will
know how to command.

With the best Compliments from:

Mfg. Lic. No. 5/64.

Phone: 243.

Thiruvalluvar Handlooms

Rajapalaiyam

-626 117-

Manufacturers of Absorbent Gauze &
Bandages and allied Surgical Dressings -
Approved Suppliers to D.G.S. & D., D.G H.S. of Govt of
India and other State Govt. and Railways.

Phone: 672.

GANESHRAM PLASTICS

1109-D, Srivilliputtur Road,
RAJAPALAIYAM

Manufacturers of
Polythene Bags & Sheets
in various colours.

ROLE OF SECRETARY

G. CHANDRASEKARAN, M. Com.

Asst. Prof. in Commerce.

The word 'Secretary' is derived from the Latin word 'Secretarius' - meaning confidential officer or the keeper of secrets. Since the root word conveys the idea of secrecy, the title 'Secretary' is used to refer to officers conducting confidential correspondence for monarchs and other dignitaries and was the keeper of their secrets.

A secretary is "One who assists an executive in carrying out the details of his work". The Oxford Dictionary defines the 'Secretary' as "One whose office it is to write for another; especially one who is employed to conduct correspondence, to keep records and to transact various other businesses, for another person or for a society, corporation or public body".

Now - a - days the duties and functions of a secretary have become wide and varied. The modern secretary does no longer resemble his ancient counterpart. His duties are no longer confined to conducting confidential correspondence for monarchs and dignitaries. A secretary is now-a-days appointed by important persons, companies and other busi-

ness organisations.

In modern times, the secretary is an indispensable hand in industry, commerce and social institutions. Any association of persons cannot think of managing its affairs without appointing a secretary. He attends to the routine affairs of the associations. Sometimes he helps the management in shaping the policy of the association. In addition to looking after the routine business matters, he ensures strict compliance with the legal provisions. His duties and functions range from conducting of correspondence, keeping of records and accounts, writing of minutes, reports, etc. to acting as the Public Relations Officer of the employer.

Types of Secretaries

The role of secretarial work in modern times, will be clearly understood if secretaries are classified on the basis of their functions and positions. Secretaries may be divided into several categories as follows:

Private Secretary

The Private Secretary is usually employed by an important person like Minister, Member of Parliament,

Administrative Officer, to conduct correspondence and do other private and personal work on his behalf. Since a private secretary is employed for personal work, he must thoroughly understand his employer, know the likes and dislikes, habits, tastes, hobbies, matters of interest and other details concerning his life and background. The functions of a private secretary vary according to the nature of work of his employer. The routine duties which have to be performed by all secretaries include (a) the routine office duties such as handling mail, conducting routine correspondence, taking shorthand dictation, typing, maintaining accounts, records, files and registers, (b) Receptionist duties such as handling telephone calls, receiving callers, attending to enquiries, making and recording appointments and engagements on behalf of the employer, (c) financial duties such as handling bank transactions, payment of bills, salaries, subscriptions premium on insurance policies and filing Income-Tax Returns, and (d) household and social duties such as handling the employer's domestic staff, paying their wages, making arrangements for tours and travels of the employer, making arrangements for parties and other entertainments and writing formal letters of congratulations, etc;

Secretary of an Association

Cultural and Sports Clubs and trade and other professional associations have secretaries to look after their activities. The secretary of an association generally performs the following functions:

1) As an executive officer, he supervises and controls all administrative work as well as the various activities of the association in keeping with its aims and objectives.

2) As a ministerial officer, he supervises and conducts the activities of the association such as registration of new members, collection of subscriptions and donations, arrangement for parties and social gatherings. He arranges all matters connected with the convening and holding of meetings of general body and managing committee such as issue of notice and preparation of agenda, seating arrangement, preparation of documents to be placed before the meeting, recording of proceedings, etc.

3) As an agent he acts as the mouthpiece of the managing committee, and executes the decisions of the Managing Committee.

4) As an adviser to the Managing Committee, he advises the Committee in matters relating to the framing and amendment of the rules of the association, actions to be taken for violation of rules, legal matters, etc.

Secretary of a Government Department

A Civil Servant attached to a Ministry of the Government and acting as the executive head of his department is known as Secretary. (eg. Secretary, Ministry of Home affairs) When the department or Ministry is large or important there may be a number of Joint and Additional Secretaries attached to each department and they are assisted by a number of Assistant or Under Secre-

aries. The Secretary of a government department is not only the executive or administrative head of the department but also the chief adviser to the Minister. Though the ultimate decisions are taken by the Minister himself, the Minister has to depend heavily on the aid and advice of his secretaries.

The duties of a Government Secretary largely depend upon the size, importance and nature of functions of the department. The functions may be generalised as follows:

a) Administrative and Executive Functions

The Secretary exercises overall control and supervision of the day-to-day administration of his departments. He issues directives, orders and circulars from time to time for the guidance of Officers and Staff of the department; executes the policy decisions of the Minister or of the Cabinet and co-ordinates the activities of his department with those of other allied departments.

b) Advisory Functions

It may be summed up as keeping the Minister informed of all developments relating to the functions of the department, advising the Minister on all proposals, schemes and projects, on the need for changes in the policy and new policies and supplying all documents and information for use in the Parliament or the Legislative Assembly.

Secretary of a Local Body

Law relating to public bodies, such as municipal corporation, panchayat, etc. usually provides for the appointment of a Secretary to look

after their day-to-day affairs. He is an executive officer who co-ordinates and supervises all office activities such as correspondence, maintenance of records, accounts etc. He also acts as a link between the authorities and the staff of the local body. He has also some important functions in connection with the meetings of the local body such as issuing notices of meetings, preparing agenda, drafting the minutes and helping the chairman in the conduct of meetings. In addition to the above functions, he prepares budget estimates, statement of accounts, annual reports and duties which may be entrusted to him by the local body.

Secretary of a Co-operative Society

The main function of the Secretary of a Co-operative Society is to manage the affairs of the society under the control and direction of the Managing Committee. He performs more or less the same functions performed by the Secretary of an association. Besides he maintains proper records and registers in accordance with the rules framed by the Government and submits periodical returns and statements to the Registrar of Co-operative Societies. As an Agent of the Managing Committee, his duties involve communication with members, defending and conducting law suits, attending conferences, etc.

Secretary of an Embassy

The Secretary of an Embassy, High Commissioner or a Diplomatic Mission is a whole time paid official, occupying a position next to the Ambassador, High Commissioner or an Envoy. Accordingly, he holds a

highly responsible and confidential position. He is often empowered to perform the functions of the Ambassador in his absence.

Company Secretary

The largest and most important group of Secretaries in the business world comprises those appointed by joint stock companies. With the growing complexities of modern business, supervision of the day-to-day administration of routine affairs has assumed great importance. The practical impossibility of top management of a company to-day to concentrate on policy matters and to supervise the routine administration to ensure strict compliance with the provisions of the companies Act necessitated the appointment of a whole time officer with knowledge of Company Law and administrative abilities. The Company Secretary fulfils the functions of such a whole-time officer.

A Secretary is defined in the Companies Act as "any individual possessing the prescribed qualifications, appointed to perform the duties which may be performed by a secretary under the Act and any other ministerial or administrative duties".

Under the Companies Act, it is obligatory for every company having a paid up share capital of Rs. 25 lakhs or more to appoint a whole time Secretary. It provides that only an individual shall be a secretary and no person will be a secretary of more than one company.

Legal Position of Secretary

The Companies Act does not define the exact position of a Secretary. His legal position can be inter-

preted in a general way from the observations made by the Judges in the law suits as well as from the nature of his duties.

An employee but no more a mere Servant

In 1887, it was held by Lord Esher M. R. in *Barnet Hoares & Co. Vs. South London Tramway Company* that a secretary is a mere servant; his position is that he is to do what he is told to do and no person can assume that he has any authority to represent anything at all..... In 1905, it was declared that he could not register a transfer; and his duties were described of humble character. It was held in 1916 that he could not issue a writ in the name of the company; in 1917 that he could not strike a name off the register of members; in 1928 that he could not bind the company by a contract and in 1967 that he could not acknowledge a duty or liability on Company's behalf.

Thus, in theory at least he could not do any of the above mentioned things. But in practice, the Secretary will generally do all these things and many more. The corporate sector has recognised him as a keyman who plays a pivotal role in company management. Even judicial recognition has at last been given to the changed status of the company secretary raising him from mere-clerk or scribe to the superior position in the hierarchy of company administration.

In *Panorama Developments Limited Vs. Fidelis Furnishing Factories Limited*, Lord Denning enhanced the company Secretary's status by stating thus:

"Times have changed; a Company Secretary is a much more important person now-a-days than he was in 1887. He is an officer of the company with extensive duties and responsibilities. This appears not only in the modern companies Act but also by the role he plays in the day-to-day business of the companies. He is no longer a mere clerk. He regularly makes representations on behalf of the company and enters into contracts on its behalf which come within the day-to-day running of the company's business. So much so he may be regarded as having been held out as having authority to do such things on behalf of the company. He is certainly entitled to sign contracts in the administrative side of the company's affairs, such as employing staff and ordering cars and so forth. All such matters now come within the ostensible authority of a company's Secretary". Lord Justice Solmon also recognised the Secretary's higher position by stating that so far as matters concerned with administration, the secretary has ostensible authority to sign contracts on behalf of the company.

As an agent

The Supreme Court also has recognised the secretary's position in *Turner Morrison & Co Ltd., v Hungerford Investment Trust Ltd*, by holding that the suit filed by the secretary on behalf of the Company under a general power of attorney, but without any express authority from the Board of Directors was maintainable. So far as the matters are concerned with administration the secretary is

the agent and has ostensible authority to bind the company.

As Chief Administrative Officer

With the ever increasing complexities of modern Company Law and precedents, the Secretary has acquired the status of the Chief Administrative Officer of the company. He is entitled as a matter of right and in his discretion to commit the company to all acts relating to the administration of the company.

Statutory Position of Secretary

The Companies Act regards the Secretary as the Principal Officer of the company charged with administrative powers. Sec. 2 (30) includes him to the definition of officer. Sec. 215 requires him to authenticate the balance sheet and profit and loss account. Further he is recognised as the responsible officer of the Company under rule 2 (b) of the Companies (Central Government) Rules and Forms 1956 for signing and filing various returns and forms and for maintenance of statutory books in the company.

In the rules framed under the Monopolies and Restriction Trade Practices Act, the Secretary's position is bracketed with that of Manager or Director. Under Rule 2(c) the secretary along with Manager, Managing Director or any other Director is the Principal Officer.

The Income-Tax Act recognises him as the authority responsible for the deduction of tax on salaries paid to the employees, dividend paid to shareholders and interest paid on debentures.

The Stamp Act, Shops and Esta-

blishment Act, the Factories Act, the Sales Tax Act, etc. also recognise him as the Principal Officer in regard to their administrative requirements.

Actual Position of a Company Secretary

The actual position of the company secretary is not simply that of a mere servant or an agent or mouth piece of the directors but something more than that. In practice he exerts considerable influence on the directors as their adviser and plays an important role in the management and administration of the company. The secretary looks after most of the routine matters. He acts as a link between directors and staff and outsiders. All policy decisions of the Board are communicated through the secretary. He acts as a Public Relation Officer and Liaison Officer rolled in one. The secretary is in a better position to supply information about the business conditions, to advise the board as to the policy to be adopted in dealing with staff, shareholders and outsiders and to advise the board on legal matters. It has been rightly said that while the directors are the brains of the Company the Secretary is its ears, eyes and hands.

Rights of the Secretary

The rights of the company secretary mostly arise out of his service agreement with the company. These may be summarised as follows:

1. Being the head of the Secretarial Department, a company secretary has the right to control and supervise the activities of the department under his charge.

2. As the principal officer within the meaning of the Companies Act, the secretary has a right to sign documents requiring authentication of the company.

3. As a servant of the company, the secretary is entitled —

- a) to the agreed or reasonable notice before his services can be terminated
- b) to claim damages for wrongful dismissal
- c) to be paid (as a whole time employee of the company) his outstanding salary as a creditor in winding up and 4 months' salary not exceeding Rs. 1,000/- as a preferential creditor.

Restrictions on Rights of the Secretary

The secretary has no right to allot shares or register transfer of shares of the company unless he is specifically authorised by the directors. He has no right to make any representation on behalf of the company or to enter into contracts without the express authority and consent of the directors. He has no right to borrow in the name of the company.

Duties of a company secretary

The law does not specify the actual duties of a company secretary. The duties of a company secretary may be broadly classified into five categories: (i) Statutory duties (ii) Duties as the agent of directors (iii) Duties to shareholders (iv) Duties as Liaison officer and (v) Duties as office executive.

Statutory Duties

As the principal officer of a company, the secretary is responsible

for observing all legal formalities in respect of the provisions of the Companies Act and other laws - such as Income-Tax Act, Sales Tax Act, Stamp Act, Contract Act, etc. having a bearing on the company.

Under the Companies Act he is responsible for the proper maintenance of books and registers of the company; for preparation, and filing of resolutions, returns and documents with the Registrar of Joint Stock Companies; for supervising the issue, allotment, transfer and forfeiture of shares and debentures; for the issue of share certificates; for safe custody and proper use of the common seal of the company, etc.

Under the Income - Tax Act, he is responsible for the deduction of requisite tax from dividends, interest and salaries and its payment to the tax authorities and timely submission of returns. Under the Sales Tax Act, he has to ensure the timely submission of returns and payment of Tax.

Duties as agent of the Directors

Since the secretary is a servant of the company under the full control of the directors, he has to carry out the instructions of the directors and exercise the powers delegated to him by the directors. As an agent of the directors, the secretary interprets and implements their decisions. It is his duty to convene the meeting of the Board of Directors, issue notice, prepare agenda and to write minutes. As a mouth-piece of the Board, he communicates the decisions of the Board to the staff and shareholders. Apart from these routine matters the secretary helps the Board in formu-

lating the policies, informs the Board with all developments relating to the activities of the company and advises the Board in regard to legal and other matters.

Duties to Shareholders

The shareholders are the real owners of the company. It is his duty to safeguard the interests of shareholders among themselves as also vis-a-vis the company. On the one hand he has to see that the rights and interests of one shareholder are not adversely affected by the act of another, while on the other hand he has to ensure that their rights under the Act as the shareholders of the company are protected. He acts as a link between the Board and the shareholders. He communicates the decisions of the Board to the shareholders and attends to enquiries and complaints of shareholders on behalf of the Board.

Duties as Liaison Officer

A company secretary acts as a Liaison or link between the Board of Directors on the one hand and the staff, shareholders and creditors on other. Through the press, correspondence and other media, he keeps in constant touch with creditors, customers, investors and the interested sections of public and supplies them with all necessary information relating to the working of the company.

Duties as Office Executive

As the principal officer of the company and the agent of directors he has to discharge his statutory duties and has to communicate, interpret and execute the decisions of the Board. As the executive head of the

office, he usually has under his charge the correspondence, records and filing, accounts, taxation and registration department. He has to supervise and co-ordinate the activities of these departments in such a way that maximum efficiency is secured.

Qualifications

For the efficient discharge of the duties, the secretary must have a good education, knowledge and training. Besides a special knowledge of Company Law, he should also have an intimate and thorough knowledge of the following matters:

1. For the efficient organisation of the office, he should know the best system of filing and indexing which can be adopted for the department. Further, a knowledge of the labour saving devices is also necessary.

2. For the efficient handling of the staff, he should have a thorough acquaintance with various Acts of legislature which are applicable to the staff, such as Factories Act, Industrial Disputes Act, The Workmen's compensation Act, etc.

3. For the day-to-day affairs of the company, he must be well versed in general mercantile law, principles of Banking and Insurance and other allied legislation affecting the business of the company.

4. The technicalities of the business of the company and also the basic principles of accountancy must be known to the secretary.

In addition to these, he should have a good personality, charming manners, dynamic organising ability, imagination and initiative, originality, decisive firmness, tact, efficiency and intelligence, foresight, industriousness,

self-discipline, courtesy and above all, a true appreciation of the real value of service.

Liabilities

The Companies Act lays down specific liabilities of a secretary for his failure to perform duties entrusted to him by the Act. These liabilities, which have been provided for in the Act itself, are both civil and criminal. The secretary cannot be held liable for his acts, if he carries out those acts with due care and skill, but he will be held liable for his negligence, fraud, etc. He is not responsible for fraud committed by his assistants unless his connivance is proved. In cases where the secretary discharges the functions of the manager also and in that capacity he prepares a Profit and Loss Account and a Balance Sheet which is false or misrepresented and on the basis of this a dividend is paid out of capital, he will be held liable for this. He will also be liable for his failure to file returns, making false statements or doing such things as transferring the shares without any authority from the directors.

The secretary is not a mere servant of the company. As an executive officer he looks after the routine affairs. As a liaison officer he communicates the decisions of the Board of Directors to the staff, the shareholders, and others. As an agent of the directors he implements the decision of the Board, informs the directors about the developments of the matters relating to the company, and advises them regarding policy decisions, legal matters, etc. Thus he occupies a key position in the hierarchy of company administration.

N S S - REPORT

R. DHAMODARAN, M. A.
Programme Officer.

The Madurai University has been pleased to sanction National Service Scheme Unit to our College from the academic year 1976-77. 113 students from B. Com. Class have been enrolled in our unit. The following are some of the activities undertaken by our National Service Scheme Unit during 1976-77.

An intensive Family Planning Camp was organised by the Government at P. A. C. Ramasamy Raja Government Hospital, Rajapalayam from 12-8-1977 to 21-8-1977. Our Volunteers pressed themselves into service round the clock on all the days helping the authorities and patients. In appreciation of our service the Collector of Ramanathapuram has been pleased to issue certificates duly signed by himself.

Reclamation work in the sand cast Seithur and Devathanam area was undertaken by the Government. Our National Service Scheme Volunteers ventured along with other students to plant trees in the wind affected area. Mr. P. K. Dave, Adviser to Governor, was very much impressed by the splendid work done by our

Volunteers. The National Service Scheme Volunteers were of great help in the Free Eye Camp organised by the Rajapalayam Rotary Club for which they have been issued certificates by the Club.

Our National Service Scheme Unit adopted P. S. K. Malayapuram Village where a Youth for Rural Reconstruction Camp was conducted from 21st to 30th December, 1976. 40 of our National Service Scheme Volunteers attended the camp in which many useful projects have been undertaken for the betterment of the village. Formation of a link road, cutting drainage, tree planting are some of the work done during the camp. Free medical check up for the villagers was organised with the help of the medical department. Assisted by the para-medical staff our students have been educating the public about the importance of the family planning scheme. The student participants collected Rs. 50/- from among themselves to help a poor parent to take his baby to Madurai for further treatment. We have also taken an active part in the Exhibition on 20

point programme arranged by the Government from 8th to 11th March. Our Volunteers were in service till midnight regularizing the crowd.

A one day camp was organised in our College premises on the 6th of March, 1976 when a road was laid by our Volunteers. To encourage and instil the habit of saving in young minds is a part of our programme. In accordance with this ideal 59 students of our College have opened Savings Bank Account with the State Bank of India, Rajapalayam.

With the best compliments of

"ANANDAS"

GROUP OF HOTELS

RAJAPALAYAM

Phone: 232

Prop: M. V. Rheema Raja

DEPARTMENT OF PHY. EDUCATION ANNUAL REPORT

B. SADASIVAN, B.P.E.

Asst. Prof in Phy. Edn.

It gives me great pleasure to present the Annual Report of the Department of Physical Education for the year 1976-77 before this august gathering.

On 19—7—1976 our Sports and Games activities commenced. True education, that is development of the personality of our boys being our goal, we emphasised the need for and importance of Physical Education in our College, we are happy to say that our boys took to compulsory games with great volition and my hearty congrats to them for their cent percent attendance.

To produce more interest in Sports and Games to our students, we divided them into four houses, viz. Blue, Green, Red and Yellow. The houses themselves chose their captains and vice-captains as under:

Blue	...	S. Gnanagurupandian
		S. V. Chandrasekaran
Green	...	L. Prahalathan
		K. Kalaimani
Red	...	R. Ramasubramanian
		N. C. Raju
Yellow	...	D. Vijayaraghavan
		S. Singaraj

For Intramural Sports and Games during 1976-77, we conducted, Ball Badminton, Cricket, Foot Ball, Kabaddai, Tennikoit and Volley Ball matches.

This year also our College conducted Cross Country Race in which thirty nine students participated, thirty six completed in it. P. Durai Raj of P3 came first in it.

This year our College participated in the 'C' Zone sports and tournaments in the following games. Basket Ball, Badminton and Cricket. I am very proud to inform that we won the Basket Ball finals. I am happy and proud to inform you that our student R. Ramasubramanian of II B Com. Class represented Madurai University and Ramnad District in Basket Ball teams.

I place on record here my sincere gratitude to the management and the Principal but for whose encouragement, support and guidance the Physical Education Department would not have achieved what it has.

I thank my colleagues also for their full and unstinted co-operation and support given to the Physical Education Department.

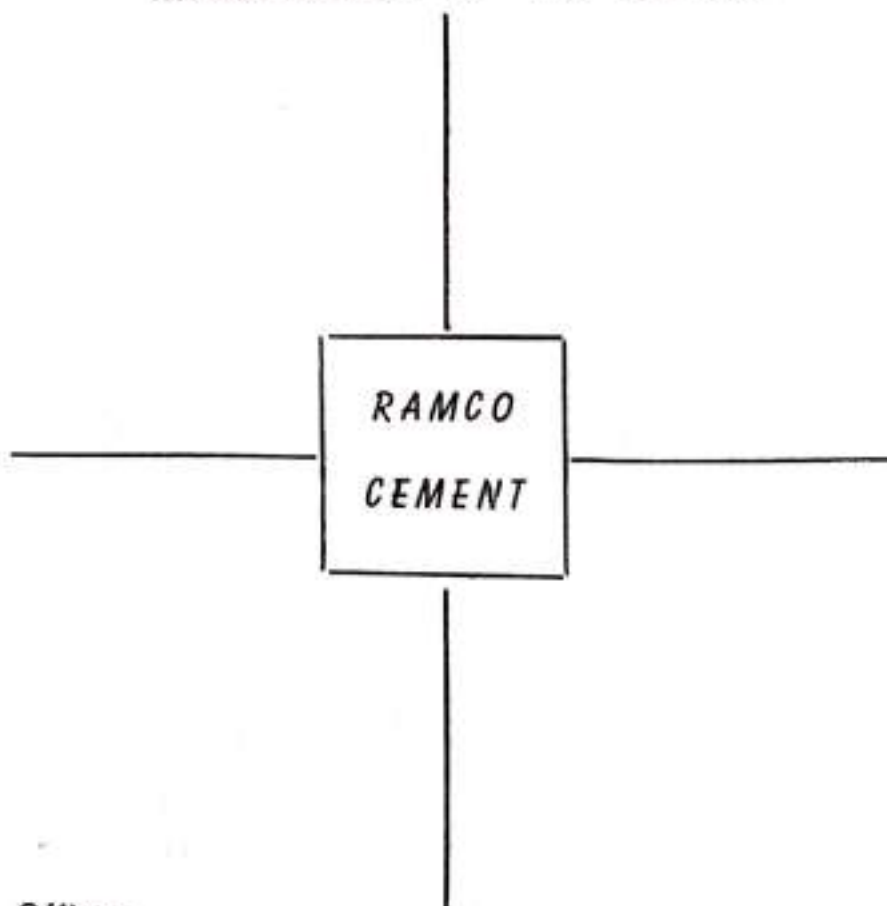
Thank you.

*With the best compliments
of*

MADRAS CEMENTS LTD.,

Manufacturers of the famous

Regd. Office:

'Ramamandiram'
RAJAPALAYAM-626 117.

Factory:

RAMASAMY RAJA NAGAR-626 204
TULUKKAPATTI R. S.
Ramnad District.

PHYSICAL EDUCATION

ATHLETIC ASSOCIATION

SPORTS DAY

Olympic Torch - S. Kumarasamy

Welcome and

Garlanding — Principal

Flag Hoisting -
Mr. R. V. Ramasundaram Pillai

Presenting the Report -
Asst. Prof. in Phv. Edn

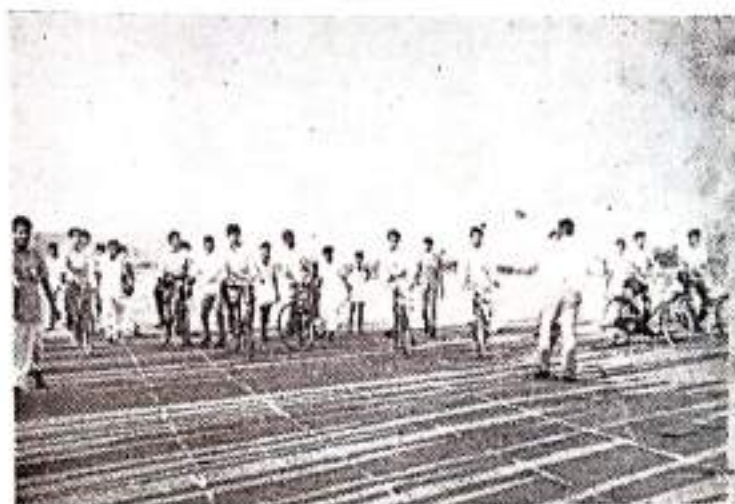

R Ramasubramanian, II B.Com.

CELEBRATIONS 16-2-1977

Events - Still Higher-up!

Staff - Ready To be 'Slow'?

On the Victory Stand
Mr. N. P. P. S. Raju & Dr. K. Alaga Raja

Chief Guest - Congratulating
Prize Winners

Hearty Thanks - Mr. R. Narayanan

Attention! National Anthem!

BALL BADMINTON

புதுக்கவிதைகளைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

பெ. சத்திரசேகரன்

புகழக வகுப்பு பிரிவு III

நிழ்மொழி, சொல்வளமும், பொருள்வளமும் பொருந்திய, உயர் தனிச் செம்மொழியாக இருக்கும்போது எதற்காக இலக்கணமற்ற, இலக்கியமற்ற "புதுக்கவிதைகளை" இயற்ற வேண்டும்? என்ற கேள்வி பழமை வாதிகள் மனங்களில் எழலாம். அதற்குப் பதில் கூறுவதோடு, புதுக்கவிதைகளின் தோற்றம் அதன் அமைப்பு, உணர்த்தும் பொருள்-இவைகளைப் பற்றி அறியவும் இக்கட்டுரை உதவும்.

புதுக் கவிதைகள் தோன்றியதின் காரணம்

ஓர் அனுபவம், அந்த அனுபவத்தால் ஏற்பட்ட உணர்ச்சி, அந்த உணர்ச்சியால் உற்பத்தியான எண்ணங்கள் இவைகளை எதுகை மோனைபுடைய அழகிய கவிதை வடிவத்திற்கும் போது உணர்ச்சிகள் உயர்ந்து விடுகின்றன. அதற்குப் பதில் 'வெர்ச்சி' வந்து சேருகிறது.

கவிதை, உணர்ச்சியும் கருத்தும் கலந்த உன்னதக் கலைப் படைப்பு. இயற்கையான அப்படைப்பில் ஏன் செயற்கையான புருத்த வேண்டும். இத்தகைய எண்ணங்களால் ஏற்பட்ட, இலக்கணமற்ற ஆனால் உணர்வும், கருத்தும் கலந்த இலக்கியக்கவிதைகளே புதுக்கவிதைகள். புதுக் கவிதைகளின் கருப் பொருள் பாரதியின் வசன கவிதைகள், புதுக் கவிதைகளுக்கு வித்திட்டன என்று கூற

லாம். அன்று முதல் இன்று வரை அதன் வளர்ச்சி சீராக இருந்து வருகிறது. இன்று புதுக்கவிதையும்கூட, எனவே அதன் கருப் பொருள்களை அறிந்து கொள்வோம்.

பல பக்கங்கள் கொண்ட வைரக்கல் போன்றது புதுக் கவிதை. ஒரு பக்கம் அழகு மறுபக்கம் வியப்பு. ஒவ்வொரு பக்கமும் ஒரு புதுமாதிரியான அழகு மிளிரும்.

ஏக்கம், பெருமூச்சு, காதல், கோபம் தத்துவம், அறைகூவல், காலவிமர்சனம், பாலுணர்ச்சி, பொங்கல், கார்த்தியம், உபதேசம், கம்யூனிசம், மனக்குழறல்-இப்படிப் பல பக்கங்கள் உண்டு.

புதுக் கவிதைகளின் வடிவ அமைப்பு

புதுக் கவிதைகளின் வடிவம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருள், உணர்ச்சி, கருத்து ஆகியவற்றிற் கேற்ப வடிவம் மாறுபடும்.

புதுக் கவிதைகள்

பூத்துக் குலுங்கும் புதுக் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஓர் அந்தரங்கமான உள்ளர்த்தத்தை நமக்கு அறிவிக்கின்றன. இவற்றை சில கவிதைகள் மூலம் கண்டறிவோம்.

1. "விதி" (வல்லிக்கண்ணன்)

"நடந்தே கழியனும்
வழி;

கொடுத்தே தீரணும்
கடன்;
செய்தே அழியணும்
வேலை;
அழுதே ஓயணும்
துக்கம்;
வாழ்ந்தே முடியணும்
வாழ்வு;

இதுவே உலகின் நியதி..

இக் கவிதையின் மேலோட்டமான பொருள் நமக்கு விளங்குகிறது. ஆயினும் இதன் உட்பொருள் உணர்த்துவது என்ன? "இயற்கை விதிசுட்கு எல்லோரும் கட்டுப்பட்டே ஆக வேண்டும். அதை மீறவோ, மாற்றவோ இயலாது" என்பதே உட்பொருளாகும்.

2. "அரசியல்" (சுப்பிரமணிய ராஜு)

வாயிலே
அழுக்கென்று
நீரெடுத்துக் கொப்பளித்தேன்
கொப்பளித்துக்
கொப்பளித்து,
வாயும் ஓயாமல்
அழுக்கும் போகாமல்,
உற்றுப்பார்த்தேன்,
நீரே அழுக்கு!

இக்கவிதையின் தலைப்பை வைத்துத்தான் கவிதையின் பொருள் நாம் அறிய முடியும்.

சமுதாயத்தின் பல பிரச்சனைகள் அரசியல் தீர்த்து வைக்கும் என நாம் நம்புகிறோம். ஆனால் அவ்வரசியலே சாக்கடையாகயிருக்கும்போது, அது சமுதாயத்தை எவ்வாறு சுத்தப் படுத்தும்? என்பதை இக்கவிதை கூறுகிறது.

3. "பாட்டி மன்றம்" (மீரர)

"பாட்டி செத்த பத்தாம் வினாடி
பெரிய குழப்பம்!
பிணத்தை எரிப்பதா?
புதைப்பதா? என்று
உள்ளூர்ப்புலவர் ஓடிவந்தார்
பட்டி மன்றம் வைத்துப்
பார்த்தால் என்ன? என்று.."

எதெற்கெடுத்தாலும் இன்று பட்டி

மன்றங்கள் வைத்து வாதாடுவதை நாம் காண்கிறோம். "கற்பில் சிறந்தவன் கண்ணகியா? மாதவியா?" என்பதிலிருந்து, "சீக்கிரம் அழுகிப் போவது சுத்தரிக்காயா? வெண்டைக்காயா?" என்பது வரை பட்டிமன்றங்களில் விவாதிக்கப் படாத பொருளே இல்லை. இதை மேற்கண்ட கவிதையில் எள்ளல் சுவையோடு கிண்டல் செய்கிறார் கவிஞர் "மீரா".

4. "சுதந்திரம்" (எ. அரங்கநாதன்)

"இரவிலே வாங்கினோம்

இன்னும் விடியவேயில்லை.."

இந்த இரண்டு வரிகளில்தான் எத்தனை பொருள் பொதிந்துள்ளது. இந்திய மக்களின் வாழ்வில் இன்னும் விடிவு ஏற்படாததை இக் கவிதை கூறுகிறது என்பதைப் பாருங்கள்.

5. தியாகம்

"தீபத்தை ஏற்றி
முடிப்பதற்குள்...
ஒரு தீக்குச்சி
எரிந்து கரியாகிறது.."

ஆம் தியாகம் இத்தகையதுதான். ஒன்று குறிக்கோளை அடைவதற்குள் உயிர் போய்விடுகிறது, அல்லது குறிக்கோள் அடைந்தும், பயனை அனுபவிப்பதற்குள் உயிர் போய்விடுகிறது.

6. "இடப் பெயர்ச்சி" (கல்யாண்ஜி)

"கருப்பு வளையல்
கையுடன் ஒருத்தி
குனிந்து வளைந்து
பெருக்கிப் போனால்
வாசல் சுத்தமாச்சு
மனம் குப்பையாச்சு.."

ஆயிரம் வாசல் இதயத்தில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் உதயமாகலாம். அவைகளில் பல "தூய்மை"யாகவும் பல "குப்பை"யாகவும் இருக்கலாம். வாசல் பெருக்கிய பெண்ணைப் பார்த்து ஆணின் மனம் குப்பையானதை இக்கவிதையில் காணலாம்.

7. "ஓர் குரல்" (ஜோதி)

நாங்கள் சேற்றில்

“கால்” வைக்காவிட்டால்
நீங்கள் சோற்றில்

‘கை’ வைக்க முடியாது.

இந்தக் குரல் பாட்டாளிகளின் குரல்.
அவர்கள் சேற்றில் கால் வைத்தால்தான்
காம் சோற்றில் கை வைக்க முடியும்.
எப்படி? சேறு - இதில் கால் (துணை
பெழுத்து ‘ா’) வைத்தால் கிடைப்பது
சோறு.

8. இன்று புதுக் கவிதைகளில் ஒரு
சாதனையை ஏற்படுத்தியுள்ள மு. மேத்தா
அவர்களின் ‘கண்ணீர்ப்பூக்கள்’ கவிதைத்
தொகுப்பிலிருந்து ஒரு கவிதையை
இங்கு காண்போம்.

தேச பிதாவுக்கு ஒரு தெருப் பாட
களின் அஞ்சலி” என்பது கவிதையின்
தலைப்பு. அதில் காந்தியின் சிலையை
நோக்கி,

“கண்ணீர்க் கடலில்
கலங்கள் மூழ்கிய பிறகு
அடைக்கலம் தேடிய ஆபத்திரனே!
அமுத சுரபியைத் தான்
நீ தந்து சென்றாய்
இப்போது
எங்கள் கைகளில் இருப்பதோ
பிச்சைப் பாத்திரம்!

என்று உள்ள இந்நீண்ட கவிதை இந்தி
யாவின் இன்றைய நிலையை மன வேதனை
யோடு கூறும் கண்ணீர் காவியம்.

“பாவத்தைத்
தனித்தனியே செய்து விட்டு
மொத்தமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளப்
போதுமான அளவு
புண்ணிய ஸ்தலங்கள் இருப்பதால்
எங்கள்

பாரத புத்திரர்கள்
தூசு படாமல்

தூய்மையாகவே இருக்கிறார்கள்”
என்ற இவ்வரிகளில் எத்தனை எள்ளல்
அமைந்திருக்கிறது என்பதை நீங்களே
புரிந்து கொள்வீர்கள்.

இன்று ‘புதுக் கவிதையுக்காக இருப்
பதால், புதுக் கவிதை என்ற பெயரில்

பொருளற்ற, புரியாத கொச்சை வார்த்தைகளைக் காசுக்கு விற்கிறார்கள் சில பாமரக் கவிஞர்கள்.

எனவே ஆர்வமுள்ள ஒவ்வொரு
வரும் நான் புதுக் கவிதை படைக்க
வேண்டும் என்று நினைக்காமல், இலக்கியத்தரம் வாய்ந்த கவிதைகள் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்துச் செயல்படுங்கள். அப்போதுதான் புதுக் கவிதை ஒப்பற்ற தரம் வாய்ந்த இலக்கியக் கவிதையாக முடியும்.

“எவையேனும் எழுதிடும்

இயல்பினை உதறுங்கள்

புதிதாகச் சிந்திக்கப் பழகங்கள்-வாழப்

போரிடும் மனிதர்க்கே எழுதுங்கள்”

என்று புதுக்கவிதை நாயகன் தணிகைச்
செல்வன் கூறியபடி நாமும் புதுக்
கவிதைகளை முயன்று படைக்க முன்
வருவோமாக!

துணை செய்த நூல்கள்

1. “விதி” (கவிதைத் தொகுப்பு)
2. “கண்ணீர்ப்பூக்கள்” (மு. மேத்தா)
3. “தீபம்”.

With best compliments from

SRI BHARATHI COTTON MILLS

POST BOX No. 6

RAJAPALAYAM

Spinners of best Quality Yarn of
Counts 20s & 40s both singles
and Doubled.

காந்திஜீயும் பாரதநாடும்

வி. இராதாகிருஷ்ணன்
புதுமுக வகுப்பு பிரிவு III

நிந்தி படையெடுப்பாளர்களாலும் நாடு கண்டு பிடிப்பாளர்களாலும், அடிமையும் பிடிமையும் நிலவி நின்ற பாரத நாட்டில், குஜராத் மாநிலத்தில் போர் பந்தர் கிராமத்தில் காபா காந்தி, புத்தளிபாய் என்ற நடுத்தர செல்வாக்கு மிக்க குடும்பத்தில் எட்டாவது மகனாக மோகன்தாஸ்கரம்சந்திரகாந்தி 1889-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதி பிறந்தார்.

வசதியும் தெய்வ சக்தியும் மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த அவர் இந்து தாயின் தெய்வ பக்தியாலும், தமது (செவிலித் தாய்)வளர்ப்புத்தாயின் இதிகாசக் கவிதைகளின் நற்கருத்தாலும், அன்பு, அடக்கம், உண்மை பேசுதல் போன்ற நல்லியல்புகள் அவருக்கு இளமைலேயே ஏற்படக் காரணமாயின. முக்கியமாக இதிகாசங்களில் எத்தகைய சோதனைகளிலும் சத்தியம் தவறுமை என்ற அரிச்சந்திரன் கதை அவருக்கு மிக மன நெகிழ்வு மிக்கதாக அவரது எண்ணங்களை கவர்ச்சித்தது. இதுவே அவரை பொருமையிக்கவராகவும், சத்தியசீலராகவும், உயர் ஒழுக்க சீலராகவும் இருக்க உதவின.

உயர்தரப் பள்ளியில் படிப்பை முடித்த காந்திஜீ சட்டம் படிப்பதற்காக இங்கிலாந்து செல்லுவதற்கு புறப்படும் போது தனது அன்னையிடம் மது, மாமிசம், மங்கை ஆகிய தீய பழக்கங்களில் தன்னை

ஈடு படுத்துவதில்லை என உறுதிமொழி கூறிச் சென்றார். அவ்வாக்குறுதிகளுக்கு சிறிதும் தவறாமல் நடந்துகொண்ட அவர், சட்டப் படிப்பு முடித்து, பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றுதென்னாப்பிரிக்காவுக்குச் சென்றார். அங்கு இந்தியர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை நேரில் கண்டார். அவைகளை எதிர்த்து நீதி மன்றங்களுக்கு வழக்காடச் சென்றார். அந்த நீதி மன்றங்களிலேயே இவர் இந்தியர் என்ற காரணத்திற்காக இகழப்பட்டார். இதனை எதிர்த்து காந்திஜீ, நேட்டால் இந்தியன் காங்கிரஸ் என்ற இயக்கத்தை தோற்றுவித்து தலைமை தாங்கி நடத்தினார். இதனால் பல துன்பங்கட்கும் உள்ளானார். அதே சமயம், உலகம் முழுவதிலும் காந்தியின் புகழ் பரவியது. தனது தாய் நாடாகிய இந்தியாவிற்குத் திரும்பினார். தேச விடுதலை இயக்கத்திற்கு தலைமை தாங்கினார்.

“வாழ்க நீ எம்மான் இந்த வைய்யத்து நாட்டிற்கெல்லாம், தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சி விடுதலை தவரிக்கெட்டு பாழ்பட்டு நின்றதபோர் பாரத தேசம் தன்னை வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்மா நீ, வாழ்க! வாழ்க! என்றார்”.

- பாரதியார்

பாரத நாட்டின் தேச விடுதலை இயக்கம் காந்தியின் தலைமையில் சுதர் இயக்கத்தை தோற்று வித்தல், அந்நிய நாட்டு துணிகளை பகிஸ்கரித்தல், உப்பு,

சத்தியாகிரகம், ஒத்துழையாமை இயக்கம் ஆகிய போராட்டங்களை தலைமை தாங்கி நடத்தினார். பெண்களின் சமத்துவ முன்னேற்றம், தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகியவற்றிற்குப் பெரிதும் பாடுபட்டார். அண்ணலின் வாழ்க்கைத் துணையியராய் விளங்கிய கஸ்தூரிபாயும் அவருக்கு உற்ற துணையியராய் இருந்துதொண்டாற்றினார். பாரத நாட்டின் பெரும்பான்மை மக்கள் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் என்ற இயக்கத்தில் பங்கு பெற்றனர்.

உலகப் போர் மேகங்கள் மீண்டும் ஐரோப்பாவில் தோன்றின (அச்ச நாடுகளின் கூட்டு) என்ற அமைப்பில், 2-வது உலகப் போர் மூண்டது. போரில் ஈடுபட்ட நாடுகளில் மிகப் பெரிய பொருளாதார வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. போரில் வெற்றிகண்ட போதிலும், பிரிட்டிஸ் சாம்ராஜ்ஜியத்தில் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்பட்டது. இந்நிலையில் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தை அடக்கி, ஒடுக்கி அதிக நாட்கள் ஆட்சி செலுத்த முடியாது என பிரிட்டிசார் உணர்ந்தனர். அதுசமயம் காந்தி தோன்றினார். 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15ம் தேதி பாரத நாடு சுதந்திர இந்தியாவாகத் திகழ்ந்தது.

வரலாற்றில் குறு நில் மன்னர்களாலும், படையெடுப்பாளர்களாலும், சிதரிய பாரத நாட்டை பிரிட்டிஸ் அடிமை ஆட்சியில் இந்தியாவாக இருந்து சுதந்திரம் பெற்றதை, பொருக்க முடியாத சில தீய சக்திகள், நாட்டுப் பிரிவினை மதவாதம், போன்ற தீய எண்ணங்களால் மக்களை வேறுபடுத்தினர். இதனால் இந்து முஸ்லீம் கலவரம் ஏற்பட்டது. மக்கள் இருவர் சேர்ந்து ஒருவரை கொன்று குனிப்பது, கற்பளிப்பு, கொலை, கொள்ளை முதலியன நடந்தன.

நாட்டின் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு தலைமை தாங்கிய உத்தமரை 1948-ம் ஆண்டு ஜனவரி 30ம் தேதி மாலை டில்லியில், மிர்லா மாளிகையில் நடத்தப்படும் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்திற்கு வந்து

கொண்டிருக்கையில் இந்துமத வெறிநூல் துப்பாக்கியால் கடப்பட்டு காந்தி மரணமடைந்தார்.

பாரத நாடு சுதந்திரம் பெற்று, அரசியல் நிர்ணய சபை அமைத்து, அரசியல் சாசனம் அமைத்து 1950ல் குடியரசுப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. இந்திய வளர்ச்சிக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது ஆயினும் விலை உயர்வு ஏற்படுத்தும் தொழில் வர்த்தகர்களாலும், கல்வி அறிவு பெற்ற நீதி, அரசாங்க நிர்வாக பொருப்பதிகாரிகளின் நேர்மையற்ற தன்மையும் அரசியல் பிரதிநிதிகளில் சிலரின் தவறான சுய நலப்போக்கினாலும், பல்வேறு இலட்சியங்களைக் கொண்ட அரசியல் கட்சிகள் தோன்றி அரசியல் சாசனம் 41 திருத்தங்களுடன் மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாயிற்று. விவசாயப் பண்ட உற்பத்தியில் தனது உடலுழைப்பைக் கொடுக்கும், மக்களுக்கு போதுமான உணவின்மையும், வேலை வாய்ப்பு இல்லாமையும் மிக வறுமையில் கஷ்டப்படுகின்றனர், எனவே தொழில்களைப்பெருக்கி தொழில் நுட்பங்களினால் பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது ஐனத்தொகை வளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துவது, அரசியல் பொருளாதார சமத்துவம் வலுமிக்க இந்தியாவாகத் திகழ வேண்டுமென்ற புது நிலைகள் தோன்றியிருக்கிறது. எனவே மக்கள் எல்லோரின் நல்வாழ்வைக் கருதும் அரசியல் பிரதிநிதித்துவமும், அரசியல் அமைப்பையும் நேரிய நியதிகளிலும், பொருளாதாரத்திலும் வலுமிக்க இந்தியாவாக உருவாக்குவதுதான் நாட்டு மக்கள் காந்திகடும், பாரத நாட்டிற்கும் செலுத்தும் கடமையும் உரிமையுமாகும்.

கடவுளே, அது மட்டும் கூடாது

க. இராமகிருஷ்ணன்

எம்.எ.(தமிழ்) எம்.எ.(வரலாறு) சி.லிப்.எஸ்சி.. நூலகர்

“மீனு... வாங்கல... மீனு” இறுதியி லுள்ள மீனு என்ற சொல்லை இராகம் போட்டு நீட்டி இழுத்தவாறு, அகலக் கூடையைச் சுமந்த வண்ணம் ஒரு கிழனி நடந்து கொண்டிருந்தாள். வயதுக் கேற்றபடி அவள் முகத்தில் சுருக்கங்கள் தெரிந்தன தாடைவரைநீண்டு தொங்கிய கயிறு போன்ற காதுகள் வெறுமையா யிருந்தன.

“இந்தச் சவளக்காரங்க, யாரு முந்தி வந்தது, யாரு பிந்தி வந்ததுண்ணே பாக் குறதேயில்ல. நானு செழனி! கொமரி யாட்டம் உள்ளவளெல்லாம் அடிச்சிப் பெரண்டுக்கிட்டுத்தான் அள்ளுதானுவ! மிச்சம் மீதியைத்தான் என்னால் பெரக்க முடிது! சரி, கூடையிலே மீனை அள்ளி வாச்சி! நிறுத்துப் போடுதவங்களாவது கெழனியாச்சேண்ணு எரக்கப்பட்டு மொதல்ல நிறுக்கிறுங்களாண்ணு அதுவும் கிடையாது...”

“கொமரிகளை முன்னால் அனுப் பிட்டுக் கெழனிகளைப் பின்னால்தான் வணிக்கிறங்க. அது என்னடாண்ணு அவளுகளுக்குத்தான் மீனு சீக்கிரமா வித்துப்படுது. இப்ப நானு லவ லவண்ணு அடிச்சிக்கிட்டுப் போறேன். எவளாவது ரண்ணு கேக்குறாள்...?”

“வெவரந் தெரிஞ்ச நானுலருந்து ஒரே ஒழைப்புத்தான். அவரும் நல்லாத் தான் பாடுபட்டாரு, அது அந்த மாரியாத்

தானுக்குப் பொறுக்கல. முண்ணு நானு அவரு மொகத்துல அம்மா வந்து ஆடுனா! நாலா நானு... ஐயய்யோ மறுபடியும் அதை நினைச்சா ஒடம்பெல்லாம் நடுங் குது... வைகுரியாம் வைகுரி! மேலெல் லாம் முத்துக்களாத்தரன் கொப்பளிச்சிக் இருந்துச்சி! ஆரும் நானு என்னையும் சோலையப்பணையும் உட்டுட்டு மாரியாத்தா கூப்புட்ட எடத்துக்கே போயிச் சேர்த்துட்டாரு”

இந்த எண்ணங்களை உதடுகளில் மேயவிட்ட கிழனி, எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கண்ணீர்த்துளிகளை அழுக்கு முந்தாணையால் துடைத்துக் கொண்டாள்.

அதிகாலையில் எழுந்து மீன் பிடிக்கிற குளத்துக்குச் சென்றாள். மீனை வாங்கிக் கொண்டு வந்து தெருத் தெருவாக அலைந்து விற்பாள். காலிபதினோரு மணிக் கெல்லாம் மீன் விற்பு விட்டது. வீடு வந்தாள்.

அவளது வீடு ஓடுகளினால் வேயப் சட்டிருந்தன, கூடையைத் திண்ணையில் இறக்கி வைத்து விட்டுச் சாத்திக் கிடந்த கதவைத் தள்ளினாள். உள்ளே, நார்ப் பிரிந்து கிடந்த கட்டிலில் அவளுடைய மகன் இன்னும் எழுந்திருக்காமல் உறங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

“இருவத்தெட்டு வயது முழுத்த ஆம்புள, வேலைவெட்டி பார்த்து நாலு

காக சம்பாதிக்கணுங்கிற அக்கறையே கொஞ்சங்கூட இல்லாம இப்படிப்பட்ட பகல்ல ஒறங்குறதும், ராவு பூராவும் சீட்டாடுததும் வழக்கமாப் போச்சி. இந்த வயசிலும் நான்தான் ஒழச்சிப் போட வேண்டியதிருக்கு! ஒண்ணுதான் பெத்தேன். அதுகூட ஆண்டவன் இந்தப் புள்ளையைப் பார்த்தா குடுக்கணும்...?

“ஊருல உள்ளவங்களெல்லாம் கேக்குருங்க-எருவமாடு மாதிரிப் புள்ளையை வளத்து வச்சிருக்கியே, அதுனால கொஞ்சமாவது பிரயோசனமிருக்கா? வேலை பார்க்காம வீட்டுக்குள்ளே நுழையாதேண்ணு சொல்ல மாட்டுக்கியே! அவன் ஊதாரிப் பேலாப் போனதும் நீதான் காரணம்.....”

அவனைக் கைநீட்டி என்னால் அடிக்க முடியுமா? அவரைப் போல வளர்ந்திருக்கான். அறிவு இப்ப வந்துரும் பெற வந்துரும்ண்ணு செல்லங்குடுத்து வளத்திட்டேன். இவ்வளவு வயசாகியும் திருந்த மாட்டுக்கானே! மாரியாத்தா எண்ணைக் குத்தான் கண்ணைத் திறந்து பார்க்கப் போருளோ தெரியல.....” இவ்வாறு அலுப்புடனும் சலிப்புடனும் சொல்லிக் கொண்டாள் கிழவி.

“ஏலே... ஐயா, சோலையப்பா! எந்திரிடா பொழுது உச்சிக்கிட்ட வரப் பாக்குது...”

உறங்கிக் கொண்டிருந்தவனைத் தட்டி எழுப்பினாள்.

“போம்மா! இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தூங்கிட்டு எந்திரிக்கிறேன்...”

கண்களை முழிக்காமல் சொன்னவன், பாம்புபோல் உடம்பை ஒரு நெளிப்பு நெளித்துக்கொண்டு வேறு பக்கம் திரும்பிப் படுத்தான். அவன் அலுப்புடன் திரும்பினாள்.

கிழவியின் நாட்களும் இப்படியே ஒடிக்கொண்டிருந்தன. ஒருநாள் நாங்க முடியாத தலைவலியால் அவதிப் பட்டுப் பியந்த கட்டிலிலே படுத்துக் கிடந்தாள். அவள் மீன் விற்கச் சென்றால்தான் உணவு

இல்லையென்றால் இல்லை. வெளியே சுற்றி விட்டு வந்த சோலையப்பன் மெதுவாக எட்டிப் பார்த்தான்.

“ஏலே... அப்பச்சி, பக்கத்து வீட்டுச் செல்லம்மாட்ட ஒழக்கு அரிசி வாங்கி ஆக்கேண்டா! நீயும் வேலைக்குப் போக மாட்டுக்குற! என்னாலும் போகமுடியல. எப்படித்தான் சோறு சாப்புடுது.....” மன உளச்சலை வெளிப்படுத்தினாள்.

“நானு கேட்டா அவ தரமாட்டா. நீயே எந்திரிச்சிப் போயி வாங்கிட்டு வந்து ஆக்கு.....”

பெற்றதாயின் நிலையைக் கூட உணர விரும்பாமல் போய்விட்டாள். அவன் அப்படிச் சொல்லிச் சென்றதால் கிழவிக் குத் துக்கமும் அழுகையும் பொங்கி வந்தன.

“அடா, கீசம்படிச்ச பேலே, நீ ஊரைச் சுத்திட்டு வந்தா உருப்படுவியா! ஒன்னைப் போலவுள்ள ஆம்புளப் பேக னெல்லாம் ரெண்டு முணு புள்ளை குட்டிகளோடு இருக்காங்களே! நீ முழுமாடு மாதிரித் தெருவச் சுத்துறியே! இந்தப் பாவி இருக்குறதுனால்தான் ஒரு வேளை யாவது பசியாமல் இருக்குற! செத்துப் போனா யாரு ஒனக்குத் தீனி போடுவா?” வெறுப்புடன் சொல்லிக் கொண்டே மெதுவாக எழுந்து உட்கார்ந்தாள்.

“பாழாப் போன தலைவலி ஒழச்சிச் சாப்புடுவனைப் பார்த்தா வரணும்?ம்... நானாவது எப்படியும் கெடந்துக்கிடுவேன். ஆனா அந்தப் பயலைப் பட்டினியாப் போடு ததுக்கு மனசு எழவு கேக்கலியே.....”

வெளியே எழுந்து வந்து தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்தாள். கீழே விழுந்து விடாம லிருக்கச் சுவரைப் பிடித்துக்கொண்டாள்.

“ஏழா... செல்லம்மா! செல்லம்மா... எங்குமா போய்ட்ட?”

“என்ன பாட்டி.....?” சிறிது நேரத்துக்குப் பிறகு குரல் கொடுத்தாள்

“ஒழக்கு அரிசி இருந்தாக்குடேன்... ரெண்டு நாடையிலக் குடுத்துருதேன்...”

..கொஞ்சங்கூட இல்ல பாட்டி! நாளைக்குத்தான் ரேசன்ல வாங்கணும்..
..இல்லிபாக்கும்..." சுவரைப் பிடித் துக்கொண்டே மறுபடியும் வீட்டிற்குள் வந்து கட்டிலில் படுத்துக் கொண்டாள்.

"எப்பசப்பக் குடுத்து உதவுதவளே இல்லேனுட்டா. இனும் எவகுடுப்பா..." மறுநாள் தலைவலி இல்லை. கிழவி மீன் விற்றுவிட்டு வந்தாள். காலையிலேயே சாப்பிடுவதற்கு ஒன்றுமில்லையாதலால் அடுப்பை மூட்டினாள்.

"ஊருல நாலு பேரு நாலு விதமாச் சொல்ற மாதிரி எதிலேயும் அக்கறை யில்லாம இருக்கான். கல்யாணம் பண்ணி வச்சிரலாம்ண்ணு பொண்ணு கேக்கப் போனா உன் மவனுக்கு யாரு பொண்ணு கொடுப்பாண்ணு முகத்துல அடிச்சாப்புல சொல்றாங்க.....

"நானும் சொல்லித்தான் பாக்குறேன்- ஏலை சாக்குத் தைக்கப் போடா, சாக்குத் தைக்கப் போடாண்ணு! அவனும் நாளைக் குப்போறேன், நாளைக்குப் போறேன்னேக் கடத்திக் கிட்டிருக்கான். ஒழுங்கா வேலைக்குப் போனா, ஒருத்தன் பொண்ணு தர்றதாகச் சொல்றான். அதுவும் சும்மா இல்ல... அவரு கட்டி வச்சிட்டுப் போன இந்த ஒரே வீட்டையுப் வர்றவா பேருக்கு ராஜதிக் குடுத்துறனுமாம்...

"இவ்வளவு நாளா அது எப்படி முடியும்ண்ணு யோசிச்சிக்கிட்டிருந்தேன். இனிமே யோசிக்கிறதுல புண்ணியமில்லை. இவன் திருந்தணும்ண்ணு அதைத் தவிர வேற வழியேயில்லை" என்றவள் அடுப்பிலே விறகுகள் எரியாமல் புகை மண்டிக் கிடந் ததால் கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு வெறுப்புடன் "இந்தத் தீக் கழுதைக்குத் திடீர்ன்னு என்ன வந்திருச்சி? சரியாப் புடிக்காம அணஞ்சி அணஞ்சி போவது!"

தீ மூட்டிக் குழலால் புஸ் புஸ்ஸென்று ஊதினாள். தீ பிடித்துக் கொண்டது. சோலையப்பன் வந்தான்.

"அந்தக் காலத்துல மகாராசாக்க யட்டணப் பெரவேசம் போய்ட்டு வருவாங்

களாம். அது மாதிரி நீயும் போய்ட்டு வந் திட்டியா..... நாளையிலிருந்து ஒழுங்கா வேலைக்குப் போ! அடுத்த மாசம் உனக்குக் கல்யாணத்தைப் பண்ணி வச்சிர லாம்னு இருக்கேன்..."

கிழவியின் பேச்சுக்கு அவன் பதில் சொல்லவில்லை. திருமணம் என்றதும் அவன் மனம் முன்பைக் காட்டிலும் இப்போது அதிகமாகச் சலன மடைந்தது.

"என்னலே ஊமையாயிருக்குற...?"

"உன் இஷ்டப்படி செய்..."

சோற்றை இறக்கி அவனுக்கு முதலில் படைத்தாள். அவள் வயிறு அதிக மாகக் காய்ந்தாலும் பெற்ற வயிறு தாங்கிக் கொண்டது.

ஆவணி மாதத்தில் ஒரு நல்ல நாளில் சோலையப்பனுக்குத் திருமணத்தைச் செய்து வைத்தாள் கிழவி. வாழ்நாளெல் லாம் உழைத்து உழைத்துத் தேய்ந்து போனவள், மகன் ஊதியத்தில் சில நாட்கள் வீட்டிலிருந்தே ஓய்வெடுத்தாள். அது அவளுடைய மருமகனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

மறுபடியும் மீன் கூடையைத் தூக்கி னுல்தான் சோறு போட முடியும். இல்லா விட்டால் தன்னால் சோறு கொடுக்க முடியாது என்று வீட்டுக்கு வந்தவள் சொல்லி விட்டாள். மகனும் மனைவி சொன்னதையே ஆதரித்தான்.

கிழவியின் சுகமான ஓய்வுக்கு முற் றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. மீன் கூடை யைத் தூக்கிக் கொண்டு கிளம்பினாள். அன்று நல்ல மழை. தலையில் மீன் கூடை யுடன் கிழவி கரைமேல் நடந்து வந்தாள். எவ்வளவோ கவனமாக நடந்து வந்தும் கால் வழக்கி விட்டது. கரைச் சரிவில் உருண்டாள்.

கூடையிலிருந்து சிந்திய மீன்கள் சேரேறும் நீரோடும் துள்ளியோடின, கல்லில் கால் அடிபட்டு இரத்தம் கொட் டியதால் கிழவியால் எழுந்திருக்க முடியா மல் "ஐயோ, அப்பா!" என்று முனகிக் கொண்டிருந்தாள்.

காட்டில் வேலை பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிய நல்லிதயமுள்ள இரண்டு மனிதர்கள் அவ்வழியாக வந்தார்கள். கிழவியின் அவலக் குரலைக் கேட்டு அவளுக்கு உதவி செய்தனர். அவளால் காலடி வைக்க முடியவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து வீடு சேர்த்தனர்.

பல நாட்கள் ஆகியும் கிழவியால் நடக்க முடியவில்லை. பெற்ற தாயாச்சே என்ற பரினில் சோலையப்பன் ஒரு நாட்டு வைத்தியர் மூலம் சில நாட்கள் மருந்து கொடுத்து வந்தான். கிழவி முன் போல் குணமடையாவிட்டாலும் கம்பு ஊன்றிக் கொஞ்ச தூரமாவது அவளால் நடக்க முடிந்தது.

கிழவியால் வேலைக்குப் போக முடியவில்லை. மருமகளோ வேளா வேலைக்குச் சோறு போட மறுத்து விட்டாள். சோலையப்பனும் மனைவி கிழித்த கோட்டிலேயே நடந்தான். கிழவியால் பசி தாங்க முடியாதபோது மனம் வெம்பி அழுவாள்.

“ஏலே... சோலையப்பா, உனக்குப் பெண்டாட்டி கெடைச்ச மோகத்துல, கஷ்டப்பட்டு உன்னை வளத்த என்னை மறந்திட்டியாலே! பெத்த தாயைப் பட்டினியாப் போட்டுட்டு நீ திங்கணுமா? கும்பி எரியுதடா...கும்பி எரியுது! ஏலே... இவ நேத்து வந்தவடா...நேத்து வந்தவா! அவ பேச்சைக் கேட்டுக்கிட்டு எனக்கு ஒருவேளைச் சோறு கூட ஒழுங்காத் தர மாட்டுக்கியே! மழை பெஞ்சாலும் அவர் கட்டின வூட்டுல என்னைப் படுக்கவுட மாட்டுக்காடா! இதுக்குத்தான் ஊட்டை அவபேருக்கு எழுதி உனக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வச்சேனா? இந்த அநியாயமெல்லாம் பண்ணுதீங்களே — ரெண்டு பேரும் வெளங்குனீங்களா.....? இல்ல... உங்களுக்கு நல்ல கதிதான் கெடைக்குமா...?”

கிழவி பொரிந்து தள்ளினாள். மனைவி மோகத்தில் கிடந்த சோலையப்பனுக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டது. கோபத்தோடு வெளியே வந்தான்.

“கீழே விழுந்ததுதான்...விழுந்தியே, செத்துத் தொலைஞ்சிருக்கக் கூடாதா? ஒன்னுல நான் நிம்மதியா இருக்க முடியல! சோறு சோறுண்ணு கத்துறியே, இருக்கும்போதுதானே வச்சிக்குடுப்பா... இல்லாத நேரத்துல எங்கருந்து குடுப்பா.....?”

ஆத்திரத்துடன் கத்தினாள். கிழவிக்கு அழுகையும் கோபமும் போட்டியிட்டுப் பொங்கின.

“போடாப் போடாத் துக்கிரிப்பேலே! உன் பொண்டாட்டி வேலையை என் கிட்டவா காட்டுற? நேத்துக் கறிக் கொழம்பு வச்சாளே, எனக்கு ஒரு துண்டாவது குடுத்தாளா? தெனந்தோறும் சோறுக்காமத்தான் நீயும் அவளும் கடச் கடச் சாப்புடுதீங்களா? ஒரு நாளைக்கு ரெண்டு வேளை ஒருவா சோறு அவ எனக்குக் குடுத்துறக்கூடாது? ஒரு வேளை தர்ரா! அதுவும் தண்ணியும் சோறுமா! கடிச்சிக்கிட என்னமாவது கேட்டா, நாங்களளாம் கடிச்சிக்கிட்டா சாப்புட்டோம்! கெழவிக்கு நாக்கு அப்படியா ருசி தேடு துண்ணு சொல்லிட்டுப் போய்ருதா! நீயும் என்னண்ணு கேக்க மாட்டுக்க.....!”

கிழவி இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது சோலையப்பனின் மனைவி பத்திரகாளியாக மாறி அங்கே வந்தாள்.

என்ன திமிருப் பேசுளுன்னு பாருங்க! நானு போடுற சோறுல்ல ஒன்ன இப்படி யெல்லாம் பேசச் சொல்லுது. இப்பச் சொல்றேன் கேட்டுக்கோ — உனக்குப் பசிக்கிற நேரமெல்லாம் என்னுல சோறு போட முடியாது. வேணுண்ணு பிச்சை எடுத்துச் சாப்புடு...” அதற்கு மேல் அவள் நிற்கவில்லை.

“பாருடா, அவா என்னைப் பிச்சை எடுத்துச் சாப்புடச் சொல்லிட்டுப் போறா! நீ தெருத் தெருவாச் சுத்திட்டு வந்த நேரத்திலும் நம்ம புள்ள வயிறு காயக் கூடாதேண்ணு அழுத நரக் கொலை இது! என்ன ராங்கியாச் சொல்லிட்டுப் போளுன்னு பாரு — உன் முன்னாலேயே

என்னைப் பிச்சை எடுத்துச் சாப்புடச் சொல்லு... கிழனி கண்ணீர் சிந்தினாள்.

“அவள் சொன்னதுல தப்பு ஒண்ணு யில்ல...” என்று அவனும் சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டான்.

மருமகளின் வார்த்தைகள் கூடக் கிழனியின் இதயத்தை துளைக்கவில்லை. மனைவிக்குப் பரிந்து பேசிவிட்டுச் சென்ற மகளின் வார்த்தைகள்தான் அவள் இதயத்தைத் துளைத்தன. இனிமேல் பெற்ற பிள்ளையிடம் சோறு வாங்கிச் சாப்பிடக் கூடாது என்று மன வைராக்கியம் கொண்டாள்.

கிழனி பிச்சை எடுத்துச் சாப்பிடத் தொடங்கினாள். மீன் வியாபாரத்தின் போது பல வீட்டுப்பெண்கள் அவளுக்கு அறிமுகமாகியிருந்தபடியால் ஒவ்வொரு நாளும் சோறு கிடைக்காமல் அவள் திரும்பியதில்லை. தாயின் செயலைக்கண்டு மகனுக்கு அவமானமோ அருவருப்போ உண்டானதில்லை.

அன்று கிழனியால் பிச்சை எடுக்கச் செல்ல இயலவில்லை அவள் உடல் தீயாக இருந்தது; பசியோ காதை அடைத்தது. ஆனாலும் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்ட வளான கிழனி, மகளிடமோ மருமகளிடமோ ‘சோறு கொடு’ என்று கேட்கவில்லை. காய்ச்சலும் விடவில்லை. மூன்று நாளாகப் பட்டினி. அவளுக்குப் பேசும் சக்தியே இல்லை.

கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அவள் உயிர் போய்க்கொண்டிருந்தது. தெரு விலே ஒருத்தி ‘மீனு வாங்கல மீனு’ என்று கூவிக் கொண்ட சென்றாள். செத்துக் கொண்டிருந்தவளின் காதுக்கு அச் சொற்கள் இலேசாகக் கேட்டன.

“மீனு வாங்கல மீனு” இப்படித்தான் வித்துக்கிட்டே திரிஞ்சேன். மகனைப் பெத்து ஆளாக்கினேன். அவன் என்னைப் பட்டினியாப் போட்டுச் சாக வச்சுட்டான். மீனு விக்கிறவங்க பாடெல்லாம் இப்படித் தான் இருக்குமோ? ஐயய்யோ, கடவுளே அது மட்டும் கூடாது. அங்க போறவளும் என்னப் போல் ஆயிரமக் காப்பாத்து...”

உதடுகள் நின்றன.

உணர்ச்சிகள் நின்றன.

உயிரும்——.

With the best compliments of

Phone: 201

RAJAPALAYAM PAPER STORES

RAJAPALAYAM

Dealers : KORES INDIA LTD.

Manufacturers of Students
Note Books.

As per Item 19 of Prime Minister's
20-Point Economic Programme,
Students Note Books are
manufactured and sold out at
concessional rate to the entire
satisfaction of School and
College students alike.

With the best compliments of

GOWRIHOUSE METAL WORKS

Manufacturers of: { Woodscrews
Wirenails &
Cuttacks

RAJAPALAIYAM

(Tamil Nadu)

Telegrams : "GOWRIHOUSE"

Phone No. 378

Post Box No. 13

**STRONG & DURABLE OUR
GOWRIHOUSE SCREWS**

Managing Partner:

R. SUDARSANAM

"RAMAMANDIRAM"

RAJAPALAIYAM.

COLLEGE ATHENEUM

Hearty Welcome - Principal

Inauguration - Dr. K. Alaga Raja

Section of Audience
Republic Day

Independence Day Address
Rtn. A K. D. B. Gopalakrishna Raja

Welcome - Principal

Flag Hoisting
Ln. S. N. R. D. Ramasubramania Raja

OUR BELOVED VICE-CHANCELLOR

VIPS

Warm Reception ...

Going Around ...

Challenge ... ?

Admiration ... !

Appreciation ... !

With Management

VISITS

LT. GOVERNOR SHRI K. A. A. RAJA

Cardial Welcome

College Resume - Principal

Interesting & Informative ... !

Spellbound ... !

With Staff

and Students

OUR DEPUTY DIRECTOR

Received by Correspondent

Seeing the Buildings

Enjoying a Joke ...

Fruitful Discussion ...

With the

Staff !

நிமிழுக மண்ணில் தோன்றி, இந்திய மண்ணின் விடுதலைக்காக தன்னை யே தியாகம் செய்த பலருள் மகாகவி பாரதியார் ஒருவர். அவர் இயற்றிய கவிதைகள் கற்பகப் பூச்செண்டு. இவர் வாழ்ந்த காலம்பாரதம் அலங்கோலமுடன் விளங்கிய காலம். நம் பாரத மண்ணில் வறுமையும், பசியும் தலைவிரித்தாடிய காலம். அந்நியர்கள் விலங்கால் பாரதம் சிறையில் வாடிக்கிடந்தது. இங்ஙனம் வாழ்ந்த பாரத மக்களை, விடுதலைப் போருக்காக தன் செஞ் சொற் கவிதைகளால், வீர முழக்கமிட்டுப்பாடி எழுச்சி செய்தவர் பாரதியார். அவர் தமது நாட்டின் மீதும், தமது மொழியின் மீது அளவில்லா பற்றுக்கொண்டவர்.

பாரதியின் நாட்டுப்பற்று

நாட்டுப்பற்றினை தமது சிந்தனைக்குக் கொண்டு வந்த பாரதியார், நாட்டிலுள்ள இயற்கை வனப்பையும், பாரத நாட்டின் பழமைச் சிறப்பையும், ஞானத்திலும், புரமோளத்திலும், உயர் மானத்திலும், அன்ன தானத்திலும், அமுத கானத்திலும் எங்ஙனம் உயர்ந்த நாடாக விளங்குகிறது என்பதை எளிய சொற்களைக் கொண்டு உயரிய எண்ணங்களை விளக்குகின்றார்.

பூரண ஞானம் பொலிந்த நன்னாடு
புத்தர் பிரானருள் பொங்கிய நாடு
பாரத நாடு பழம் பெரும் நாடே
பாடுவம் இஃதை எமக்கிலே ஈடே

என்று பாரத நாட்டினை பழமை வாய்ந்தது என்றும், ஞானமும், அன்பும் கைவரப் பெற்ற மைந்தது என்றும் உலகிற்கு முழுக்கம் செய்கிறார் - பாரதியார்.

நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டிற்காக பாரதி அரும்பாடுபட்டார். இந்தியாவில் பற்பல மொழிகள் வழங்குகின்றன. பல மதத்தினர் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் மொழியால், மதத்தால், உடையால், உணவால் வேறுபட்டாலும், உணர்வால் வேறுபட்டவர்கள் அல்லர்; என்று பாரதி கூறும் முகத்தான்.

முப்பது கோடி முகமுடையாள் உயிர்
மெய்புறம் ஒன்றுடையாள் - இவள்
செப்பு மொழிபதி னெட்டுடையாள் - எனிற்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள். என்று பாடினார்.
மேலும்,

இன்று அரசியலில் பெரிதும் பேசப் படுகின்ற ஒருமைப் பாட்டினை 'ஒரே உலகம்' என்னும் நூலை இயற்றிய "வெண்டல் விலகி" என்னும் அமெரிக்க எழுத்தாளருக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டு கட்டு முன் வாழ்ந்த சங்கத் தமிழ் கவிஞர் "கணியன் பூங்குன்றனார்" 'யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்' என்று உலக ஒருமைப் பாட்டினை - உலக மாந்தர் அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தினர் என்கிற கருத்தினை உலகுக்கு உணர்த்தி சென்றது போலவே பாரதியாரும் நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டினை மேற்கண்டவாறு கூறியதை என்ன

வென்பது. மேலும்,

நாட்டைப் பற்றியும், ஒரு மைப் பாட்டைப் பற்றியும் கூறிய பாரதி தான் பிறந்த மண்ணை மறவாது

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே
இன்பத்தேன் வந்து பாயுது காதினிலே”

என்று தமிழ் நாட்டைப் பற்றிக் கூறுகிறார். இங்ஙனம் நாட்டின் பெருமையையும், ஒரு மைப் பாட்டையும் மிக எளிய முறையில் சுற்றேறும், கல்லாதோரும் புரியும் வண்ணம் பாரதியார் தன் கவிதைத் திறத்தால் நாட்டுப்பற்றினை விளக்குகிறார்.

மொழிப் பற்று

நாட்டு மக்களிடையே மொழிப் பற்றுட்டி புதிய பாரத சமுதாயம் உருவாவதற்கு உறுதுணையாய் நின்றார் பாரதியார். இவர் பிறந்த காலத்தில் தமிழர்கள் ஆங்கில மோகத்தில் ஆழ்ந்து தமிழ்ப்பற்று சிறிதும் அற்ற நிலையில் கிடந்தார்கள். எனவே பாரதியார் வீறு கொண்டு எழுந்தார். ஆங்கிலமோகத்தில் ஆழ்ந்து அன்னை மொழியை மறந்த நன்றியில்லாத் தமிழரைப் பார்த்து, வேறு வேறு பாஷைகள் கற்பாய் நீ வீட்டுவார்த்தைகற்கிலாய்போ!போ!போ! என்று எள்ளி நகையாடினார். மேலும் “தமிழன் ஒளி உலக முழுவதிலும் பரவா விட்டால் என்பேரை மாற்றி அழையுங்கள்” என்று கூறிய கூற்றினால் தமிழ் மொழி குறித்துப் பாரதியாரின் எண்ணமும் கனவும் இனிது புலனாதல் காணலாம்? தமிழ் மொழியின் பழமையையும், பெருமையையும் தன் ஞானத்தால் இனிய கவிதையாக வடித்துள்ளார். “ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே - உயர் ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்” என்று தமிழின் பழமையைக் கூறுகிறார். சொல்லில் உயர்ந்த சொல் தமிழ்ச்சொல்லே என்றும், யாமறிந்த மொழிகளில் தமிழ் மொழியைப் போன்ற இனிய மொழியை நான் எங்கும் காணவில்லை என்றும் தமிழ் மொழிப் பற்றினை நாட்டு மக்களுக்கு ஊட்டும் வகையில் சொல்லோவியமாய் படைத்துள்ளார்.

மேலும் தமிழையும், தமிழ்க்கவிஞர்களையும் தமிழ் பாக்களையும் பாராட்டிக் கூறித் தம் மொழிப் பற்றினை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

இவ்வாறு தமிழைப் பாராட்டிய பாரதியார் ‘தமிழ் தன் பழமைச் சிறப்போடு புதுமை நெறியிலும் புகுந்து தினைத்து எவ்வாறு பொலிவுறுதல் வேண்டும்’ என்பதனையும் குறிப்பிடுகின்றார். ‘மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் சொல்லிப் பாராட்டிக் கொள்ளாமல் வெளிநாட்டார் வணக்கம் செலுத்தும் வண்ணம் திறமையான புலமை தமிழ் மொழியில் வீறிடுதல் வேண்டும்’ என்று வற்புறுத்துகிறார். விஞ்ஞான சாத்திரத்தின் விந்தையிருநூல்கள் எல்லாம் தமிழில் துலங்க வேண்டுமென்றும், தமிழால் நுட்பமான எந்தக் கருத்தினையும் எளிதில் கூற இயலும் என்றும் கூறி, எட்டுத் திக்கும் சென்று அரிய கலைச் செல்வங்களைக் கொண்டு வந்து குவிக்க வேண்டும் என்று தமிழைப் பற்றி பாரதி குறிப்பிடுகிறார்.

பொதுவுடைமை

பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தினையும் பொருந்தப் பாடுகின்றார் பாரதியார். அவர் பாரத மண்ணில் பிறந்தவர் அனைவரும் மன்னர்கள்தான், என்று கூறுகிறார். சோசலிச சமுதாயத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில் தனி மனிதன் ஒருவனுக்கு உணவு இல்லையென்றால் இந்த உலகத்தையே அழித்து விடுவோம் என்று வீரக்குரலே வேட்கை வெறியுடன் வெளிப்படுத்திகின்றார்.

பாரதியின் விடுதலை வேட்கை

பாரதியாரின் விடுதலை வேட்கை அளவிடற்கரியது. அவர் தாம் வாழ்ந்த வாழ்நாள் முழுவதும் தேசிய பற்றுக் கொண்டவராய் விளங்கினார். நாட்டு மக்கள் அனைவரும் தூங்கினர் அதாவது அவர்கள் அன்னிய ஆட்சியாளர்களால் அடக்கப்பட்டு செய்வதறியாது கடலில் வீழ்ந்த ஊமன்போல் சகிப்புத் தன்மையுடன் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர். இவ்வண்ணம் வாழ்வு ஒளி மழுங்க

நெருங்கிய காலத்தில் வீர முழக்கமிட்டு
கவிதை பாடி அதன் மூலம் நாட்டு மக்க
ளுக்கு தேசிய உணர்வுட்டி, பாரத
நாட்டைப் பாருக்கெல்லாம் திலகமென
உயர்த்த அல்லும், பகலும் செயலாற்றி,
தன் வாழ்வை விடுதலைப் போருக்கே
அர்ப்பணித்த தலைவர்களுள் பாரதியாரும்
ஒருவர். அவர் தமது “சுதேசமித்திரன்”
என்று பத்திரிக்கை மூலம் தேசிய
உணர்வை மக்களிடையே பரப்பினார்
இதன் விளைவால் இவருக்குக் கிடைத்தது
புதுவை வாழ்வு.

என்று தனியும் இந்த சுதந்திர தாகம்?

என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின்

மோகம்?

என்றெம தன்னை கைவிலங்குகள் போகும்

என்றெம தின்னல்கள் தீர்ந்து

பொய்யாகும்?

என்று கொதித்தெழுந்து நாட்டின்
விடுதலையாம் வேள்வித்தீயில் தம்மையே
காணிக் கையாகத் தந்தவர் பாரதி. இனிமை
கிறைந்த மனை வாழ்வைத் துறந்து சுதந்திர
தேவியினைத் தொழுதிடல் மறவாத தூய
சித்தையர்.

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு-நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவருக்கும் தாழ்வு
என்று நாட்டு மக்களிடையே ஒற்று
மையை உண்டாக்கி விடுதலைப் போருக்
கழைத்த பாரதி வாழ்ந்தால் அனைவரும்
வாழ்வோம்! வீழ்ந்தால் அனைவரும்
வீழ்வோம் என்று கூறி மக்களைத் தட்டி
யெழுப்பினார். இவ்வாறு விடுதலை வேட்
கைக்கு அரும்பாடுபட்ட பாரதி நம்பிக்
கைக்கொடி கட்டி பிடித்து, ஆனந்த
சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் என்று
அன்றே ஆனந்தப் பள்ளுப் பாடினார்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால் பாரதியின்
நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, பொதுவுடை
மைத்தத்துவம், விடுதலைப் போர்
போன்றவை இனிது விளங்கும். பாரதி,
திலகர் யுகத்தின் இனிய உயிருள்ள குர
லாகப் பாடத் தொடங்கினார். அவர்
கொண்ட கொள்கைகள் அனைத்தும்

பாரதம் உலகின் திலகமாக விளங்க
வேண்டுமென்பதே. இருபதாம் நூற்றாண்
டின் தலைசிறந்த கவிகளே புகழ் சிறந்த
கவியாக பாரதி விளங்குகிறார். எனவே
தான் அவரது நண்பர் பாவேந்தர் அவர்கள்
அவனொரு செந்தமிழ் தேனீ; சிந்துக்கு
தந்தை என்று பாரதியைப் பாராட்டுகிறார்.
இங்ஙனம் நான் கண்ட பாரதி தேசிய
கவியாயும், பாட்டுக்கொரு புலவராயும்,
வாழ்ந்தார். அவர் பாடிய பாடல்களைப்
பாடி, பாடி, கவிதையழகில் களிப்புற்று
மகிழ்வோமாக.

When you think of Printing
Please remember

JAYARAM PRESS

Prop: P. A. ANNAMA RAJA

TENKASI ROAD

RAJAPALAYAM

Phone: 426

சு. வேம்புறு, எம். ஏ.
தமிழ்த்துறை

நாளை -

திடீரென்று மின்னி இடியிடித்து மழையும் கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டி வாய்பிளந்து நிற்கும் கரம்பைப் பூயிப்பரப்பைச் சமப்படுத்தலாம். கண்மாய் நீர்பி வழியக் கூடும். அரவணைப்புக்காக ஆசையோடு அம்மா எனத்தாயை நோக்கி ஓடும் சேய்களாகத் தினமும் அந்தக் கண்மாயை நோக்கி வரும் ஓடைகளில் பூக் கோலம் காட்சி தரும்.

ஈரத்துக்காக ஏங்கிக் கிடக்கும் கரையிலுள்ள புளிய மரங்களின் நாவு நீட்டிய அடிவேர்கள் அளவுக்கு மீறி நீரையுறிஞ்சி நாகம் தீர்ந்த மயக்கத்தில் உறக்கம் கொள்ளலாம்.

வீட்டை வெறுத்து வெளியேறும் பிள்ளைகளாக மரங்களை விட்டு வெகு தூரம் பறந்து சென்று இரையைத் தேடி ஆங்காங்கே தங்கிவிட்ட பறவைகளுக்குப் பழைய நினைவுகளும் கூடவே சேர்ந்த உறவுகளும் திரும்பவும் வேர் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும்.

காலைக்கருக்கலில் பறவைகளின் பள்ளியெழுச்சியும் மாலை மயக்கத்தில் அவை பரிமாறிக்கொள்ளும் ஓய்வு வெளிப்பாடும், இனியும் தொடர்ந்து இயற்கை இன்னிசைக் கச்சேரியைக் களைகட்டச் செய்யக்கூடும்.

தினமும் மாலையில் நடைபழகும் வேகத்தில் அந்தப் பக்கத்துக் கிராமக்

கிழவன் இந்தப் பக்கம் மறுபடியும் தன் புழக்கத்தைத் தொடங்குவான்.

மேற்குத் திசையில் தோன்றும் செக்கர் வானமும், ஆறுகள் ஓடாவிட்டாலும் ஆர்ப்பரிக்கும் கடலைகள் பாயாவிட்டாலும் வானத்தில் அழகழகாய்த் தோன்றும் மணற்படுக்கைக் காட்சியும், மலையின் உச்சியில் தனியாட்சி நடத்தும் விளக்குக் கம்பத்தின் கவிண்மிகு தோற்றமும் அந்தக் கிராமத்துத் திண்ணை ஒவியனின் கைவண்ணத்தில் சிறைப்பிடிக்கப் படலாம்.

ஊருக்குள்ளே -

எச்சில் இலைத் தொட்டிக்குள்ளே சண்டை போடும் பிராணிகள் சமாதானக் கொடிகளை உயரமாகப் பறக்க விடக் கூடும்.

கிண்ணங்களில் சோற்றை வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பிச்சைக்காரர்களின் வரவை எதிர்பார்க்கும் இவர்களின் கால்கள் சோர்வை அணைக்கக் கூடும்.

எதிர்கால ஏக்கக் கனவுகளில் மிதக்கும் இந்தப் பெண்கள், அவை எதிர்பாராத விதமாக நனவுகளாகும்போது தடுமாற்றத்தைச் சந்திக்க நேரிடலாம்.

கண்ணீரில் நனைந்த தலையணைகளில் சில தலைகள்; பன்னீர் தழுவின பஞ்சணைகளில் சில தலைகள்; இடமாலும் நிலையில் வெறுப்பே அனுமதிச் சீட்டு வழங்கக் கூடும்.

மாலைகளும் பூச்சரங்களும் உரு வெடுத்து மலைமலையாய்க் குவியும் அதே வேகத்தில் அவை மங்களச் சடங்குகளை நோக்கி விரைவுப்பயணம் ஆரம்பிக்கலாம்.

முலையில் தூங்கும் கலப்பைகள் முற்றத்துக்கு வரும். தார்க்குச்சிகளின் ஊசி முனைகள் தீட்டப்படும். உழவுக்கான களின் நரம்புகள் முறுக்கேற்றப்படும். வண்டித் தடங்கள் இரட்டை மாடுகளின் கழுத்துமணிச் சத்தங்களை அனுபவிக்கும்.

சாதகமாகவே சொல்லிப் பழகிப் போன நாக்குக்கு ஒய்விருக்காது. அடுத்த ஆண்டு மணவிழாக்களுக்கு இப்பொழுதே சாதகச் சுவடிகள் அழிக்கப்படலாம். இந்த நாக்குகளை ஒரு வேளை அந்த நாக்கு நாடி வரவும் கூடும்.

எடுத்து, இடையே தடுத்து, இன்னொரு முறையும் தலைதூக்கிப் பார்க்கும், ஏற்கனவே நின்றுபோன அந்தக் கிராமத்துத் திருவிழாக்களுக்குத் தேதிகள் இனிமேல் குறிக்கப்படும்.

ஓலைக் குடிசைகளின் ஒடுங்கிய இருட்டு அறைகளில் அந்த முனைப்பாரிகள் வளர்க்கப்படலாம். வானத்துக் கதிரவனின் வாளிப்பான முகம் காணாமலே வலுவின்றி வெளுத்துப் போய் மென்மையாய்க் காட்சிதரும் முனைப்பாரிப் பயிர்களை ஊர்வலமாகக் கொண்டுவரும் பெண்கள் தெருக்களில் தம் அழகு நடையை போடும் பொழுது, அந்தக் கிராமம் இழந்துபோன மகிழ்ச்சியைத் திரும்பவும் மீட்டிக் கொள்ளும்.

கடன் பட்டவர் நெஞ்சமெல்லாம் இன்னும் கொஞ்சம் நம்பிக்கையோடு காலத்தை விரட்டிப் பின்தொடரலாம். காலப்போக்கில் அவர்களது உள்ளங்களுக்கு விடுதலையே கூடப் பிரகடனப்படுத்தப்படலாம்.

படர்வதற்குக் கொம்பு தேடி அலையும் கொடிகளான அவர்களுக்கு, பந்தல் கால்கள் ஊன்றப்படும் காட்சி ஆறுதல்களைப் பெற்றுத்தரக்கூடும்.

அபலை அபலை என்று அவையே

அலைகளாகச் செவிப்பறைக் கரைகளை ஆசையோடு அடிக்கடி இனிமோத விரும்பா, அந்த உள்ளங்களில் அமைதி தன் படுக்கையை விரிக்கக் கூடும். அலைச்சல் மிச்சம்.

இவ்வுலகில், வாழ்நாள் முழுவதும் அன்னையின் நிழலில்தானே என்ற ஐயப்பாடு எழ இனி இடமிருக்காது. வாழைக்கன்றுகள் வாழை மரங்களை விட்டு மிக வருத்தத்தோடு பிரிந்தே தீரும். அந்தக் கன்றுகள் இனி மரங்களாகும். அவைகளும் சந்ததிகளை வாழவைக்கும்.

கொட்டிகளில் உறங்கிப் போன எருமைகளுக்கு உற்சாகம் அருவியாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடும். அந்த எருமைகளும் எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் ஊர்க்கால்களில் மேயப்போக மனமில்லாமல் காடித் தூசுகளையே கணக்குப் பார்க்க முடியும்?

வரப்பில் புல்லறுக்கும் வாளிப்பான கருமேனிகளுக்கும் இனி, வாழ்வு கிடைக்கும், மாற்றுடைகளைக் கூலியே அவர்களுக்கு வாங்கித் தரும். ஆளின் பாதிபை அவர்களின் ஆடை ஆக்கிரமிக்கும்.

வானில் பறக்கும் பட்டங்களுக்கு வால் பிறப்பதற்கு வெகு நேரம் ஆகாது வானக் கப்பலாக அது வாகைகுழிப் பறக்கும். சிறுவர்களுக்கு அது பகல்-விருந்தாக அமையும்.

அணைக் காலத்துக் கீற்றுக் கொட்டைகப்படங்கள் பைசாக் காலத்துக் கட்டடங்களை வந்து பார்க்கும் பொழுது வியப்புக்குறிகளைத் தம் நெற்றிப் பரப்பில் எழுதிக் கொள்ளலாம்; வெற்றியோ வெற்றியென்று.

தங்கைக்கும் தம்பிக்கும் பாடுதற்குத் தன் தாயிடம் பாடம் கற்றுத் தாலாட்டுப் பாடும் தமக்கையர் தாலே தாலேலோ பாடும் பொழுது மறுபிறவியில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும்.

மௌன கீதங்களாகவே நின்று போனவை எத்தனை எத்தனையோ? வாய் விட்டுப்பாடும் நிலையை அவையெல்லாம்

கண்ட பிறகு தாலாட்டுப் பாடல்கள் மறுபிறவியெடுத்து வாழும்.

தாளுக்குக் கரங்களில் ஆட்சி புரியும் கறுக்கரிவாள் துருவை உதிர்த்து ஒளியை வாங்கிக்கொள்ள முயலக்கூடும். நெல் அரிகளைத் தலையில் தாங்கி அவர்கள் நடந்தால் வயல் வரப்புக்கள் அசைந்து பார்க்கக் கூடும்.

தனிமைத் துயரங்கள் கூட்டுணர்வில் பறந்து போகக் கூடும். வாடிய பயிர்க்கும் வான் மழைத் துளிகளே உயிர் கொடுக்கும் தனிமையிருட்டு இருக்காது. வாழ்வே வெளிச்சமாகும்.

ஆகவே —

நாளை அந்தக் கிராமத்தில் பெரிப மனிதர்கள் பெரிய மனிதர்களாகவே நடந்து கொள்வார்கள். எதிர்காலம் பிரம்மாக்கள் ஏதிர்ப்பார்வையின்றிச் சிரம் தாழ்த்துவார்கள். அத்துமீறி எதுவும் இனி நடக்காது. பஞ்சாயத்துப் பேசும் பெரிய வர்களின் தலையுச்சியில் நீதிதேவன் சம்மணம் போட்டு உட்காருவான்.

வள்ளல் பெருமகனுக்கு வழங்கும் கைகள் இனி இரண்டாகவே இருக்க மாட்டா அவை மூன்றாகும்; நான்காகும். நயாத புண்ணியவான்களெல்லாம் தங்கள் கைகளையாவது அந்தப் பெருமக்களுக்குக் கொடுத்துதவலாம். ஏந்தியே பழகிப் போன இரவலர்களுக்கு இரவும் பகலும் கொண்டாட்டம் தான்.

புழுதியில் புரளும் மேனிகளையும் இடைகளையும் சுற்றியிருக்க வேண்டியவை, மரங்களின் உச்சியில் மிக மகிழ்ச்சியோடு இனி பல வண்ணங்களில் பறக்க முடியாது. அந்தத் துணிகளெல்லாம் இருக்க வேண்டிய இடம் நாடி வரும். பகை மாறி, தந்தை-மகன், அண்ணன்-தம்பி, மாமன்-மருமகன் உறவு மீண்டும் மலரும்.

இவையெல்லாம் நாளை நடக்கலாம்; நடக்கக் கூடும். ஆம் ...லாம் தான்; ... கூடும் தான்.

அது சரி. இந்த “நாளை” என்பது எப்பொழுது பிறக்கும்; எப்படிப் பிறக்கும்?

வழக்கம் போல்தான். ஆனால் உடனே பிறக்குமா என்றால் உறுதி சொல்ல முடியாது. ஒன்றை மட்டும் உறுதியாகக் கூறலாம்.

நாளை பிறந்தே தீரும்.

தாமதமாகத்தான்.

அதற்கென்ன காரணம்?

“இன்று”-க்கு நீளம் கொஞ்சம் அதிகம்.

தாமதமாகவே விடியட்டும்; தப்பில்லை விடிந்தால் சரிதான்.

With the best compliments of

Grams: BLISS

Telex: MA 294

Phones { 481 8
411

RAJAPALAYAM MILLS LIMITED,

Samusigapuram Road, Post Box No. 1,

RAJAPALAIYAM.

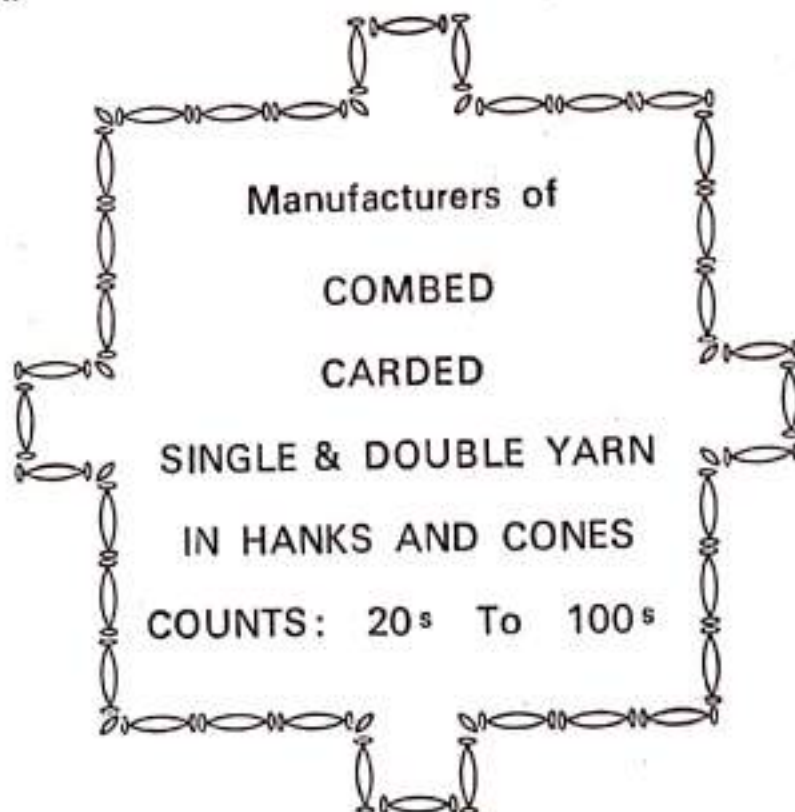
(P. I. N. 626 117)

(A Modern Spinning Mills with 36,044 Spindles)

*

*

*

*

*

*

Founder: SRI P. A. C. RAMASAMY RAJA

Chairman: SRI P. A. C. R. RAMASUBRAMANIA RAJA

SMALL SAVINGS SCHEME

Inaugurated by our Beloved
Correspondent

With Doctors and Staff

At Work ...

... in the Hospital

Programme Officer Receiving
Certificates From D. R. O.

Special Address - Principal

ACTION CAMP IN THE VILLAGE

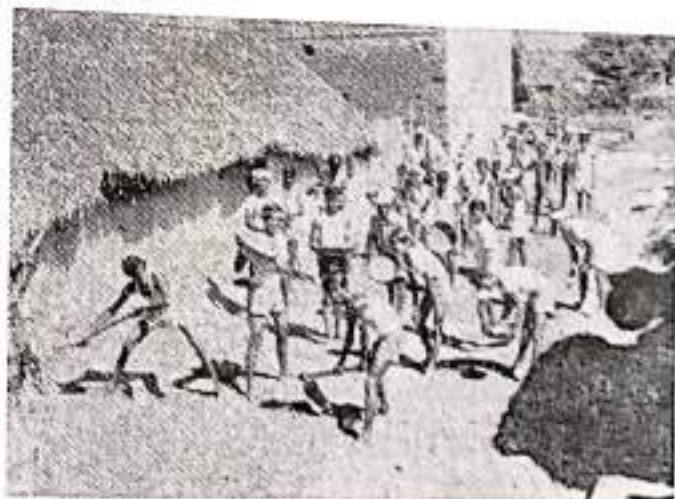
Welcome - Principal

Inauguration -
Mr. Kanthimathinathan, B.A. B.D.O.

Way To ...

Progress ... !

Report - Programme Officer
Mr. 'R. D.'

Validictory Address-
Mr. A. A. Subba Raja

இந்தப் படத்தில் ஒரு நூதனமான மனிதன் இருக்கிறான் அல்லவா? இவனிடம் ஒரு விசேஷம் இருக்கிறது. இவன் படத்திலேயே இவன் அண்ணலும் இருக்கிறான். கண்டு பிடிக்க முடிகிறதா, பாருங்கள். இல்லாவிட்டால் படத்தைத் தலை கீழாகத் திருப்பிப் பார்த்தால் தெரிய வரும்.

கூண்டிற்கும் கிளிக்கும் மத்தியில் ஒரு கோடு போட்டிருக்கிறதல்லவா? நீங்கள் ஒரு போஸ்ட் கார்டை எடுத்து அந்தக் கோட்டின் மேல் நிறுத்திப் பிடித்துக் கொண்டிருங்கள். பிறகு உங்கள் கண்களைக் காட்டின் மேல் படாமல் அதன் சமீபத்தில் வைத்து படத்தையே உற்றுப் பாருங்கள். கூண்டிற்கு வெளியே உள்ள கிளி, கூண்டை நோக்கி தானே நகருவதைக் காணலாம்.

ஆர். சந்திரசேகரன்.
11 பி. கா.ம்.

இந்திய தீபங்கள்

அ. ராம்குமார்

புகழக வகுப்பு பிரிவு II

மகாத்மா காந்தி (1869—1948)

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கியப் பங்குகொண்டவர். இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் தலைவராக விளங்கியவர். அவரது ஆற்றலாலும், அன்பாலும், உண்மையான உழைப்பாலும் எதி இன வேறுபாடின்றி இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும், கிறிஸ்தவர்களும் சீக்கியர்களும், பார்ஸிகளும் தேசிய இயக்கத்தில் சேர்ந்து சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டனர். ஆங்கிலேய ஆட்சியின் முறையற்ற செயல்களை எதிர்க்க காந்தியடிகள் 'ஒத்துழையாமை இயக்கம், சுதர் இயக்கம் சத்தியாகிரகம்' என்ற முறைகளைக் கையாண்டார். காந்தியடிகள் விடுதலைப் போராட்டத்துடன் மதுவிலக்கு, தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகிய சிறப்பான திட்டங்களையும் வகுத்துச் செயல்படுத்தினர். எண்ணற்ற விடுதலை வேட்கை கொண்ட தியாகிகள் 'சுதந்திரமே எமது குறிக்கோள்; அதை அடைந்தே தீருவோம்' என வீர முழக்கமிட்டு உயிர் துறந்தனர். இதன் விளைவாக இந்தியா 1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 15-ஆம் தேதி சுதந்திரம் அடைந்தது. இந்தியா விடுதலை பெற்ற மறு ஆண்டே (1948-ல்) மகாத்மா காந்தியடிகள் கோட்சே என்ற வெறுமனின் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு இரையானார்.

ஜவஹர்லால் நேரு (1889—1964)

உலகப்பெரும் புகழ் ஈட்டிய அரசியல் வல்லுனர். சமூக சமத்துவத்தில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டவர். இந்திய அரசியல் அரங்கில் குறிப்பிடத்தக்க பெரும் பங்கு வகித்தவர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் போது, இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட கிளர்ச்சிகளில் மகாத்மா காந்தியுடன் பங்கு கொண்டு பல தடவை சிறைத் தண்டனை அடைந்தவர். 1947-ல் சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவின் முதல் பிரதம மந்திரியாகப் பதவி ஏற்று உலகில் குறிப்பிடத்தக்க பிரதமர்களில் ஒருவராய் திகழ்ந்தவர். இவருடைய 'உலக அமைதி நாடுகளுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்பு' ஆகிய கொள்கைகள் உலகளாவிய புகழைப் பெற்றுத் தந்தன. கூட்டுச்சேரா கொள்கையும், நடு நிலைக் கொள்கையும் பெரிதும் விரும்பினார். மக்களின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்தார். உலக அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக 1954-ம் ஆண்டில் சீனப்பிரதமர் சூ-என்-லாயுடன் சேர்ந்து பஞ்சசீலக் கொள்கையை வகுத்தார். சிறந்த எழுத்தாற்றல் மிக்க இவர் 'டிஸ்கவரி ஆப் இந்தியா (Discovery of India) கிலிம்ஸஸ் ஆப் வேர்ல்டு ஹிஸ்டரி (Glimpses of World History)' போன்ற நூல்களின் ஆசிரியராவார். 'ஆசியாவின் ஜோதி' மனிதரில் மாணிக்கம் என மக்களால் போற்றப்பட்டார்.

சிதர்ப் வல்லபாய் பட்டேல் (1875-1950)

இந்தியா விடுதலை பெற்ற போது கமர் 600 சுதேச சமஸ்தானங்கள் இருந்தன. அவை பூகோள அமைப்புப்படி இந்திய யூனியனோடு அல்லது பாகிஸ்தானோடு இணைந்து கொள்ளலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது. அப்போது இந்தியாவின் உள்நுறை அமைச்சராகப் பணியாற்றிய வல்லபாய் பட்டேல் தமது இராஜ தந்திரத்தாலும், உறுதியான பல நடவடிக்கைகளாலும் பல சுதேச சமஸ்தானங்களை இந்திய யூனியனோடு இணையும்படி செய்தார். மிகச் சிறிய இராச்சியங்களான புதுக்கோட்டை, பங்கனப்பள்ளி, சாந்தூர் ஆகியவற்றைப் பெரிய இராச்சியமான சென்னையோடு இணையும்படி செய்தார். பல சிறிய சமஸ்தானங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே இராச்சியமாக அமையலாம் என அறிவித்தார். அதன் விளைவாக பாட்டியாலாவும், பஞ்சாப்பிலிருந்த பல சிறிய சமஸ்தானங்களும் ஒன்று சேர்ந்து பெப்சு (PEPSU) என்றாயிற்று. சில சமஸ்தானங்கள் மத்திய அரசின் நேராட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. இவ்வாறாக பல நடவடிக்கைகளை கையாண்டு பல சுதேச சமஸ்தானங்களை இந்தியாவோடு இணையும்படி செய்தார். இதனால் இந்தியாவின் 'இரும்பு மனிதர்' (Iron Man) என அழைக்கப்படுகிறார் **டாக்டர்**

பி. ஆர். அம்பேத்கார் (1891-1956)

அம்பேத்காரின் உடன் பிறந்தோர் பதின்மூன்று பேர். பதினான்காம் குழந்தையே பார்போற்றும் புகழ் பெற்ற அம்பேத்கார். அவருடைய பெற்றோர் அவருக்கு 'பீமாராவ் இராம்ஜி' என்று பெயரிட்டனர். கல்வியில் அதிக ஆர்வம் காட்டி, நன்கு கற்று, உயர்க்கத் தகுதி பெண்கள் பெற்றவர். இந்திய அரசியல் சட்டக் குழுவின் தலைவராக இருந்து பணியாற்றிய சட்ட வல்லுநர். இந்திய அரசியல் சட்ட அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர். தன்னைப் போன்ற தாழ்த்தப்பட்டோரின் முன்னேற்றம் வேண்டி 'குடியரசுக் கட்சி' என்ற

தனி அமைப்பை உருவாக்கினார். அரசியல் பொருளாதாரம், சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் சிறப்பாக எண்ணக் கூடிய பல நூல்களை எழுதினார். அம்பேத்காரரின் திறமையைக் கண்டு, அமெரிக்காவின் கொலம்பியாப் பல்கலைக் கழகம் அவருக்குச் சிறப்புப் பட்டம் அளித்துக் கௌரவித்தது. நம் நாட்டிலிருந்த உஸ்மானிய பல்கலைக் கழகம், இலக்கியத்தில் அவருக்கு 'டாக்டர்' பட்டம் அளித்தது. டாக்டர் அம்பேத்கார் தம் இறுதி முச்சுவரை தாழ்த்தப்பட்டவரின் நலனுக்காகவே அரும்பாடுபட்டார்.

பெருந்தலைவர்

கே. காமராஜ் (1903-1975)

சென்னை மாநிலத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சராகப் பணியாற்றியவர். இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவராக விளங்கியவர். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு பல முறை சிறைத் தண்டனை பெற்றவர். ஐவஹர்லால் நேருவின் மறைவிற்குப் பின்பும், லால்பகதூர் சாஸ்திரியின் மறைவிற்குப் பின்பும் இந்தியப் பிரதமர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பெரும் பங்கு வகித்தவர். இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினராய் இருந்தவர். தன் இறுதி முச்சுவரை தனக்கென வாழாது பிறருக்காகவே வாழ்ந்தவர். தன்னலம் கருதாத இவர் 'மக்கள் நலமே தன் நலம்' என்று கருதி பல நன்மைகளைச் செய்தவர். 'பாரதப் பெருந்தலைவர்' என மக்களால் புகழப்பட்டவர். தேசத் தந்தை மகாத்மா காந்தியடிகளின் பிறந்ததினவிழா நாளான அக்டோபர் மாதம் 2-ஆம் தேதி பெருந்தலைவரின் இன்னுயிர் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தது.

"தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலின் தோன்றுமை நன்று" என்ற வள்ளுவரின் அறவுரைப்படி வாழ்ந்தவர்.

பேரறிஞர்

சி. என். அண்ணாதுரை (1909-1969)

ஈ. வெ. இராமசாமிப் பெரியாரால்

துவக்கப்பட்ட திராவிடர் கழகத்தின் செயலாளராகப் பணிபுரிந்து; பின் திராவிடர் முன்னேற்றக் கழகம் என்ற புதிய சமூக சீர்திருத்த அமைப்பை உருவாக்கி, அவ்வமைப்பை அரசியல் கட்சியாக மாற்றி, பின் ஆளும் கட்சியாகவும் மாற்றி யவர். மிகக் குறுகிய காலமே தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பதவி வகித் தாலும் இந்திய மக்கள் அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டவர். சிறந்த பேச்சாற்றலும் நல்ல எழுத்தாற்றலும் படைத்த இவர் எந்தப் பிரச்சனையையும் மனிதப்பண்போடு அணுக வல்லவர். தமிழ் மொழியின் உரை நடை வளர்ச்சி வரலாற்றில் சிறப்பான அம்சத்தைப் பெற்ற இவர் சிறந்த நாடக ஆசிரியரும், நாவலாசிரியரும் ஆவார். 'தென்னாட்டுக் காந்தி' என மக்களால் அழைக்கப்பட்டார்.

ஜி. கே. கிருஷ்ணமேனன் (1896-1974)

இந்திய அரசின் பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சராகப் பதவி வகித்தவர். இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலங்களில் இங்கி லாந்தில் 'இந்தியா லீக்' என்ற அமைப்பை சிறுவி, இந்திய மக்களின் உணர்ச்சியை ஆங்கிலேயர்களுக்கு, தெளிவாக உணர்த் தியவர். உலக அமைதிக்காகவும், காஷ்மீர் விவகாரத்தில் இந்தியாவின் நிலையையும் நியாயத்தையும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் (United Nations Organisation) தெளிவு பட்டினக்கி அரும்பணி புரிந்தவர். நாடாளு மன்ற உறுப்பினராகவும் பதவி வகித்தவர். தம் பணியால் மக்கள் எண்ணத்தில் அழியாப் புகழ் பெற்றவர்.

வெ. வி. வேகானந்தர் (1863-1902)

விவேகானந்தரின் இயற்பெயர் 'நரேந்திரநாத் தத்தா' என்பதாகும். இந்து சமய மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டியவர். 1893-ல் அமெரி காவின் சிகாகோ (Chicago) நகரில் கூட்டப்பட்ட உலக மதங்களின் மாநாட் டில், இந்து மதத்தின் சிறப்பைப் பற்றி உரையாற்றியவர். ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணரின் முதன்மைச் சீடரான இவர் 'இராம

கிருஷ்ண மிஷன் (Ramakrishna Mission) என்ற அற நிறுவனத்தைத் தோற்று வித்தவர். இவர் தமது குருநாதரின் (ராமகிருஷ்ணரின்) போதனைகளைப் பரப்ப அமெரிக்காவிற்குச் செல்லு முன் குமரி முனையின் கடற்கரையிலுள்ள பாதையில் அமர்ந்து தியானம் செய்தார். அவர் தியானம் செய்த இடத்தில் விவேகானந் தரின் பெரிய சிலை ஒன்றை அரசாங்கம் நிறுவி யுள்ளது. தியான மண்டபம் ஒன்றும் கட்டப்பட்டுள்ளது. தம் கொள்கைகளை நூல்களின் வாயிலாகவும் பரப்பியவர்.

கணக்கியல் மேதை

எஸ். இராமானுஜம் (1887-1920)

ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவரான இராமானுஜம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள கும்பகோணம் என்ற பேருரைச் சேர்ந் தவர். இளமையிலேயே கல்வியில் அதிக ஆர்வம் காட்டி, முதல் மாணவராய்த் தேர்ச்சி பெற்றவர்.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக'

என்ற வள்ளுவரின் வாக்குப்படி ஒழுகிய வர். எந்தவிதச் சிக்கலான கணக்காக இருந்தாலும் விடையைக் கண்டு பிடித்து விடுவார். இராயல் கழக உறுப்பினர் தகுதியைப் பெற்ற இரண்டாவது இந்தியர் ஆவார். 'இந்திய நாட்டின் கணக்கியல் மேதை' எனப் பிற நாடுகளால் போற்றப் பட்டவர்.

ச. வெ. ரா. பெரியார் (1877-1973)

இவருடைய முழுப்பெயர் ஈரோடு வெ. ராமசாமிப் பெரியார் என்பதாகும். புதுமை எண்ணமும், புரட்சி எண்ணமும் கொண்ட தலைவராக விளங்கியவர். சமூகத்தில் வலிவற்ற பகுதியினரான ஏழை எளிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர், பெண்கள் ஆகியோரின் முன்னேற்றத்திற் காகப் பெரிதும் பாடுபட்டவர். இனிய நண்பரும், தன்னுடன் உழைத்தவருமான ஸ்ரீ இராஜகோபாலாச்சாரிபாருடன் காங்கிரஸ் இயக்கங்களில் பங்கு கொண்டவர். காங்கிரஸ் தலைமையுடன் கருத்து வேறு

பாடுகொண்டு, காங்கிரசை விட்டு விலகி 'சுயமரியாதை இயக்கம்' கண்டு பின் அதைத் திராவிடர் கழகமாக மாற்றியவர். தன்னை ஒரு நாத்திகன், பகுத்தறிவாளன் என அறிவித்துக் கொண்ட இவர் சாதி என ஒழிப்பு, மூட நம்பிக்கை ஒழிப்பு ஆகிய பிரச்சாரப்பணிகளில் அயராது தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தார். இப்பணிகளுக்கு உறுதுணையாக 'குடியரசு, விடுதலை' போன்ற நாளிதழ்களைத் துவக்கி நடத்தினார். தமிழகத்தின் தந்தை (Father of Tamilnadu) என மக்களால் போற்றிப் புகழப்பட்டார். **டாக்டர்**

உ. வே. சாமிநாத அய்யர் (1855-1942)

புகழ் பெற்ற நவீன காலத் தமிழ் அறிஞர்களில் டாக்டர் உ. வே. சா. வும் ஒருவர். கும்பகோணம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகளுக்குப் புத்தக வடிவம், மறைந்து கொண்டிருந்த தமிழுக்குப் புதுவாழ்வும் அளித்தவர். பல துறை ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி போன்ற மாபெரும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்தார். 1905-ம் ஆண்டு இந்திய அரசு அவருக்கு 'மகாமகோபாத்தியாய' என்ற பட்டத்தையும், 1932-ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் 'டாக்டர்' என்ற பட்டத்தையும் வழங்கி இவரின் பணியைச் சிறப்பித்தன. 'தமிழ்த் தாத்தா' எனப் பலராலும் அழைக்கப் பட்டவர்.

மகாகவி பாரதியார் (1882-1921)

பாரதியாருக்கு அவருடைய பெற்றோர்கள் இட்ட பெயர் சுப்பிரமணியம் என்பதாகும். இவர் சிறுவயதிலேயே கவி பாடும் புலமை பெற்று 'பாரதி' என்று பட்டம் பெற்றார். விடுதலை வேட்கை கொண்டு சுதந்திரப் போரில் ஈடுபட்டு, ஆங்கிலேயரின் இன்னல்களுக்கு ஆளானார். நம் பாரதப் பண்பாட்டை உலகறியச் செய்ய "பாரத பூமி பழம் பெரும் பூமி",

"பாரத நாடு பார்க்கெலாம் திலகம்" என்று பாடினார். அ. தோடு நாட்டுப்பற்றுக் கொண்ட பாரதியார் தான் பிறந்த நாட்டை, "பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு" எனப் பாராட்டினார். பாரதத்தை வாழ்த்திய பாரதியார் தாம் பிறந்து வளர்ந்த தமிழகத்தை மறக்காமல், "கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு - புகழ்க் கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு, வள்ளுவன் தன்னை உலகினுகே தந்து, வான் புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு, நெஞ்சை அள்ளுஞ் சிலப்பதி காரமென் றோர்மணி ஆரம்படைத்த தமிழ்நாடு" என்று நம் தமிழகத்தின் பெருமையைச் சான்றோர் பெருமையுடன் பாடி மகிழ்ந்தார் தமிழ் மொழிக்கு ஆறுப் பற்றுக்கொண்ட இவர் தமிழ் மொழிப் பெருமையை, "செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே-இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே" எனப் பாடி மகிழ்ந்தார்.

"ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு- நம்மில் ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவருக்கும் தாழ்வு" என்று குரல் கொடுத்துப் பாரத நாட்டில் ஒருமைப் பாட்டுணர்வை எழும் பினார். பாரத நாட்டில் வாழும் மக்கள் சாதி, சமய வேற்றுமை கருதாமல் நாம் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்ற உணர்வுடன் வாழ வேண்டுமென்பதை "எல்லோரும் ஓர் குலம் எல்லோரும் ஓரினம் எல்லோரும் இந்திய மக்கள்" எனப்பாடி விளக்கினார். சாதியுணர்வு சாதிப்பாகுபாடுகளைக் கண்ட பாரதியார் அவற்றை நீக்க "சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா! குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லப் பாவம்", "சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டா- அன்பு தன்னில் செழித்திடும் வையம்" என்றெல்லாம்பாடி அறிவுறுத்தினார். விடுதலையை ஒரு தெய்வமாகக் கொண்டவர் மகாகவி. விடுதலை வேட்கையின்றி ஆங்கிலேயரின் கொடூர ஆட்சிக்குட்பட்டு அடிமை வாழ்விலே ஆன கொண்டு வாழ்ந்தோரைக் கண்ட பாரதியார், "என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம், என்று மடியும் எங்கள் அடிமைகள்"

மோகம்?.. என்று பாடி விடுதலை வேட்கையை உண்டாக்கினார். விடுதலை வேட்கையை வேருன்றச் செய்த பாரதியார், ஒளி படைத்த கண்ணும், உறுதியுடைய கொண்ட நெஞ்சும், களிபடைத்த மொழியும், கடமை கொண்ட தோளும், ஏறு போன்ற நடையும், வீறு தவழும் முகமும் பெற்ற இளைஞர்களை, இளைஞர் சமுதாயத்தை வாருங்கள்! வாருங்கள்!! என அழைத்தார்.

“ஒளியிழந்த நாட்டிலே நின்றோரும், உதய ஞாயிறொர்ப்பவே வா! வா! கலை பிழந்த நாட்டிலே முன்போல் கலை சிறக்கவே வா! வா!” என்று பாரதியார் விடுத்த அழைப்பு இளைய பாரதத்தின் ரை விடுதலைப் பாதையில் வீறு நடையிடச் செய்தது. மேலும் மகாகவி பாரதியார் ‘தெய்வீகப்பாடல்கள், சமூகப்பாடல்கள், எண்ணன்பாட்டு, குயிற்பாட்டு, பாஞ்சாலி பதம்’ என்னும் கதைகளைத் தழுவின பாடல் போன்ற பல பாடல்களைப் பாடி, இந்திய மக்கள் உள்ளத்தில் அழியாவிடம் பெற்றார்.

இலங்கைப் பாரதியார் (1861-1941)

உலகப் புகழ் பெற்ற வங்க மகாகவிஞர். சிறந்த எழுத்தாற்றல் படைத்த இந்தியர். இவரை ‘தேசத் தந்தை’ கார்த்திகன் ‘பெருங்காவலர்’ என்று வழங்கினார். இவர் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியராகவும், பெருங்கதை ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். மேலும் கட்டுரை ஆசிரியராகவும், ஓவியராகவும் திகழ்ந்தார். இவர் இயற்றிய ‘கீதாஞ்சலி’ என்னும் உலகப் புகழ்பெற்ற நூல் பல ஆங்கில அறிஞர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றது. இந்நூலை இயற்றியதால் இவருக்கு 1913-ல் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசு அளிக்கப்பட்டது. இந்நூல் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. நாம் தமிழ் மொழியில் இசைத்துவரும் ‘ஜன கண மன’ என்ற தேசிய கீதமும் இவர் இயற்றியதே. மேலும் இவர் ‘தி போஸ்ட் மாஸ்டர்’, ‘தி பாபுஸ் ஆப் நாயன்ஜூர்’ போன்ற பல கதைகளை எழுதியுள்ளார்.

புரட்சிக் கவிஞர்

பாரதிதாசன் (1891-1964)

இவருடைய இயற்பெயர் கனக சுப்பு இரத்தினம் என்பதாகும். சமுதாயத்திற்கு எழுச்சியூட்டக் கூடிய, திருத்தக் கூடிய பல கவிதைகளைத் தந்து ‘புரட்சிக் கவிஞர்’ என்னும் பெயரைப் பெற்றார். தமிழ்ப்புலமையும், தாய்மொழிப் பற்றும் கொண்ட இவர் இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழிலும் சிறந்த புகழ் பெற்று விளங்கினார். தேசிய கவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரிடம் கொண்டிருந்த அளவு கடந்த பற்றுக் காரணமாகவும் மதிப்புக் காரணமாகவும் தன் பெயரை ‘பாரதிதாசன்’ என மாற்றி அமைத்துக்கொண்டார். தமிழ் மொழியையும் பாரதியாரையும் போற்றிப் பெருமைப்படுத்தி, ‘‘தமிழகம் தமிழுக்குத்தகம் உயர்வளிக்கும் தலைவனை எண்ணித் தவங்கிடக்கையில் இலகு பாரதி தோன்றினான்’’ எனப்பாடி மகிழ்ந்தார். இவர் இயற்றிய கதர்ப்பாட்டு, சமத்துவப்பாட்டு போன்றவை மக்களிடையே தேசிய வளர்ச்சியையும், எழுச்சியையும் ஊட்டின. ‘அரசியலிலே விடுதலை வேண்டும்; சமூக வியலிலே சமத்துவம் வேண்டும்; பொருளியலிலே சம தர்மம் வேண்டும்’ என்றும் முழங்கினார். இருபதிற்கும் மேற்பட்ட கவிதை, உரைநடை, நாடக நூல்களை எழுதித் தமிழ்த் தொண்டும், சமுதாயத் தொண்டும் செய்தார். அவருடைய பாடல்கள் படிப்போருக்கு மொழியுணர்வையும் புரட்சி எண்ணத்தையும், தன்மானக் கொள்கையையும், விடுதலை வேட்கையையும் ஊட்டின. அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை ‘புரட்சிக்கவிதைகள், தமிழியக்கம், குடும்பநிளக்கு, பாண்டியன் பரிசு, இருண்ட வீடு, அழகின் சிரிப்பு, முதலியன. தமிழ் மக்களுக்கு தகுந்த காலத்தில் விழிப்புணர்ச்சியை ஊட்டிய மாபெரும் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனே ஆவார்.

முள்ளில் பூத்த மல்லிகை

ஆர். நாராயணன், எம். ஏ.
ஆங்கிலத்துறை

ஒரு திறனாய்வு

நம்மில் பலர் புதினங்களைப் படிப்பதை ஒரு கலையாகவே கொண்டுள்ளோம். விறுவிறுப்பான கதைகளையும் கோர்வையாகவும் எளிமையாகவும் உள்ள கதைகளையும் படிப்பதில் நமக்கு ஆர்வம் ஏற்படுவதில் வியப்பில்லை. கல்கி, அகிலன் மணியன், லக்ஷ்மி போன்றோரின் கதைகள் இத்தகைய போக்குடையன. நாம் கதைகளைப் படிக்க விரும்புவதின் முக்கிய நோக்கம், பொழுதுபோக்கு. இந்த பொழுதுபோக்கு அம்சத்துடன் ஆசிரியர் நமக்கு தேவையுள்ள நல்ல கருத்துக்களை கூறிச் சென்றால் அப்புதினங்கள் இன்னும் சிறப்பாக அமையும்.

நமது நண்பர் திரு. இராமகிருஷ்ணன் எழுதிய 'முள்ளில் பூத்த மல்லிகை' அவரது முதல் முயற்சியாகும். புதினத்திற்கு ஏற்ற வகையில் சிறந்த கதையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். மேலும் கதையில் நல்ல கருத்துக்களையும் புகுத்தியுள்ளார். அழகு, அன்பு இவற்றில் எது உயர்ந்தது என்பதை கணவன், மனைவி இருவரிடையே நடக்கும் போராட்டமாக அமைத்துள்ளார். அழகு வாய்ந்த மனைவி, அழகற்ற-ஆனால், அன்புள்ளம் கொண்ட பொறுமை மிகுந்த கணவன் ஆகிய இரு பிரதான கதாபாத்திரங்களையும் மிகைப்படாமல் ஆசிரியர் கொண்டு செல்லும் விதம் அருமை. கணவன் மீது அன்பில்லாத

மனைவி, நெறி தவறி நடந்து விடுகிறாள். அதனால் அவள் மேக நோய் என்னும் கொடிய நோயால் பீடிக்கப்பட்டுப் பின்னர்த் திருந்தி விடுகிறாள். வழக்கமாகச் செல்லும் நமது தமிழ் நாட்டுக் கதைப் போக்குப்படி ஒன்று, கணவன் அவளை ஒதுக்க வேண்டும் அல்லது மனைவி சாகடிக்கப்பட வேண்டும். இவற்றில் ஒன்றினை எதிர்பார்த்து நாம் ஏமாறுகிறோம். நோய்வாய்ப்பட்டுத் திருந்தி, பிறகு, வாழ விரும்பியில்லாமல் இருக்கும் மனைவியை மன்னித்து மறுவாழ்வு வளிக்க கணவன் முன் வருகிறான். இவ்விடத்தில் நாம் இது ஒரு புதிய பாணிக் கதையே என்று எண்ணி மகிழ்கிறோம். கதையின் முடிவும் நல்ல திருப்பமாக அமைந்துள்ளது.

கதையை விவரித்துச் செல்லும் விதமும் எளிய இனிமையான நடையும் பாராட்டும்படி அமைந்துள்ளன. கதை யோடு நாமும் தொடர்புடையவர்கள் போல பலவிடங்களில் நாம் உணர்ச்சி வசப்படுகிறோம். அதுமட்டுமல்லாது கதாபாத்திரங்களும் நம்முடன் தினந்தோறும் பழகும் நண்பர்கள் போலக் காட்சியளிக்கின்றனர். தொழிற்சாலைகளில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஆபீஸின் நிர்வாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கதையமைப்பும், இடங்களும் கதாபாத்திரங்களும் நம்முடன் தொடர்

புனையவைகளாக அமைத்துள்ளதால் நமக்கு ஆர்வம் அதிகமாகிறது. இனிய எளிய நடைகதைக்கு மெருகேற்றுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக 'படிச்சதையெல்லாம் எட்டளவில் வச்சிக்கிடக் கூடாது' 'வண்ண மலர்கள் வண்டுகளை வரவேற்பதற்காக அழகாக இருக்கிறது' 'கணவன் மனைவி உறவு என்பது கொம்பும், கொம்பைச் சுற்றிய கொடியுமாகும்'. 'கருமேகங்கள் சூழ்ந்த வானம்போல் எண்ணங்கள் சூழ்ந்த மனத்துடன்' 'நாமெல்லாம் சிறு துளிகள். வாழ்க்கைப் பெருவெள்ளத் தோடு கலக்கணும்னு அதுக்கு இன்னும் நெடும் பயணம் இருக்குது' இவ்விதம் புரியும் வகையிலும் எளிதாடவும் இனிமையாகவும் சொற்களை அடுக்கடுக்காகவும் அமைத்துள்ளார்.

கதையின் மையக் கருத்து,

'உள்ளத்தழகே அழகாம், உடலழகு வில்லாமல் நீங்கி விடும்' என்பதேயாகும். இக்கருத்தினை வலுப்படுத்தும் வகையில் கதை செல்கிறது. கணவனுக்கு மனைவி எவ்வாறு அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு நடக்காவிடில் என்னென்ன தீங்குகள் ஏற்படும் என்றும் விவரிக்கிறார். உடலழகைக் காட்டிலும் உள்ளத்தழகுதான் வாழ்க்கைச் சக்கரம் ஒழுங்காகச் சுழல வகை செய்யும் என்பதையும் 'பொறுமை கடலினும் பெரிது' என்பதையும் விளக்கியுள்ளார்,

கதா பாத்திரங்களை அமைத்த விதம் யாராட்டத்தக்கது. செல்வம் பொறுமை யின் சின்னமாகக் காட்டப்படுகிறான். எல்லாவிடங்களிலும் அவன் பொறுமை யாக இருப்பதைப் பார்த்தால் நமக்குப் பொறுமை எல்லை கடந்து விடுகிறது. 'மூன்று வேளை சோறு இந்த வீட்டில் விடைக்குது. இதைவிட உங்களுக்கு என்ன தேவை என்று மனைவி சொன்னதைக் கணவன் பொறுத்துக் கொள்கிறான் ஆனால் நமக்கோ அவளை அறைந்து விட வேண்டும் என்ற உணர்வை ஆசிரியர் வலுவிடுகிறார். "மேலும் இப்படியும்

ஒருவன் இருக்கிறானே, ஏன் அவளை ஒதுக்கி விடக்கூடாது?" என்று நாம் எண்ணும் நிலையில் இது அமைந்திருக்கிறது. ரோசலின் தன்னுடை தோழிகள் பேச்சை அப்பாவித்தனமாக அப்படியே நம்பித் தனது கணவனை வெறுக்கிறாள். தன்னால் இயன்ற அளவில் கணவனை ஒதுக்குறாள். இழிவுபடுத்துகிறாள். அவளது அறியாமை குழந்தைத்தனமானது என்று நம்மால் ஊகிக்க முடிகிறது. எவ்வளவுதான் அவள் தன் கணவனை ஒதுக்கினாலும் அவளுடைய உணர்ச்சிகளை அடக்க முடியாமல் கணவனை நெருங்கும் விதமும், சுந்தரத்தை முதல் நாள் கன்னத்தில் அறைந்துவிட்டு மறுநாள் அவனிடம் நெருங்கும் முறையும், அவளது குழந்தைத் தனமான உள்ளத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஞானப்பிரகாசம், ரோசலின் தந்தையாக வருகிறார். மகளின் முறையற்ற நடத்தையைக் கண்டு கண்டிக்க முடியாமலும் மன்னிக்க முடியாமலும் திணறும் தந்தையின் மனப்போக்கை அருமையாக வெளிப்படுத்துகிறார் கடைசியில் அவர் மனம் மாறுவதை ஆசிரியர் நாகுக்காகச் சொல்லும் விதம் சிறப்பாக உள்ளது. அமலியும், மற்ற துணைக் கதா பாத்திரங்களும் எள்ளளவும் மிகையின்றிக் கையாளப்பட்டுள்ளனர்.

கதையில் வரும் உவமை நயங்களை இங்கு குறிப்பிடாமல் விட்டால் அது ஆசிரியருக்கு நாம் செய்யும் பெரிய தீங்காகும். பல இடங்களில் பொருத்தமான எளிய உவமைகளைத் தெளித்துவைத்துள்ளார். ஓரிடத்தில் "கடலுக்கு மத்தியில் இருக்கிற கற்பாறை மாதிரி என் மனசு அமையாமல் போயிருச்சேண்ணு வருத்தப்படுதேன்". என்று ரசிக்கும்படியாக அமைத்துள்ளார். மேலும், "தலையில் ஏற்றப்பட்ட சுமை போல துயரம் என்பது மனத்திலே ஏற்பட்ட சுமையாகும்". 'மனைப் பிடிப்பவர்கள் குட்டையைக் கலக்கிவிட்டது போல், கல்லாரித் தோழிகள் ரோசலினுடைய மனத்தைக்

கலக்கி விட்டார்கள்' என்று பொருத்தமான உவமைகளை வேண்டிய இடங்களில் கூறியுள்ளார். இன்னும், கருமேகங்கள் சூழ்ந்த வானம்போல் எண்ணங்கள் சூழ்ந்த மனத்துடன்நடந்தாள்". 'வைரக் கட்டியைத் தோண்டி எடுக்குற போது அது ஒளி இல்லாமல் கறுப்பாயிருக்கும் பின்னர் பட்டை தீட்டத் தீட்ட அதன் ஒளி கண்ணைக் கூச வைக்கும். டாக்டர் செல்வத்தின் மனம் பட்டை தீட்டப்பட்ட ஒரு வைரக்கல். அவரது மன ஒளி நூற்றுக்கணக்கான நெஞ்சங்களுக்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுத்துக் கிட்டிருக்குது". "பரமசிவன் கழுத்தில் பாம்பு சுற்றிக் கிடப்பது போல் அழகு என்னும் அகம்பாவம் அவள் (ரோசலின்) மனதைச் சுற்றிக் கிடக்கிறது". இவ்வாறு ஏராளமான உவமைகள் சிந்தையைத் தூண்டும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன.

செல்வத்தின் தாய் சுற்றிழந்த நிலையையும், ரோசலின் நெறி கெட்டு தவறி விட்ட நிலையையும் ஆசிரியர் அருவருப்பற்ற ஆபாசமில்லாத முறையில் கையாண்டுள்ளார். முதலில் உள்ள ஒரு சில பக்கங்களில் வரும் கிளைக் கதையைத் தவிர மற்ற பிரதான கதையும் பக்கங்களும் மிக்க விநுவிநுப்புடனும் சுவை குன்றாமலும் செல்கின்றன. கதையின் ஆரம்பத்தில் 'இது என்ன, ஒரு மதத்தைப் பரப்பும் வகையில் அம்மதக் கருத்துக்களையே சொல்லிச் செல்கிறார்' என்று நினைக்கிறோம். கிறித்தவப் பாவ மன்னிப்புச் சடங்கைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுகிறார். வாரந்தோறும் ஆலயம் செல்லும் முறையையும் விளக்கியுள்ளார்.

"அறிந்தோ, அறியாமலோ தவறுகளைச் செய்து விட்டவர்கள் பாதிரியாரிடம் வந்து பாவ மன்னிப்புக் கேட்கின்றனர். அப்பாவ மன்னிப்பைக் கேட்பதற்கு முன்னால் தவறு செய்தவர்களின் மனம் சொல்லொண்ணாத துயரத்தில் சிக்கிவிழி பிதுங்கிக் கொண்டிருக்கும். பாவ மன்னிப்பு பெற்றபின் அவர்கள் மனம்

ஆறுதலடைகிறது. இவ்வாறு கிறித்தவக் கோட்பாடுகளை விவரித்த போதிலும் தவறுகளையும் சுட்டியுள்ளார்.

"அவருடைய (பாதிரியாருடைய) விளக்கங்களை உண்மையிலேயே பயபக்தியுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர் மிகச் சிலரே. பெரும்பாலோர் பல்வேறு எண்ணங்களில் இருந்தனர்" என்று ஆலயத்திற்குச் சென்று வழிபடாத மக்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இவையெல்லாம் ஒரு சில பக்கங்கள்தான். பின்னால் மதக்கருத்துக்களை மூட்டைகட்டி வைத்து விட்டு கதைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சலிப்பில்லாமல் செய்து விடுகிறார்.

இவ்வாறு பல சிறப்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் ஒரு சில குறைகளையும் நாம் குறிப்பிடாமல் விட முடியவில்லை. வாக்கியங்களைப் பிரித்து சிறு சிறு வாங்கியங்களாக மாற்றி சிறுவர்களும் புரிந்து கொள்ளும் விதமாக அமைத்திருப்பினும் இவ்வாறு மிகச் சிறிய வாக்கியங்களாக அமைக்கத் தேவையில்லை என்றே தோன்றுகிறது மேலும் நடைமுறையில் உள்ள சொற்களை பேச்சுக்களுக்கிடையில் அப்படியே கூறியிருப்பது படிப்பதற்கு நன்றாக இல்லை. எடுத்துக் காட்டாக "போதல", "இருக்கற", "முடியல" என்று கல்வியறிவில்லாதவர்களின் பேச்சுகளுக்கிடையில் சொல்லப்படும் சொற்களைத் தவிர்த்து விடலாம். பொதுவாக இக்கதையை மிக்க விநுவிநுப்புடன் கொண்டு சென்ற போதிலும் ஆரம்ப கட்டத்தில் ஒரு சில பக்கங்கள் விநுவிநுப்பு பில்லாமல் செல்வதால் 'போரடிக்க' வைக்கிறது, மேலும் பல இடங்களில் சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி விளக்கும் முறை சிறப்பாக இல்லை. ஒரு நிகழ்ச்சியை மறுபடியும் விவரிக்கும் பொழுது சுருக்கியிருக்கலாம். கதையின் முடிவு நமக்கு புதுமையாகவும் எதிர்பாராத திருப்பமாகவும் இருக்கின்ற போதிலும் பலவிடங்களில் அடுத்து வரும்

திகழ்ச்சியை நம்மால் ஊகிக்க முடிகிறது. இக்குறைகள் ஆங்காங்கே காணப்பட்டபோதிலும் கதையில் உள்ள நல்ல அம்சங்கள் அக்குறைகளை மறைத்து விடுகின்றன. இக்கதாசிரியர் கதையைக் கையாண்ட விதத்தைக் காணும்பொழுது இவர் மிக்க அனுபவசாலி, அதுமட்டுமின்றி பல கதைகளை எழுதி பழக்கப்பட்டவர் போலும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. மேலும் இப்புதினம் இவ்வாசிரியரின் புதிய முயற்சி என்பதை நாம் நம்ப முடியவில்லை. ஆசிரியரின் முதல் நாவலாக இருப்பினும் முதல்தர நாவலாக இது காட்சியளிக்கிறது. முதல் நாவலே ஆசிரியருக்கு முழு வெற்றியைத் தந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிட்டுக் கூறும் வகையில் இவ்வாசிரியர் புகழ் பெற்றுத் திகழும் காலம் அண்மையிலேயே இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

WE JOIN HANDS

And Participate Enthusiastically in
The Implementation of the Prime
Minister's Twenty Point
Programme. We are Proud to
Join in the National Endeavour
To Improve the Living Conditions
of all our Fellow Countrymen,
Particularly the Weaker
Section of the Society.

Our

SCHEMES

are formulated to serve the
common man and help him to
secure his future through sound,
systematic savings.

BANK OF MADURA LIMITED

BRANCHES ALL OVER INDIA

Registered Office:
MADURAI - 625 001

Central Office:
151, Mount Road
MADRAS - 600 002

EM. MUTHIAH
CHAIRMAN

இரு சொல் அலங்காரம்

இரா. சந்திரசேகரன்
|| பி. கா. ||

1. ஆவணி பிறப்பதேன்?
ஆடுவோர் கலைவதேன்? ... ஆடி முடிவதால்
2. நாகம் தலை தூக்குவதேன்?
நாம் காமிரா முன் நிற்பதேன்? ... படம் எடுக்க
3. கந்தன் கிந்தன் ஆவது ஏன்?
கடல் நீர் வட்டம் போடுவதேன்? ... சுழியால்
4. இரத்தம் மிகவும் பெருகுவதேன்?
இரசம் பெரிதும் மணப்பதேன்? ... பெருங்காயத்தால்
5. காவன்னு கோவன்னு ஆவதேன்?
காளைமாடு பாய்வதேன்? ... கொம்பால்
6. நோயாளி படுக்கையில் படுப்பதேன்?
பாலில் ஆடை கட்டுவதேன்? ... காய்ச்சலால்

ஊமையின் ஏக்கம்

தீ. திருமலைப்பள்ளி

[பி. கா.]

நானே	மொழிவழி	தப்பி	கால
வழியில்	செல்வோன்;	கவிஞர்	கவிப்பொருள்
கண்ணீர்	வடிக்கும்	காவியம்	அழுதிடும்
ஓவியம்	உலவிடும்	சிற்பம்	உருவந்
தாங்கிய	துயரம்	மௌன	ஊர்வலம்
பாட்டுப்	பயிரும்	வார்த்தை	மரமும்
முனைக்க	இயலா	வறட்டு	பூமி!
சொல்லலாம்	இழைகள்	சேரா	வெற்றுத்
தறியே!	விழிகள்	பேசும்	மொழிகள்!
எண்ண	அலைகள்	தாக்கும்	பாறை,
எண்ண	ஊர்தியாம்	மொழிகள்	செல்லும்
ஒற்றை	அடிப்பாதை	அவற்றை	மனிதனின்
இற்றை	உருவம்	இளங்கவி	காணும்
பகற்கனா,	மொழியாம்	பழத்தைச்	சுவைக்கா
பாவிநான்,	மொழித்தேன்	விருமும்	முடவன்
பாடாக்	குயிலெனைத்	தேடா	செவிட்டு
உலகின்	உண்மை	இரசிகன்,	காட்சியின்
மௌன	சாட்சி	கண்ணீரில்	எழுதி
கண்களில்	அரங்கேறும்	சோக	நாடகம்
எழுதி	எழுதி	செல்லும்	விதியின்
திருந்தா	படிவம்	சாவில்	முடியும்
என்னிதய	தாகமும்	சோக	கீதமும்
குறைகள்	படைப்பின்	தூக்கம்	
ஊமைநான்	வாழ்வின்	ஏக்கம்	அறிவீரோ?

இந்தியாவின் இன்றைய தேவை

இராக்லாண்ட்மதூரம்
புகழக வகுப்பு பிரிவு III

முன்றும் - ஐந்தும் - ஒன்றும்!

பசியால் பரிதவிக்கக் கூடாது. நோயால் துன்பப்படக் கூடாது, பகையால் பயந்து வாழக் கூடாது. பசி, நோய், பகை இவை மூன்றும் இல்லாதிருக்க வேண்டும். பரிதவிக்காத, துன்பப்படாத, பயப்படாத மக்கள் நிறைந்த தேசத்தையே "நாடு" எனச் சொல்ல வேண்டுமென்பார் திருவள்ளுவர்.

"உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறு பகையும் சேராது இயல்வது நாடு". என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. இவை மட்டுமா? ஒரு நாட்டிற்கு ஐந்து அணிகலன்கள் வேண்டுமென்பார், பிணியின் மையால் நலம் பெற வேண்டும்; செல்வத்தால் வளம் பெற வேண்டும்; விளைவால் அமைதி பெற வேண்டும்; இன்பத்தால் சுகம் பெற வேண்டும்; காவலால் பலம் பெற வேண்டும்; பிணியின்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், காவல், ஆகிய ஐந்தும் ஒரு நாட்டிற்கு அணிகலன்கள்.

"பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம் அணியென்ப நாட்டிற்கில் வைந்து" என்று குறள் இயம்புகிறது.

"Freedom from disease, wealth, harvest, happiness and strong diffence -these are called the five ornaments of a country".

ஒரு நாட்டில் இருக்கக்கூடாதவை மூன்று. இருக்க வேண்டியவை ஐந்து,

எனப்பட்டியல் தருகிற வள்ளுவர், முன்ற இன்மைகளும், ஐந்து உடமைகளும் உள்ள ஒரு நாடு உருப்பட வேண்டுமானால். இன்னொரு அடிப்படையான, இன்றியமையாத மிகமிக முக்கியமான ஒன்று வேண்டும் என வலியுறுத்திச் சொல்வார். அந்த ஒன்று அமையவில்லை எனில் நாடு ஒரு போதும் உருப்படாதெனத் தெளிவாகச் சொல்வார். அந்த ஒன்றை வள்ளுவரது வாக்காலேயே கூற வேண்டுமானால் 'வேந்து அமைவு' எனச் சொல்ல வேண்டும். அந்தச் சொல்லை இந்தக் கால வழக்கில் கூற வேண்டுமானால் 'ஆட்சி முறை' எனக் குறிப்பிடலாம்.

"ஆங்கு அமைவு எய்திக் கண்ணும் பயம் இன்றேவேந்தமைவு இல்லாதநாடு" எல்லா நலன்களும் அமைந்திருப்பினும், "வேந்தமைவு" எனச் சொல்லக் கூடிய ஆட்சி முறை சிறப்பாகவும் பொருத்தமாகவும் அமையாத நாடு பயனற்றதாகி விடும். ஆக ஒரு நாட்டின் மேன்மைக்கு உயிரோட்டமாக அமைய வேண்டியது ஒன்று நல்லதொரு ஆட்சி முறை இல்லையா?

சரி இன்றையச் சூழலில் இந்தியா விற்குத் தேவைப்படுவது எத்தகைய ஆட்சிமுறை? சற்று சிந்திப்போம். ஏனெனில் ஆட்சி முறை அமைப்பைப் பொறுத்ததுதான், ஒரு நாட்டின் மேன்மையும் உயர்வும் அமைகின்றன.

ஆழ்ந்து சிந்திப்போரனைவரும் திருவள்ளுவரின் அரிய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். நாட்டு மக்களின் வாழ்வும் வளமும் நாடு ஏற்றுக் கொள்ளும் 'ஆட்சி முறை' ஒன்றினால் தான் மலர்கின்றன.

எத்தகைய ஆட்சி முறை?

இந்தியாவின் சரித்திரம் மிகப் பழமையானது. நம் நாடு காணாத ஆட்சி முறையே இல்லை எனலாம், முடியாட்சி, பிரபுக்களாட்சி, கொடுங்கோலாட்சி அந்நியர் ஆட்சி எல்லா வகை ஆட்சி முறைகளையும் அனுபவித்துவிட்டு மக்களாட்சி மலர்ந்து, அண்மையில் மக்களாட்சி (மங்கையாட்சியாக அல்லது மகளாட்சியாக) ஒரு தற்காலிக சர்வாதிகாரத் தனி நபர் ஆட்சியாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

இந்தச் சர்வாதிகார ஆட்சி கம்யூனிசப்போக்கிலோ, இராணுவ அதிகாரிகளின் போக்கிலோ சென்றுவிடாமல் உண்மையாகவே மக்களின் நலம் கருதி, நாட்டின் முன்னேற்றம் நாடி நாள் தோறும் செயல்படும் "தற்காலிகச் சர்வாதிகார ஆட்சி"யாக அமையுமாயின் அதுவே நம் நாட்டுக்கு இன்றைய நிலையில் உகந்த-பொறுத்தமான ஆட்சி முறை எனச் சொல்லலாம்.

ஏன் தெரியுமா?

இன்றைய நிலையிலிருந்து நமது நாடும், நாட்டு மக்களும் திருந்தி நல்லதொரு செயல்முறைக்குத் திரும்ப வேண்டுமானால், நாடு பல துறைகளில் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமானால் மக்கள் அனைவரும் உண்மையாக உழைக்க வேண்டும். கூலிக்காக என்றோ தம் வாழ்வு மட்டும் வளமாக அமைந்தால் போதுமென்ற சுய நலப் போக்கிலோ, தேச உணர்வும் நாட்டுப்பற்றும் இல்லாமல் சோம்பலும் ஊழலும் உலா வர நேர்ந்துவிட்ட இக்கட்டான நிலையிலோ அல்லாமல் தேச நலம் கருதி உழைக்க வேண்டும். இத்தகைய உழைப்பிற்குச் சற்றுக் கட்டாயமான,

கடுமையான போக்கைக் கையாள வேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்த அவசியத்தைக்கருதி இன்றைய நிலையில் ஒரு தற்காலிகமான சர்வாதிகார ஆட்சிமுறையைக் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசரமும் அவசியமும் ஆகிறது. வேறு எந்தத் திட்டங்களாலும் மக்களை மாற்ற முடியாது.

அடையும் நன்மைகள் என்ன... என்ன?

மக்களாட்சியின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்திட ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதோடு திருந்துவதற்கு ஒரு நல்ல சூழலாகவும் அமையலாம். உழைப்பின் அவசியத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவதால் பொருள் வளம் பெருகும். சில அடிப்படைச் சட்டங்கள் முடக்கி வைக்கச் சந்தர்ப்பம் உண்டாவதால் வரன்முறையற்ற கறுப்புப் பணப் புழக்கத்தை (ஒழிக்கலாம்) ஒடுக்கலாம். வணிகத்துறையில் பல்வேறு கட்டாயச் செயல்கள் புகுத்தப்படுவதால் நெறி முறை ஏற்படலாம் கலப்படம் கொள்ளை லாபம் முதலியவை அறவே ஒழிக்கப்படலாம். இத்தனைக்கும் மேலாக மக்களின் உணர்வில் ஒரு புதிய உயிரோட்டம் அலையிட வழிவகுக்கலாம். ஆகவே இந்தியாவின் இன்றையத் தேவை?

ஒரு தற்காலிகச் சர்வாதிகார ஆட்சிமுறை.

முதற் கோணல் முற்றுங் கோணல்

இரா. நவந்தகிருஷ்ணசாமி

1 பி. காம்.

டண்... டண்! மணி அடித்தது. வேகமாக எழுதிக் கொண்டிருந்த ராமர்தலை நிமிர்ந்து சுவர்க் கடிகாரத்தைப் பார்த்தார். மணி சரியாக இரண்டு. இன்னும் பள்ளிக்குக் கிளம்பவில்லை. அவர் ஒரு ஆசிரியர். மதுரை நடுத்தரவாசிகளில் ஒருவர். அவருக்கு நீண்ட காலமாகக் கதை எழுத வேண்டும் என்ற அவாமனதில் இருந்து வந்தது. அந்த ஆவலை செயல்காட்டி அன்றுதான் முடிந்தது. ஆம்! அன்று அவர் எழுதிக் கொண்டிருந்தது ஒரு கதைதான். புதுக்கதை அல்லவா! அதுவும் முதல் கதை. சிந்தனைச் சுழலில் வெகுவாக ஆழ்ந்திருந்தார் அவர். எழுதியதை அரைகுறையாக நிறுத்த மனமில்லை. ஆனால் கடமையை மறுக்க முடியவில்லை. எனவே பள்ளிக்குச் செல்ல எழுந்தார். எழுந்தவர் உடனே புறப்பட்டு விட்டார். மனைவியிடம் ஒன்றும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. மனைவிக்கு ஒரே வியப்பு. என்னடா இது! என்றைக்குமே சொல்லிக் கொண்டு போகின்றவர் இன்று ஒன்றும் சொல்லாமல் செல்கின்றாரென்றால் ஆச்சரியப்படாமல் என்ன செய்வது? அவருக்குத் தெரியுமா அவர் சிந்தனைச் சுழல்.

மணியும் நாலரை ஆயிற்று கணவன் அறையைப் பெருக்கச் சென்ற அவரது மனைவிக்கு ஒரே திகைப்பாயிருந்தது. என்றைக்குமே எல்லாமே ஒழுங்காக

இருக்கும் அவரது அறை அன்று மாறிய நிலையிலிருந்தது. திகைப்பினாலே அறையை ஒழுங்கு செய்தவள் திறந்தவாரிருந்த பேனாவை மூடிவைத்துவிட்டு அதளடியில் இருந்த ஒரு காகிதத்தின் மீது கண்ணை ஒட்டினாள். படித்துக்கொண்டே சென்றவளின் கண்களில் நீர் பெருகியது. பின் விம்மல் தொடங்கியது. பின் அது அழுகையாக நீண்டது. குரல் கேட்டு பக்கத்திலீட்டிலுள்ளவர்கள் ஓடி வந்தனர். வந்தவர்கள் நடந்ததை அறிந்துகொள்ள முயன்றனர். பதிலுக்கு அழுகையும் விம்மல்தான் கிடைத்தன. பின் ஒருவாறு சமாதானப்படுத்திய பின்புதான் அவள் அக்கடிதத்தைப் பக்கத்திலிருந்த ஒரு பெரிய வரிடம் கொடுத்தார். அவர் அதைச்சுற்று இரைந்தே படித்தார்.

“என் அன்பு சிவகாமிக்கு என் இறுதி இதயங்கலந்த வாழ்த்துக்கள் இக்கடிதத்தை நான் எப்படி எழுதுவது என்று தெரியாமலே பல நாளாகச் சிந்தித்து இந்த முடிவுக்கு வந்தேன். என்ன செய்வது? குதிரைப்பந்தய பைத்தியத்தில் தோற்பதற்கு நான் என்னையும் மீறி கடன் வாங்கி விட்டேன். திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடும் எனக்கு இதைவிடச் சிறந்த முடிவு ஒன்றும் தோன்றவில்லை முடிந்தால் மறுபிறப்பு என்று ஒன்று இருந்தால் நாம் மீண்டும் சேர்ந்து வாழ்வோம். என் விதி என்னை இப்படிச் செய்யத் தூண்டிவிட்டது.

இக்கடிதத்தைப் பார்ப்பதற்கு முன்பே
என் ஆவி பிரிந்திருக்கும்.

இப்படிக்கு,
உன் ராமர்.

படித்தவரின் திகைப்பும் அதைக்
கேட்டவரின் திகைப்பும் பல மடங்காகப்
பெருகின். குதிரைப் பந்தயமாம்
கடனும்..... என்ன இது? ஒன்றுமே
விளங்கவில்லையே! நம்ம இராமரா இப்படி
.....? பாவம் ஒன்றுமே அறியாத அப்பாவி
மனிதராச்சே...! போன்ற விமர்சனங்கள்.

"ஊமையாயிருந்தே எத்தனை பெரிய
காரியத்தை செய்திருக்கிறான்?" ஒரு
பழிகாரரின் பொறுமல்.

பக்கத்து வீட்டுப் பையன் ஒருவன்
சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு அவர் வேலை
பார்க்கும் பள்ளியில் சென்று விசாரித்
தான். அவர் வெகு நேரத்திற்கு முன்பே
போய்விட்டதாக தகவல் கிடைத்தது.
ஏமாற்றத்துடன் திரும்பிக்கொண்டிருந்
தவன் தனக்கு முன்னால் சைக்கிளில்
சென்று கொண்டிருந்த உருவத்தைப்
பார்த்து திகைப்பும் மகிழ்வும் கொண்ட
வனாப் பக்கத்தில் சென்று பார்த்தான்.
சந்தேகமேயில்லை. ராமரேதான்!

"சார்! உங்க வீட்டுக்கு முன்னாலே
ஒரே கூட்டமாய் இருக்கு சார்! என்னனு
தெரியலே!" என்று கூறினான். "என்ன?
என் வீட்டு முன்னாலேயா?" என்றவரின்
கால்கள் வேகமாக மிதிபோட்டன.

வீட்டை அடைந்து... "என்ன? என்ன?"
என்று கேட்டுக் கொண்டு உள்ளே சென்ற
வரின் கால்களில், அவர் மனைவி விழுந்து
பலமாகப் பிடித்துக் கொண்டு அழுத்
தொடங்கி விட்டாள். காரணம் தெரியா
மல் திணறிப்பவருக்குப் பக்கத்திலுள்ளவர்
அக்கடிதத்தைக் கொடுத்த பிறகுதான்
விளங்கியது தான் செய்த மடத்தனம்.
கதைக்காக தான் எழுதிய கடிதத்தில்
ஞாபக மறதியாக தன் பெயரையும் தன்
மனைவி பெயரையும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.
அதனால் வந்த விளையும், தான் எழுதிய
முதல் கதையின் லட்சணத்தையும் கண்டு
நன்குள்ளேயே சிரித்துக் கொண்டார்.
அவருக்குத் தெரியும் தான் செய்த மூடத்
தனம். கூடியிருந்தவர்களுக்குத் தெரியுமா?
இல்லை, சொன்னால்தான் கேட்பார்களா?
யிஞ்சினால் சிரிப்பார்கள். புரிந்தும்,
புரிபாமலும் கூட்டம் கலைந்தது!

With the best compliments of

Phone : 812

SRI VIJAYA PRESS
FINE LETTER PRINTERS & QUALITY BINDERS
353, Ambalapuli Bazaar
RAJAPALAYAM

பாட்டியார் பெற்ற பரிசில்

ஜி. எஸ். குமார்
|| பி. காம்.

ஒளவை மூதாட்டியாரின் பெயரை இந்நாளில் அறியாத தமிழர் இரார். ஆனால், செய்திகள் பரவமுடியாத அந்தப் பழைய நாளிற்கூட அப்பெருமாட்டியார் பெயர் தமிழ்நாடு முழுவதும் அறிந்த பெயராகவே இருந்து வந்தது. இப் பெயர் தாங்கிய பெருமாட்டியார் பலர் பல காலத்தில் இருந்திருக்கின்றனர். இங்கு நாம் குறிப்பது சங்க காலம் என்று வழங்கப்படும் காலத்தில் (இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர்) வாழ்ந்தவரைப் பற்றியேயாகும்.

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த ஒளவை மூதாட்டியார், போக்குவரத்து வாய்ப்பு ஒன்றும் இல்லாத அந்நாளிற்கூடத் தமிழ்நாடு முழுவதையும் சுற்றிவந்துள்ளார். சிற்றசர், பேரரசர் ஆகிய அனைவருடைய அவைகளிலும் இவர் சென்றுவந்துள்ளார்; பலரைப் பற்றியும் பாடியுள்ளார். அளவால் அதிகமான பாடல்கள் மட்டும் இவருடையன என்பதற்கில்லை; மிகச் சிறந்த கருத்தமைந்தனவும் கற்பனை வளஞ் செறிந்தனவும் உணர்ச்சிப் பெருக்குடையனவும் ஆகும் இவருடைய பாடல்கள்.

ஆழ்ந்த கருத்துக்களைச் சிறிய பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் பெருமை வாய்ந்த பாட்டியார், பல நாட்களில் வாழும் பலரிடம் சென்றாலும் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்ற ஒரு சிற்றரசனிடம் அலாதி யான பற்றுக் கொண்டிருந்தார். அதியமான் ஒரு சிறிய நிலப்பரப்

பின் அரசனேயாகினும், வள்ளல் தன்மை உடையவன்; கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன்; பாரி போன்ற பரந்த மனப்பான்மை உடையவன்.

ஒரு முறை பாட்டியார் அதிகமானைக் காண விழைந்து அவன் அரண்மனையை அடைந்தார். இவரைக் கண்டவுடன் பரிந்து வந்து பெரிதும் உபசரித்தான் அதியமான். நீண்டதூரம் நடந்துவந்தமையின், பாட்டியார் மிகவும் களைப்படைந்து காணப்பட்டார். உடனே தன் மடியில் மிகவும் பாதுகாப்புடன் வைத்திருந்த நெல்லிக்கனியை எடுத்து 'இதனை உண்க!' எனக்கொடுத்தான் மன்னன். தமிழ்நாட்டில் நெல்லிக் கனிக்குத்தானா பஞ்சம்? பாட்டியார் பழத்தை வாங்கி மிகச் சுவைத்து உண்டார். இவரையும் அறியாமல் ஓர் ஐயம் பிறந்தது. உடனே இவருக்கும் அதியமானுக்கும் இடையே கீழ்வருமாறு ஓர் உரையாடல் நிகழ்ந்தது.

ஒளவை! அதியா, நீ தந்த பழம் யாது? அதியமான்; ஏன், பாட்டியீர்! நெல்லிப் பழந்தான்! அவை கூடவா தெரியவில்லை? ஒளவை: உலகில் இதுபோல் சுவையைக் கண்டதே இல்லை. அதனாலேதான் சந்தேகப்பட்டுக் கேட்டேன். இது என்ன? சாதாரண நெல்லிப் பழந்தானா? அதியமான்; நெல்லிப் பழந்தான்; ஆனால் சாதாரணப் பழமன்று இது! இப்பழம் பன்னிரண்டு ஆண்டுகட்கு ஒரு முறைதான்

பழுக்கும். அதுவும் ஒரே பழந்தான் பழுக்கும். பெரிய இரண்டு மலைகளின் நடுவே உள்ள ஓர் ஆழமான பள்ளத்தில் வளர்ந்துள்ள ஒரு நெல்லி மரத்தில் இது பழுக்கின்றது, இதைப் பறிப்பதற்குப் பெருமுயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஒளவை: அவ்வளவு பாடுபட்டு, ஏனப்பா இதனைப் பறிக்க வேண்டும்? ஊரில் எவ்வளவோ நெல்லிப் பழங்கள் கிடைக்குமே? அதியமான்; கிடைக்கலாம்! ஆனால், இப்பழத்தை உண்பதனால் கிடைக்கும் பயன் அப்பழங்களால் கிடைக்குமா?

ஒளவை: நெல்லிப்பழம் உடம்புக்கு மிகவும் நன்மை செய்யும். இப்பழமும் அவற்றுள் ஒன்றுதானே?

அதியமான்: அன்று அன்று! இப்பழத்தை உண்டவர்கள் மிக நீண்ட காலம் நோய் நொடியின்றி உயிருடன் வாழ்வர். சுருங்கக் கூறினால்.....

ஒளவை: சொல்லு! சொல்லு! விரைவிற்கூறு. சுருங்கக் கூறினால்.....

அதியமான்: இவ்வுலகிற்குக் கிடைக்கக் கூடிய அமிழ்தமாகும் இது. அமிழ்தம் உண்பவர் அடையும் பயனை இது அடைவிக்கும்.

ஒளவை: ஆ! அதியா, நீ என்ன காரியஞ் செய்து விட்டாய்! இவ்வாறு செய்யலாமா? இவ்வளவு நன்மை செய்யும் பழத்தை நீயல்லவா உண்ணவேண்டும்? அரசனாகிய நீ இதனை உண்டு நெடுங்காலம் வாழ்ந்தால் குடிகட்கு நன்மை உண்டாகும். கிழவியாகிய யான் உண்டு யாது பயன் விளையப்போகிறது?

அதியமான்; பாட்டியீர், யான் போனால் எத்தனையோ அரசர்கள் உண்டு இவ்வுலகில் நீங்கள் உயிர்வாழ்வதால் தமிழும் தமிழர்களும் ஒருங்கே வாழமுடியும். ஆதலாலேதான் உங்கட்கு இதனைத்தந்து உண்ணச் செய்தேன்.

ஒளவை: அதியா இது என்ன காரியம்! இதன் தன்மையை என்னிடம் முதலிலேயே கூறியிருந்தால் யான் மறந்துகூட இதனை உண்ணத் துணியேனே! இன்னது என்று கூறாமல் தந்து என்னை வாழவைத்தாய்! ஆம்! சிவபெருமானைப் போல நீ

வாழ்வாயாக.

இம் முறையில் அதியமானுக்கும் ஒளவையாருக்கும் உரையாடல் நடைபெற்றும் பெருமலும் இருக்கலாம். இப்போது நாம் அறிவது ஒளவையார் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பாடிய பாடல் ஒன்று தான். அப்பாடலிலிருந்து இவ்வளவு பொருளையும் நாம் அறிதல் கூடும்.

“வலம் படுவாய்வாள் ஏந்தி ஒன்றாகளம் படக்கடந்த கழல் தொடித் தடக்கை என்ற புறப்பாடலில் தம் வாழ்த்துதலைத் தெரிவிக்கின்றார்.

இப்பாடலில் காணப்படும் அருமைப் பாட்டை அறியவேண்டும். தமது வாழ்வை நீடிக்கச் செய்யும் பழத்தை யார்தான் பிறருக்குத் தருவர்? இப்படி யாரேனும் முன்னர்ச் செய்ததுண்டா? உண்டு. ஒருவன்தான் இவ்வாறு செய்தான். சாவையே தரும் என்று அறியப்பட்ட நஞ்சை வேண்டுமென்றே, தான் உண்டான் ஒருவன். ஏன்? அவ்வாறு உண்டு வாழ்வைத் தரும் தேவர்கட்கு வழங்கினான் அவன்! ஆனால் நிகழ்ந்தது யாது? இதோ சிலப்பதிகார ஆசிரியர் பாடுகிறார் அது பற்றி:

“விண்ணோர் அமுதுண்டும் சாவ ஒருவரும் உண்ணாத நஞ்சுண்டு இருந்து அருள் செய்குவாய்” எப்படியாவது வாழ வேண்டும் என்று கருதின தேவர்கள், அமுதை உண்டும் இறந்தார்கள். ஆனால் அவர்களை வாழவைப்பதற்காக இறைவன் விஷத்தை உண்டான். என்ன அதிசயம்! அவன் சாகவில்லை; ‘நீலகண்டன்’ என்ற பெயருடன் வாழ்கின்றான்.

அதியமான் சிறந்த நெல்லிப் பழத்தைத் தான் உண்ணாமல் பாட்டியாருக்கு வழங்கிய செயல் சிவபெருமானை நினைவூட்டியது. ஆதலால் அந்த நீலகண்டன் போலவே நீயும் வாழ்வாயாக! என்று பாட்டியார் மனங்குளிர வாழ்த்துகிறார். “நீலமணிமிடற்று ஒருவன் போல மன்னுக!” என்ற இவருடைய வாழ்த்து, உள்ளத்தில் அடித்தளத்திலிருந்து நன்றியுடன் வெளிவருவது நன்கு தெரிகிறது அவருடைய கவிதையில்.

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS
ABOUT NEWSPAPER — SANJEEVI
RAJAPALAYAM RAJUS' COLLEGE MAGAZINE

To be published in the first issue of every year after last day of February
FORM IV (See Rule 8)

1. Place of Publication	... Rajapalayam
2. Periodicity of its publication	... Annual
3. Printer's Name	... K. R. Jeganatha Raja
Nationality	... Indian
Address	... Sri Vijaya Press, Ambalapuli Bazaar
Rajapalayam
4. Publisher's Name	... Principal I. Kandaswamy M.Com.
Nationality	... Indian
Address	... Rajapalayam Rajus' College
Rajapalayam
5. Editor's Name	... P. Ramachandran, M.A.
Nationality	... Indian
Address	... Head of the Dept. of Tamil
Rajapalayam Rajus' College
Rajapalayam
6. Name and address of individuals
who own the newspaper and
partners & shareholders holding
more than one per cent of the
total capital	} Principal
Rajapalayam Rajus' College
Rajapalayam

I, I. Kandaswamy, hereby declare that the particulars given above are
true to the best of my knowledge and belief.

Dated
24th March 1977 }

(Sd.) I. Kandaswamy,
Signature of the Publisher.

Printed by :
Sri Vijaya Press, Rajapalayam

Rajapalayam Rajus' College Students' Co-operative Stores Ltd.

"All for each and each for all"

Suppliers of
Text Books
Note Books
&
Other Stationeries
Essential Articles etc.,

— **AT COMPETITIVE PRICES** —

A. Janardhanan, M.Com.
Secretary.

I. Kandaswamy, M.Com.
Principal & President.

SARAVANA ELECTRICALS

32, MUDANGIAR ROAD,
RAJAPALAYAM - 626 117
Phone No. 589

Dependable House of Everything in Electricals

AUTHORISED DEALERS IN:

Philips Lamps & Fittings
Crompton Lamps & Fittings
Mysore Lamps & Fittings
Ralli Table & Ceiling Fans
Orient Table & Ceiling Fans
Cool Home Table & Ceiling Fans
Almonard Table Fans
Anchor Electrical Goods
Standard Switchgears & H. R. C. Fuse links

DEALERS:

LT LK Switchgears
Bosma Switchgears
Finolex Cables
Underground Cable All Sizes
Dowells Cable End Sockets
Essen Electrical Control Accessories

ஸ்ரீ விஜயா பிரஸ், இராஜபாளையம், போன் : 812